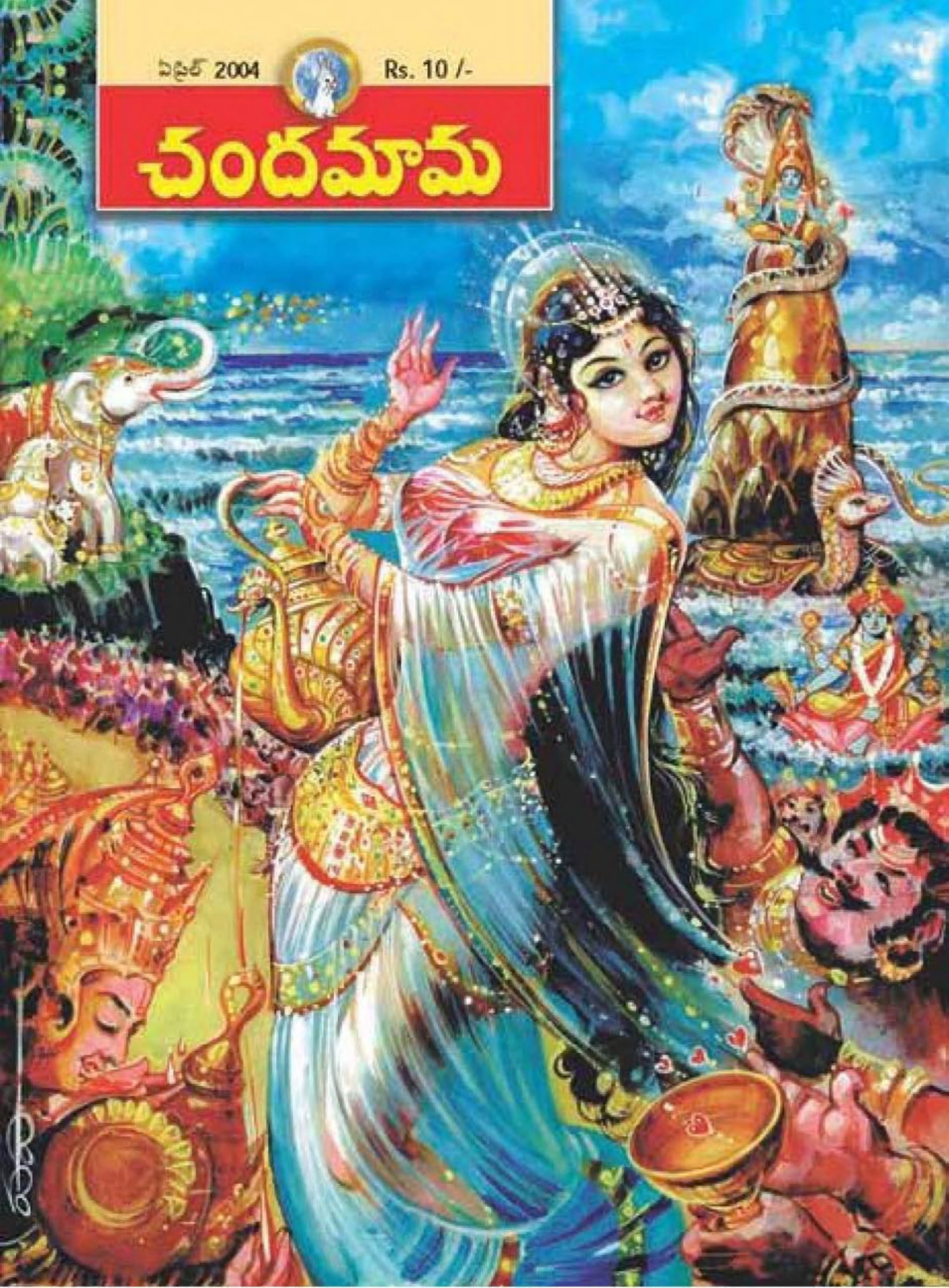

ఏప్రిల్ 2004

Rs. 10 /-

చందమామ

జి. పుల్లారెడ్డి

స్వచ్ఛమైన నేతి
మిఠాయిలు

శ్రీ తారణనామ
సంవత్సర
ఉగాది
శుభాకాంక్షలు

నైతికత, నిష్ఠ, నిత్యం లాభించునీతి నైతికత, నిష్ఠ, నిత్యం లాభించునీతి
అది, నైతికత, నిష్ఠ, నిత్యం లాభించునీతి నైతికత, నిష్ఠ, నిత్యం లాభించునీతి

నైతికత, నిష్ఠ, నిత్యం 23201833, 23203176.

అది, నైతికత, నిష్ఠ, నిత్యం 23411441.

నైతికత, నిష్ఠ, నిత్యం 244188, 221445.

‘చందమామ’ శ్రద్ధాంజలి!

శ్రీ బి. నాగిరెడ్డిగారు తొంభైరెండు సంవత్సరాలకు పై ర్యం ఆంధ్రప్రదేశ్ కడపజిల్లా పోట్టిపాడు అనే పూర్వపు గ్రామంలోని ఒక రైతుకుటుంబంలో జన్మించారు. ఆ విద్యార్థి విధిబడిలో రాష్ట్ర యణ, పూర్వభారతాల, భాగవతం వంటి మితాణ గ్రంథాలను మాత్రమే బోధించేవారు. ధర్మబుద్ధమైన జీవితం ఎలా గడపాలో, ఉపాధ్యాయుడు పిల్లలకు రోజూ చెప్పేవాడు. ప్రాచీన గ్రంథాలలోని హిందూ క్తులను, ని బాషితాలను పిల్లల చేత కంఠస్థం చేయించే వాడు. ఆ ఉపాధ్యాయుడి వద్ద చదువుకున్న శ్రీ నాగిరెడ్డిగారు పిడి, పన్నెండేళ్ళు వచ్చేనాటికే మూడేళ్ళు సాగులను ప్రణాళికా ఆకళింపించేసి కోగలిగారు. అవన్నీ ఆయన ఆలోచనా విధానాన్ని ఎంతగానో ప్రభావితం చేశాయి.

ఆ తరువాత ఆయన పుర్రావు (ఈనాటి చెన్నయ్) నగరం చేరుకుని కొన్నేళ్ళపాటు పాఠశాల విద్యనభ్యసించారు. పాఠశాల విద్యపై రికాకుండానే ఆయన తన కుటుంబం నడుపుతూ ఎగువు తి వ్యాపార బాధ్యతలు చేపట్టవలసి వచ్చింది.

య్యవకుతుగా ఆయన స్వాతంత్ర్యోద్యమం పట్ల అక్షుతలయ్యారు. ఖాదీ ఉద్యమంలో పాల్గొన్నారు. కాని, వ్యాపార నిమిత్తం బర్మా వెళ్ళవలసి వచ్చింది. అయితే, రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ సమయంలో వ్యాపారం పూర్తిగా దెబ్బతిన్నది. ఆయన పుళ్ళి కొత్తగా జీవితం ప్రారంభించవలసి వచ్చింది. ప్రింటింగ్ ప్రేమను ప్రారంభించారు. క్రమంగా ప్రభు రణారంగ ప్రవేశానికి అదే దోహదం చేసింది.

ఆంధ్రజ్యోతి అనే సాహజిక-రాజకీయ పత్రికను ప్రారంభించారు.

అప్పడే శ్రీ చక్రపాణిగారి సాహచర్యం లభించింది. ఇద్దరూ కలిసి పిల్లల కోసం ప్రత్యేకంగా ఒక పత్రికను తీసి కుర్రావలను కున్నారు. దేశం స్వాతంత్ర్యం పొందడానికి ఒక నెల ముందుగా చందమామ అవిర్భావం జరిగి, దిన దిన ప్రవర్ధమానం కాసాగింది. ఆ తరువాత ఆయన సీనియర్ నిర్వాహకం ప్రవేశం జరిగింది.

శ్రీ బి. నాగిరెడ్డిగారు
2 డిసెంబర్ 1912-
25 ఫిబ్రవరి 2004

1974లో ఆయన ద స్థి వైద్యరంగం మీదికి మళ్ళింది. మద్రాసులో రెండు ఆస్పత్రులు నెలకొల్పారు. కుల శ్రమ, సరాడు బరత, వినయం, నిర్భక్తి విధకాలు పూర్వించడం శ్రీ నాగిరెడ్డిగారి నివాస గ్రామాలు. ఆయన పిలికే ప్రతి పూటలోనూ, దేని ప్రతి పనిలోనూ భారతీయ తాత్వికద స్థి, పుఖ్యంగా భగవద్గీత ప్రబోధించే కర్మసంధాంత ప్రభావం స్పష్టంగా కనిపించేది.

ప్రింటింగ్, ప్రభు రణ, సీనియర్ రంగాల సంచీ; ప్రభుత్వ, ప్రభుత్వ తర్వర సంస్థల నుంచి ఎన్నో అవార్డులు, సత్కారాలు శ్రీ నాగి

రెడ్డిగారిని వెతుక్కుంటూ వచ్చాయి. విశ్వవిద్యాలయాలు గౌరవ డాక్టరేట్ (డి లిట్) లతో సత్కరించాయి.

ఆ పుహనీయ్యుడు ఆచరించి పూపిన ఆదర్శాలను ప్రతిబింబిస్తూన్న చందమామ - పిల్లలకు ఉత్తమమైన మానవతా విలువలను అందించడంలో తన క పీని కొనసాగిస్తూన్నది. అదే తన వ్యవస్థాపకుడికి ఘటించే వినయ ప్రార్థన శ్రద్ధాంజలిగా భావిస్తాంది!

ఈ నెల విశేషాలు

సంపుటి 110

ఏప్రిల్ 2004

చందమామ

సంచిక: 4

భల్లూక
మాంత్రికుడు-6
13

శిల్పయోధులు
(భే.క)
19

విష్ణు కథ-4
45

వివిధ దేశాల కథలు:
సాహస యువకులు
51

ఈ సంచికలో...

- ★ మిక్కుటూర్ గాన ...7
- ★ శేషయ్య చెంపదెబ్బ ...8
- ★ భల్లూక వూరితిగుడు -6 ...13
- ★ శిల్పయోధులు (భే.క) ...19
- ★ వున్నప్ప ర్వాగాధలు : వున్నప్ప ర్వాగాధలు ...24
- ★ య దార్థ సేరపరిశోధన కథలు : నిందితుడికి ఉరితాడు సాయం! ...27
- ★ చందమామ కబుర్లు ...31
- ★ కాశీపు జానపద కథ : యువరాజు - దానిపుష్పం ...32
- ★ అన్నీమన్నప్పిన్సిరి! ...38
- ★ కథల పోటీ ...41
- ★ రాతికింద జల (జా.క) ...42
- ★ విష్ణు కథ-4 ...45
- ★ వివిధ దేశాల కథలు : సాహస యువకులు ...51
- ★ వజ్రాలహారం ...54
- ★ రుబుమా...57
- ★ అర్య - 10 ...59
- ★ ఇంద్రుని పోరు మిరపిద్దాం ...63
- ★ విజ్ఞానం ... వినోదం ... వికాసం ...64
- ★ ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...66

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20
Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.
to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal, Chennai - 600 097
E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

వియర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ: 900
ఇండియాలో బుక్ షాపు ద్వారా రూ. 120లు
చందా దబ్బు డిపాండ్ (డ్రాబు) ద్వారాగానీ, వున్నప్ప ర్వాగాగానీ
'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్ కు పంపించండి.

For booking space in this magazine please contact.

MUMBAI Sonia Desai : Ph : 022-56942407 / 2408

Mobile: 98209-03124

CHENNAI Shivaji : Ph : 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447

Mobile: 98412-77347 email : advertisements @chandamama.org

© The stories, articles and designs contained in this issue are the exclusive property of the Publishers
Copying or adapting them in any manner/ medium will be dealt with according to law.

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

శిలలు చెప్పే కథలు విందాం!

మన రాష్ట్రపతి డా. అబ్దుల్ కలాం, 2020 నాటికల్లా మనదేశం బలోపేతమైన దేశంగా రూపొందగలదని కాంక్షిస్తూన్నార. ఇప్పిత్ర పీల్లలు గా మన్నవాళ్ళందరూ అప్పటికి యక్షమంలో అడుగుపెడతారు. దేశాన్ని ఉన్నత స్థాయికి తీసుకువెళ్ళడంలో, గురుతరమైన పాత్రవహించగలదని ఆయన యువతరంపట్ల అపార విశ్వాసాన్ని ప్రదర్శిస్తున్నారు. అవకాశం లభించినమీదల్లా గొప్పగొప్ప కులు కనవుని బాలబాలికలను ప్రోత్సహిస్తున్నారు. వాళ్ళు తాము కనే కలలను సొకారం చేసి కోగలరన్నది రాష్ట్రపతి ప్రిగాఢ విశ్వాసం!

గత రిపబ్లిక్ దినోత్సవ సందర్భంగా ఆయన వందవుంది పీల్లల చేత, “నా ప్రజలు, దేశం సాధించే ఘన విజయాలు చూసే ఆనందిస్తూ, సిగర్వంగా చాటిచెబుతాను,” అని ప్రివూణం చెల్లుంచారు. ఆ ప్రివూణం మునుపు లు లలాది యువ హిదయాలులో ప్రతిధ్వనించి కోటాను కోట్ల అశలనూ, అశయాలు చిగ్గురంపి చేయగలదనడంలో సందేహంలేదు.

ఘన విజయాలు అన్నవి ప్రిస్తుతానికి వూత్రవే పిరివి తాలు కామాగతంలోనూ, వున పేడ్లలు గొప్పగొప్ప విజయాలు సాధించారు. అవన్నీ వున సింస్కి, తీసింపిదలో నిబిడికృతమై ఉన్నాయి. గతం భవిష్యత్తుకు పునాది అంటారు. దేశంలో మనం ఏ ప్రాంతానికి వెళ్ళినా, ప్రాచీన వైభవాన్ని చాటి కట్టడాలు, భవనాలు, దేవాలయాలు ‘అద్భుతమైన ప్రాచీన భారతదేశాన్ని’ వున కళ్ళెదుట నిలు మిఠాయి. అలాంటి వాటికి ప్రభుత్వం ‘వారసత్వ ప్రాంతాలు’ అనే ప్రత్యేకస్థాయిని కల్పిస్తున్నది.

సెలవు రోజులలో ఇలాంటి ప్రదేశాలను సందర్శించి, వైభవోపేతమైన దేశ గత చరిత్రను కళ్ళారాచూసే తెలుపు కోవచ్చు. ఇలాంటి కట్టడాలు, నిర్మాణాలు చూసేప్పుడు, “శిలలు కూడా కథలెన్నో చెబుతాయి!” అనిపిస్తుంది.

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

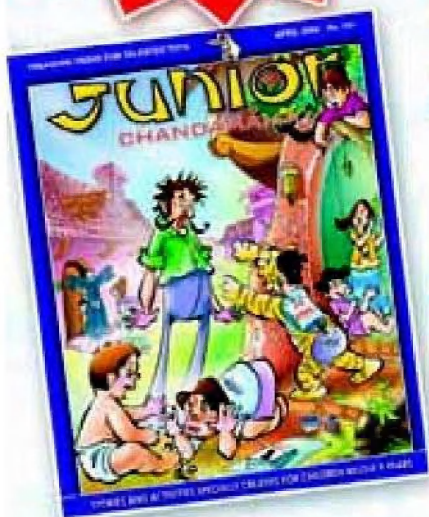
GET YOUR COPY
AT YOUR DOORSTEP
FOR ONE YEAR
FOR JUST
RS. 120/-

A TREASURE-TROVE FOR TALENTED TOTS

Junior
CHANDAMAMA

THE ONE-STOP COMPLETE FUN
AND ACTIVITY MAGAZINE.

► Games, puzzles,
riddles, stories,
colouring activity
and more...

► Good habits grow when young.
Check out articles and features
in which values are taught subtly
and let your child learn about
Indian culture and heritage.

PAGE AFTER PAGE WILL KINDLE YOUR CHILD'S IMAGINATION

Mail the form below along with the remittance to : Subscription division,
Chandamama India Limited, 82 Defence Officers' Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097.

SUBSCRIPTION FORM

Please enrol me as a subscriber of Junior Chandamama.

I give below the required particulars:

Name : ..... Address : .....
.....
.....PIN Code : .....

I am remitting the amount of Rs.120/- for 12 issues by Money Order/Demand Draft/
Cheque No..... on..... Bank .....
branch drawn in favour of Chandamama India Ltd., encashable at Chennai (outstation
cheque to include Rs.25/- towards Bank Commission).

Place : .....

Date : .....

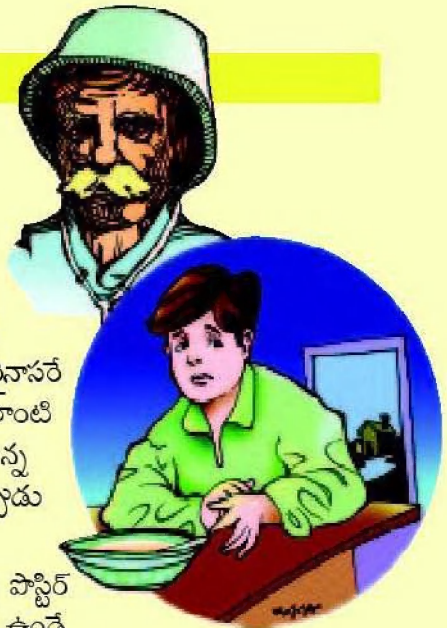
Signature

పువ్వు పుట్టగానే...

పేదలపై ప్రేమ!

సంపన్న కుటుంబంలో పిట్ట పేరిగినవారికి బుడలకష్టాలు, బాధలు అర్థం చేసి కోవడం అంత సులభం కాదు. ఏదైనా ఒక బాధాకరమైన దృశ్యాన్ని చూస్తేనే, సంఘటన ఎదురైతేనే మామూలుగా ఎవరైనా సరే ముఖం చాటేసి వెళ్ళిపోతూవుంటారు. అయితే, అలాంటి ఒక సంఘటనతో, తన జీవన విధానాన్నే పూర్తిగా మార్చుకున్న సున్నిత మనస్సుడైన ఒక పసివాణ్ణి గురించి ఇప్పుడు తెలుసుకుందాం.

ఆ కుర్రవాణ్ణి ఆల్బర్ట్. అతడొక జర్మన గ్రామ పాస్టిర్ కుమార్తె. అతనికి జార్జ్ నిష్టాన్ని అనే మిత్రుడు ఉండేవాడు. ఇద్దరూ ఎప్పుడూ కలిసి మెలిసి ఉండేవారు. ఒకనాడు బడినుంచి తిరిగి వస్తూ, “నాతో పుల్లయ్యిద్దం చేస్తావా?” అని జార్జ్ నివాల్ని అడిగింది. ఆల్బర్ట్ సేరేనని మిత్రుణ్ణి నాయాసింగా పిడగొట్టి, “ఇప్పుడేవుంటావా?” అన్నట్లు చూశాడు.

“నువ్వు జయించావు, నిజమే. అయితే నీలాగా నేనూ వారానికి రెండుసార్లు సూప్, పులిచి భోజనం చేస్తూ, నన్ను ఏమాత్రం కదిలించే వాడివికాదు” అన్నాడు జార్జ్ రొప్పితూ.

ఆల్బర్ట్ నివాల్ని ధానం ఏదీ చెప్పకుండా వక్షనంగా ఇంటికేసి బయటకు వెళ్ళిపోయాడు. వంటగదిలో సూప్ సిద్ధంగా ఉంది. చాలా ఆకలితో ఉన్నప్పటికీ, ఆల్బర్ట్ సూప్ తాగి తీయాలని పుట్టుకోలేదు. కుటుంబ సభ్యులు ఆశ్చర్యపోయారు. సాయంకాలం తనమ్మతో ఉన్న పులిచి ఆల్బర్ట్ చెవుల్లో ఇంకా ప్రతిధ్వనిస్తున్నాయి. తన గదికి తిరిగివచ్చిన ఆల్బర్ట్ - పేదవాళ్ళుగావున్న తన మిత్రులకన్నా తాను ఆహార విషయంలోగాని, దుస్తుల విషయంలోగాని ఏమాత్రం భిన్నంగా ఉండకూడదన్న నిర్ణయం తీసుకున్నాడు. ఆ తరువాత నుంచే దాన్ని ఆచరణలో పెట్టాడు.

శిశుకాలంలో ఓమర్ కోట్ చేసి కోకుండా ఇతరులపై పీల్చులాగా చూసేవాడు. పుల్లయ్యి, కన్నవాళ్ళ బుజ్జగింపిలు, పుండలంపిలు, బెదిరింపిలు ఏమీ ఆపలేక నిర్ణయాన్ని మార్చలేక పోయాడు. అతడు వేరేవరో కాదు. సుప్రసిద్ధ మతప్రచారకుడు డా. ఆల్బర్ట్ ష్వెర్ని డ్యర్. బుడసాదలకు బులంబించాలన్న ఉద్దేశంతో ఉన్న భవిష్యత్తుగల సింగీత జీవితానికి స్వీటీపిలికె చూపవలసిందిగా. 1952లో ఆయన నోబెల్ శాంతి బహుమతి పొందింది.

శేషయ్య చెంపదెబ్బ

శేషయ్య పేదవాడైనా ప్రతిఫలం ఆశించకుండా పిరోపికారం చేస్తూంటాడు. రోజంతా రక్కలు పుక్కులు చేసి కుని పొట్టపొషించు కునే షేషయ్య, ఇతర లకు తన అవసరపు లంటి తీరిక చేసి కుని వు రీ సాయ పడేవాడు.

శేషయ్య గ్రామదరికం చూసి జాలిపిడే ఊరి పిహోహాడు డ్ర, అప్పిడప్పిడూ వాడికి, “ఒరే, అడగనిదే అప్పులు నా పేట్టదంటాడు! ఇతర లకు ను వస్తూ సాయ పడినప్పిడు ఎంతో కొంత ప్రతిఫలం అడిగి తీసి కోవడం అలవాటు చేసి కో,” అని నిలహా ఇస్తూండేవాడు.

“ప్రతిఫలం అడిగితే చేసింది సాయమెలా గమత్తుంది. నేను పనికి పూ త్రవ్వు ప్రతిఫలం తీసి కుంటాను; సాయా నికి తీసి కోను. నా సాయంగుర్తుంచుని, నాకు అవసరమైనప్పుడు ఎవరో ఒకరు నాకూ సాయ పడతారని, నా ఆశ!” అని ఊరు కునేవాడు శేషయ్య.

ఆ ఊళ్ళో రంగనాథు డనే భాగ్యవంతు డు న్నాడు. కోట్లకు పడగలెత్తినా, ఆయ న

వు హాపీసీనారి. ఆయ నకు షేషయ్య విషయం తెలిసింది. అలాంటివాడి చేత ఖర్చులేకుండా పని చేర్చు లుపు కోవచ్చునని తోచిందాయ నకు. క్రవుంగా ప్రతిరోజూ ఆయ నవాడి చేత ఏదో ఒకవిని చేర్చు లుపు కునేవాడు.

రుంగనాథుడి తల్లి నిత్యరోగి. రోజూ షేషయ్య డింటికి వెళ్ళి అమె పరిస్థితి చెప్పి, మెయ్యడిచ్చే వు లు తీసి కురావాలి. వురెహ్నా అల్లితే డబ్బు తీసుకోకుండా అపని చెయ్యరు. రంగ నాథు డు, శేషయ్య కాపిని అప్పిజెప్పాడు.

రంగనాథు డికి పిల్ల రకాల వ్యాపారాలు న్నాయి. వివిధ వస్తువులు ధరలు తెలు సు కు నేంధు కాయ న, వారంవారం ఆ ఊళ్ళో జరిగే సింతలో ధరవరలు వాకబు చేర్చు న్నూంటాడు. శేషయ్య చేత ఆయ న అపని కూడా చేర్చు లు సాగాడు. అంతేకాక, ఇంట్లో వాళ్ళ వాడిచేత పేరట్లో అరిటాకులు కోయ్ డానికీ, ఎవరిం టికైనా కబురు పంపడానికీ వాణ్ణి ఉపయో గింపు కునేవాళ్ళు.

ఇలామాడగా, శేషియ్య కూతురు కు పేళ్ళి కుదిరింది. పేళ్ళి ఖర్చులకు తన వద్దమన్నది చాలక వాడు నలుగురిసాయపుడిగాడు. కానీ, ఫిలితం లేకపోయింది. అప్పితు ఊరి పిఠాహేతుడు వాడితో, “నీకు సాయపడ గలసిత్తావు న ఊళ్ళో రంగనాథుడికోక్కడికో మూది. పేగ్గా ఆయన నీచేతబోలెడు పిన్నులు చేర్చుంపు కుంటున్నాడు. ఆయన నున్నాడు!” అని చెప్పాడు.

శేషియ్య అసాయంత్రపు రంగనాథుడి వద్దకు వెళ్ళి, “దండాలు బాబూ! తమరి సాయంకోరి వచ్చాను,” అన్నాడు.

ఆ సమయంలో ఏవో ఖాతాపిస్తాకాలు చూసి కుంటున్న రంగనాథుడు, సాయం అన్నవూట వింటూనే చప్పన తలపైకెత్తి, “సాయమా! ఎవరు నున్నా?” అన్నాడు.

“అదేంటి, బాబూ! తవురు రోజునన్ను చూస్తూనే ఉంటారు గదా,” అంటూ శేషియ్య తన రోజు చూసేసేపల వివరాలు చెప్పాడు.

“ఏమో, ప్రతిరోజు నేను బోలెడు పుండిని చూస్తూంటాను. నున్నా అప్పుకు పుంపులు తెచ్చిలుస్తానామంటున్నామనగా, అవిడనిన్నగుర్తుపడుతుందేమోనామనగా,” అంటూ రంగనాథుడు, శేషియ్యను తట్టివద్దకు తీసుకువెళ్ళాడు. అవిడ శేషియ్యను ఎగాదిగా చూసి, “ఇతగాణ్ణి చూసినట్లే అని పిన్నున్నది. ఒక రోజున పుంపులు తేవడం సొప్పిరా తనవల్లగాదన్నాడు. ఆ రోజు పుంపులు తెప్పించుకునేందుకు పునిషీ దొరక్క చాలా ఇబ్బంది పడి, వీణ్ణి నానతిట్లా తిట్టుకున్నాను,” అన్నది.

“చూశావా! ఈ విడకు నున్న సాయం చేశావో లేదో కానీ, ఇబ్బంది మాత్రం కలిగించామా” అన్నాడు రంగనాథుడు.

ఈ జరిగినదానికి శేషియ్య దిగులు పిడి పోయి, ఇంటికి బయల్దేరాడు. దారిలో పిఠాహేతుడు ఎదురు పిడి, వాడివాలకం చూసి, “ఏం జరిగిందేమిటి?” అని అడిగాడు.

శేషియ్య, ఆయనకు జరిగింది చెప్పాడు విచారంగా.

పిఠాహేతుడు కొంచెం మితిలోంచి, “ఒరే, నీకు పనిపాటుల్లో సాయపడడంలో నేర్పు తప్పి, ఇతరత్రా భయస్థిడివనీ, అవూయకుడివనీ, ఆ రంగనాథుడు అనుకుంటున్నాడు. నున్నా ఆయన భార్యవాళ్ళ క్కూడా సాయపడుతుండేవాడివిగదా, వెళ్ళి అవిడ నిన్ను గుర్తు పట్టగలదేమో చూడు.

అవిడా నిన్ను గుర్తు పట్టకపోతే, నీ లో కొద్దిపాటిచేవా, కాస్తంత సాహసం కూడా మన్నదని, ఆ రంగనాథుడికి తెలియ పిల్ల చు!” అని చిన్నగా నవ్వుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

పిమ్మట పూటలు శేషియ్యలో కొంత ధైర్యం కలిగించాయి. వాడు ఈసారి రంగనాథుడి ఇంటికి వెళ్ళేసరికి, ఆయన ఇంటివసారాలో భార్యతో మాట్లాడుతూ కనిపించాడు. శేషియ్య ఏదో తెగించిన వాడిలా కాస్త పేద గొంతుతో, “బాబూ! నేను ఈమెగారిక్కుడా చాలాసార్లు సాయం చేశాను, అడిగి చూడండి!” అన్నాడు.

రంగనాథుడు కోపంగా ఒకసారి శేషియ్య కేసి చూసి భార్యను, “ఇతగాణ్ణి నీ వెప్పడైనా చూశావా?” అని అడిగాడు.

“ఏదో చూసినట్లే అనిపిస్తున్నది. ఒకసారి పేరట్లో అరిటాకులు కొలుపు పందేపిదాకులు

కోశాదు. ఇంకో పిది కావాలంటే పేరట్లో వురి లేవన్నాడు. ఆ పిది ఆకులు కరించడం కోసం నానా అవస్థలూ పిడుతూ వీణ్ణి తెగ తిట్టుకున్నాను,” అన్నది రంగనాథుడి భార్య.

“బాబూ! నాపాట్ల కోసం రెక్కలు ముక్కులు చేసి కునేనేను, వీలు దొరికినప్పుడెల్లా వీ కూ, వీ ఇంట్లో వారికీ ఎన్నో పనుల్లో సాయం పిడ్తాను,” అన్నాడు శేషియ్య కట్టు మా.

ఆ పూటలకు రంగనాథుడు నవ్వి, “కలిగి నవాళ్ళకు సాయం పడడంలో గౌరవం వుంది. అందుకే నాలాంటి వాళ్ళపిల్లలు చేసే పట్టుడం కోసం ఎందరో పాటిపడతారు. పూ మటివాళ్ళు నిన్ను గుర్తుంచుకోవాలంటే, నువ్వు చాలా గొప్ప పనేదైనా చెయ్యాలి,” అన్నాడు.

“చేసినదానికి నన్నెవ్వరూ వెచ్చుకో వాలనుకోలేదు. కానీ చేయ నుండుకు పూత్రం నన్ను బాగా తిట్టుకున్నారు. అందుకు నాకు బాధగా మూడి,” అన్నాడు శేషియ్య.

“అందుకే, కడివెడు పాలను విరవడానికి, ఒక్క ఊప్పిరాలు చాలంటార,” అన్నాడు రంగనాథుడు.

“పొనీలెండి బాబూ! అదంతా ఎందుకు గానీ, నా కూతురు పేళ్ళికి డబ్బుకావాలి. పేద వున్న చేసి కుని నాకు డబ్బుచ్చి అడు కోండి. వీ వీలు జన్మజన్మలకూ వుచ్చిపాను,” అన్నాడు శేషియ్య వేడుకుంటూ.

రంగనాథుడు చిరాగ్గా, “నేను తప్పిక సాయంంచేసేమాడేవాణ్ణి. ఈ పూట వుందే చెప్పాను - నువ్వెవరివో నాకు తెలియ దేవురి!” అన్నాడు. ఈ జవాబుతో శేషియ్య ఎసిగిపోలు వెళ్ళిపోతూ, రంగనాథుణ్ణి సాచి చెంపదెబ్బ

కొట్టాడు. అనుకోకుండా జరిగిన దీనికి రంగనాథుడు నివ్వెరపోయి చూస్తూండగా, శేషియ్య అక్కడినుంచి తప్పికున్నాడు.

ఆనాటి వరకూ రంగనాథుడు అలాంటి అవపూను ఎరగడు. ఆయన ఉక్కిరిపిట్ట లేకమంటనే వెళ్ళి గ్రామాధికారిని కలుసుకుని, “శేషియ్య అనే పొగరు బోతు నన్ను చెంపి వీడ కొట్టాడు. వాణ్ణి తగినవిధంగా శిక్షించక పాతే, ఊళ్ళో క్రమ శిక్షణనశించి అరాచకం తలెత్తుతుంది!” అంటూ జరిగిందానికి చిలవలూ పలవలూ అల్లి చెప్పాడు.

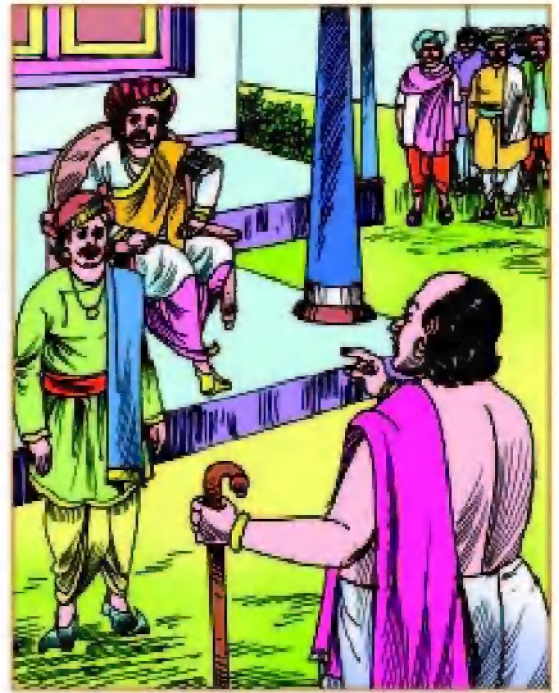
సింజార్లు వె అడగడానికి గ్రామాధికారి మెంటనే శేషయ్యకు కబురుపెట్టాడు.

అర్లు తే కొంతసేపటికి అక్కడికి వచ్చిన పిఠాహీతుడు, “ఒకవైపు కూతురి పెళ్ళి దిగులూ, మరొకవైపు చలిజ్వరంతో శేషయ్య వుంచం దిగలేకుండా ఉన్నాడు. జరిగిన సింగతి తవు కు వు నవి చేయ వు ని నన్ను పింపాడు,” అన్నాడు.

“ఏం చెప్పడేవు టి?” అని అడిగాడు గ్రామాధికారి.

“రంగనాథు డికి జ్ఞాపిక శక్తి తక్కువట. పేగ్గా ఆయనకు బోలెడు వ్యాపికాలు. కొంద రాయనకు సాయ పిడు తూంటారు. కొంద రాయనమీద చెయ్యిచేసి కుంటార్. అర్లు తే ఎవరూ ఆయనకు గుర్తుండరని చెప్పమ న్నాడు,” అన్నాడు పిఠాహీతుడు.

రంగనాథుడు కోపంతో, “వాడెవరు శేషియ్య. వాడికూత్ర రికి పేళ్ళి కుదిరింది. డబ్బు సాయం కావాలని నా దగ్గరికి వచ్చాడు. ఇవ్వనన్నానని చెంప మీద కొట్టాడు,” అన్నాడు.

“శేషియ్య ఈయనకూ, ఈయన కుటుంబానికి జీతం బత్తెం లేకుండా ఎన్నోసార్లు చేశాడు. అర్లు నా వాడు ఈయనకు గుర్తు రాలేదు. ఏదైనా గొప్పపని చేస్తేనే తనకు గుర్తుంటుందన్నాడట. వాడు చెంపిదెబ్బ కొడితే ఈయనకు బాగా గుర్తుంది. అంటే ఇన్నాళ్ళకు వాడొక గొప్పపని చేశాడన్నూట. గొప్పపని చేసినవారిని మెచ్చుకోవాలి గానీ సింజార్లు వె అడక్కుడవు గదా!” అన్నాడు పిఠాహీతుడు గ్రామాధికారిని పిరిగా చూస్తూ.

దాంతో గ్రామాధికారికి విషయం అర్థమవుతుంది. అర్లు నా పిఠాహీతుడి వూటలు నివుర్తించలేక, “చచ్చ త్తారుంగా వూట్లాడినంత వూత్రాన తప్పి తప్పి కాకుండా పాడు. శేషియ్యకు శిక్ష తప్పదు,” అన్నాడు.

“అయ్యో, శేషియ్య రంగనాథు డికి ఎన్నో ఘనాలు చేశాడు. (ప్రితిఫలం లేదు. వాడి ఘనాలకు ప్రతిఫలం ఇప్పించలేనివారికే వాడి తప్పిస్తా శిం చే అర్హత ఉంటుందంటే అది తప్పిస్తుందా?” అన్నాడు మితోవా తుడు వినియంగా.

గ్రామ ధికారి చిన్నబు చుచుకున్నట్లుగా పు ఖంపెట్టి, “శేషియ్య సింగతి నాకు తెలుసు. గ్రామంలో చాలామందికి సాయ పిత్ర త్రాంటాడు. అలా అతడి సాయం పొందిన వారిలోనేనూ మూసన. అతడు చేసిన తప్పికు శిం విధించాలంటే, పుంధు చేసిన సాయానికి ప్రతిఫలం ఇవ్వాలి. ఈ ఊరిలో అతడి సాయం పొందిన ప్రతివారూ, అతడికి ప్రతి ఫలం చెల్లాలి. నా బాధ్యత. లేకుంటే, ఊరందర్నీ అతడు చెంపదెబ్బలు కొట్టినా, అఖరికి నన్ను కూడా చెంపదెబ్బలు కొట్టినా శిం చే అర్హత నాకుండు,” అన్నాడు.

ఈ తీర్పు ఊరందరికీ చెంపదెబ్బలా తగిలింది. అందరూ కూడులు కుని, శేషియ్య కూతురు పెళ్ళికి సాయ పిత్రాలని నిశ్చయించారు. గ్రామ ధికారి మితోవా తుడికే మెచ్చు

కుంటున్నట్లు చూస్తూ, “నువ్వన్నూ టలు శేషియ్య చెప్పి పంపాడో, లేక నువ్వే అన్నావో తెలియదు. శేషియ్య వచ్చినా ఇలా జరిగి ఉండేదిగాదేమో. సమయానికి వచ్చి సమస్యను పరిష్కరించి శేషియ్యకే కాకుండా మొత్తం మీద గ్రామానికే మేలు చేసి నిజంగానే మితోవా తుడి వనిపించు కున్నావా” అన్నాడు.

వాళ్ళల్లో కొందరు రంగనాథుడు విన్నట్లుగానే, “ఊళ్ళో ఇంత పుండివు మన్నాం. పుమ్మల్ని మాట మాత్రంగానైనా అడుక్కుండా, ఏరికోరి వీసినారని అర్థించి, శేషియ్య లేనిపాని గొడవ తెచ్చుకున్నాడు,” అన్నారు.

నలుగురూ అన్నూ టలతో రంగనాథుడి కళ్ళు తెరుచుకున్నారు. అయిన, “శేషియ్య కొట్టింది నన్ను కాదు, నాలోని వితివ్విరిన స్వార్థాన్ని, నా అహంకారాన్ని. వాటికాశితగినదే! అందు వల్ల శేషియ్య చేసింది తప్పి కాదు. ఇకపై దట పుంచితనానికి తగిన ప్రతిఫలం ఇవ్వడమే నా జీవితాశయం చేసి కుని, శేషియ్య వంటి వారిని పుంచి కురంకాకుండా చూస్తాను,” అన్నాడు.

భల్లూక మాంత్రికుడు

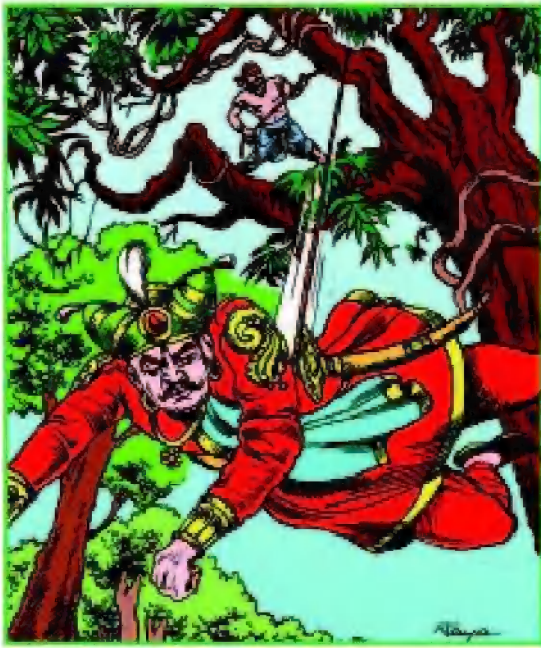
6

[చంద్రశిలానగరు వీధి దాడికి బయల్ పడిన రాజు ధుర్ముఖుడి పేర్కీ, భల్లూక మాంత్రికుడు, తలారి భల్లూకాన్ని ఉసికొల్పాడు. అది చూసి దాని నుంచి తప్పించు కోవడానికి ధుర్ముఖుడు ఒక అంగరకుడితో పొట్ట గుర్రం మీద, అరణ్యానికి అడ్డంపిడి పొరిపొత్తాండగా, నాగపుల్లి అనే దొంగలనాయకుడు అతణ్ణి తాడు ఉచ్చుతో బిగించి, చాట్టు కొప్పుల పేర్కీలాగాడు. తరువాత-]

ఇద్దరు దొంగలు భీకరంగా అరుస్తూ, చెట్ల మీద పోయిన గుర్రంవాడు, చెట్టుకొమ్మల కొమ్మల్లోంచి, తన గుర్రం మీదకు దూక నుంచి వేళ్ళాడుతున్నాడు. వీవాళ్ళు పురిగానే, రాజు ధుర్ముఖుడి అంగరకుడు, కొందరు ఇటు కేసీ వస్తాన్నారా? అని అడిగాడు.

అంగరకుడు జవాబిచ్చేందుకు తటపిటాయిస్తున్నంతలో, రాజు ధుర్ముఖుడు కొప్పునుంచి తాడుకు వేళ్ళాడుతున్నా, “ఈ అవపూ నాన్ని నేను సిహించను; ఎక్కడరా, అంగరకా!” అంటూ కేకపెట్టాడు.

అంగరకుడు జవాబివ్వబోయేంతలో, నాగపుల్లి కత్తిరుుళిపిస్తూ, “నువ్వు అంగరకుడు కత్తిని అంగరకుడి కంఠం కేసి చాచి, ‘ఒరే, నువ్వు నిజంగా కత్తిదూసినా, నేను భయపడేవాళ్ళం కాదు. అవునో, నీ

ఈ అంగరఃకుణ్ణి ఇంటికి పింపి, పిది వేల వరహాలు తెప్పించు. అలా చేయ కపోయావో,” అంటూ, కత్తి రుళిపించాడు.

ఆ పూటలతో రాజు ధుర్మఖుడు తాను పేద చిక్కుల్లో పడిపోయా నని గ్రహించాడు. తాను ఫిలానా దేశానికి రాజునని చెపితే, ఈ దొంగల నాయకుడు తన తలను నరికి జూపు తి సింపొల్లుంచెందు కు, తన శత్రువైన చంద్రశిలా సగరమిరాజు జితకేతుడి దగ్గరకు తీసి కుపావచ్చు. అలా కాకతాను ఏసింపిన్న వర్తకుణ్ణో అని అబద్ధం ఆడితే, అప్పిడు తన అంగరఃకుడి చేత పిదివేల వరహాలు తెప్పించ వలసీ మాట్లాంది. ఈ లోపిల తాను అబద్ధ పూడిన సింగతి బయటపడితే...

రఃకుడివా? ఏ రకంవాడికి, అంగరఃకుడివి? పుంపు గ్రంధిగ్ర,” అని, అంగరఃకుడు గ్రంధిగనానీ, రాజు ధుర్మఖుణ్ణి కొవ్వుల్లోకి లాగేందు కు నానా అవస్థిపిడు తన్నుదొంగతో, “ఒరేవు నకు బాగా డబ్బున్న జీవాలే దొరికి నట్లున్నవి. ఆ పట్టు ఉడు పిలు కట్టినవాణ్ణి, నడుం విరక్కుండా జాగ్రత్తగా నేలపై దికి బార్చు,” అన్నాడు.

కొవ్వుల్లోని దొంగ, ధుర్మఖుణ్ణి నేలకు దించాడు.

అంతలో అక్కడికి చెట్టుమీద మన్నుదొంగ, నాగపుల్ల వచ్చాడు. నాగపుల్లు రాజు ధుర్మఖుణ్ణి నఖశిఖ పిర్యంతం ఒకసారి పిరీగా చూసి, “నీ విలువైన దుస్తులూ, నగపీలు చెక్కినకత్తి ఒకా చూస్తూంటే, బాగా డబ్బున్న వాడివిలాగే కనిపిస్తాన్నామావుండు నీ దగ్గర మన్ను డబ్బు అక్కడ పట్టి, తరవాత నువ్వనే,

రాజు ధుర్మఖుడు తన ప్రిశ్నకు జవాబివ్వ కుండా, పూగిలా ఇలా ఆలోచిస్తున్నంతలో దొంగల నాయకుడు నాగపుల్లు ఊగా పిల్లి కొరికి, “ఏమిటాలోచిస్తున్నావూ? ఎలాంటి జిత్తులు వేసీ, నా నుంచి పారిపోవాలా అని పిథకం అల్లుతున్నావా?” అంటూ కత్తి పైకెత్తాడు.

ఆవెంటనే దుర్మఖుడు, “నువ్వనే ఆపది వేల వరహాలు ఎలా తెప్పించటమూ అని ఆలోచిస్తున్నాను. నా పేరు దుర్జయశెట్టి. ఉదయ గిరిపట్టణం వాణ్ణి. ఇప్పిడు నా దగ్గర చిల్లిగవ్వ లేదు,” అన్నాడు.

ఆ జవాబు కు నాగపుల్లు ఆశ్చర్యపాతూ, “ఇంత విలువైన దుస్తులు ధరించి, అంగ రఃకుణ్ణి కూడా తోడు పట్టుకుని, అరణ్యంలో చిల్లిగవ్వ చేత లేకుండా ప్రియాణం చేస్తున్నా వన్న పూట! ఈ పూటలు నపు పునా

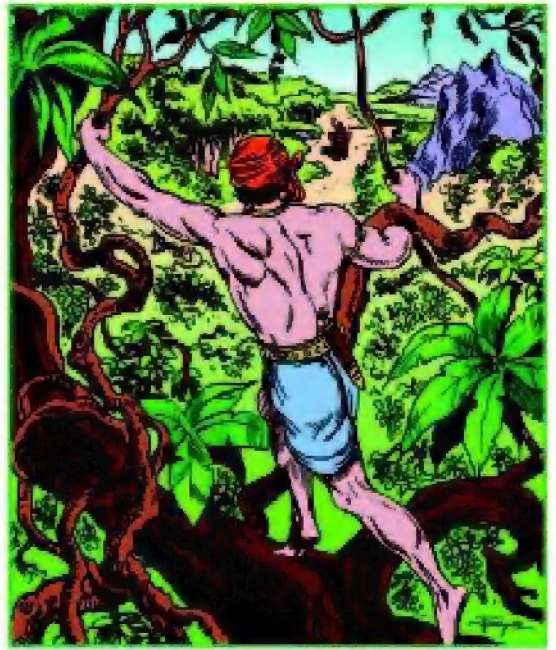

ను వ్వనేది?” అని, పిక్కనమ్మ దొంగలతో, “ఒరే, వీడి నత్త పు కున్న తాడు విప్పి, గొంతు కు బిగించండి. ఉరితీసుంపు కు గట్టి చెట్టుకొమ్మ చూస్తాను,” అన్నాడు .

నాగవుల్లు మాట పు గించే లోపలే, ఎక్కడో ధూ రాన్నుంచి ఏన గ్ర వుంకరించిన ధ్వనితోపాటు , తలారి ఎలు గ్ర బంటు పేట్టిన గామశక కూడా వాళ్ళకు వినిపించింది. ఆ పు ర్త ణం రాజు పు ర్త్యుభుధూ , అంగర కుడూ నిలువెల్లా వణికిపోసాగారు. అంగ ర కుడు పు ట్టూ కలయ పూ స్త్రీ, “పు హా రాజా, ఆ తలారి భల్లూకు అరణ్యంలో ఎక్కడో దారి తప్పిందను కున్నాను . కాని, అది పు న జాడలు పిసికట్టి, ఇటే వస్తినట్లున్నది,” అన్నాడు .

దొంగల నాయ కుడు నాగవుల్లు నోరు తెరిచి, గ్ర థ్ల తేలవేతన అను చర్ర లిద్దరికే అయోమయంగా ఒకసారి చూసి, “వీళ్ళ మాటలు విన్నారా? వీళ్ళ తనబర్ర పు ర్తయ శెట్టి అంటున్నాడు ; వాడు పు హారాజా, అని పీలు స్తినాడు . అన్నిటికన్నా వింత, తలారి భల్లూకు... అది అరణ్యంలో దారి తప్పిటం!” అంటూ కత్తిని పైకెత్తి, “ఒరే, మీ ఇద్దరూ నిజంగా మతిమాలిన వెధవలా లేక మాకు, వీ పీచ్చి వాగ్ర థ్లతో పు త్రులు పొగొట్టాలని పూ స్త్రీన్నారా?” అన్నాడు .

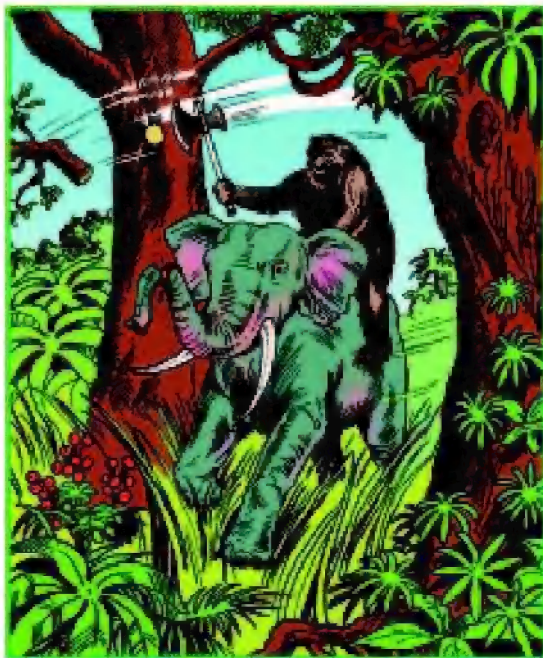
రాజు పు ర్త్యుభుధు బెంబేలు పిడిపోతూ , ఏం జవాబివ్వటమా అని తికప క పిత్త తు న్నంతలో, ఈసారి పు రి కాస్తి దామిగా ఏన గ్ర వుంకారం, తలారి ఎలు గ్ర బంటు కేకలూ వినిపించినై. దానితో నాగమల్లు కూడా బెదిరి

పోలు , ఒక దొంగతో, “ఒరే, నువ్వు చెట్టెక్కి చూడు ! ఒకేసారి ఏన గ్ర వుంకారం, ఎలు గ్ర బంటు గొంతు లాంటి పు నిషీ కేకలూ ఎన బడటం ఏవు టి? వీళ్ళ మాటల్లో ఏవు న్నా నిజం పున్నదేమో!” అన్నాడు .

దొంగల్లో ఒకడు గబగబా పిక్కనే మళ్ళ ఒక చెట్టెక్కి, ఆ పు ర్త ణం ఒక చామశక పేట్టి, “మల్లూ! ఆ దుర్జయశెట్టి, వాడి నాకరూ చెప్పింది నిజం! తెగవేశ్యాడుతున్న తొండంతో ఏన గ్రా , దాని ప్రి ద గండ్రగొడ్డలి పిట్ట కున్న ఎలుగుబంటూ - అరె, దాని గండ్రగొడ్డలి దెబ్బకు, అడ్డం వచ్చిన చెట్లకొమ్మలు పూచిక పుల్లల్లా విరిగి, చెల్లా చెదురుగా లేచిపోతున్నవి,” అన్నాడు .

నాగవుల్లు భయా శ్చర్యాలతో దిక్కులు పూ స్త్రీ, ఇప్పిడేం చేయ టమా అని అలోచి స్తినంతలో, రాజు పు ర్త్యుభుధు అతడి చేరు

పిట్టకుని, “వుల్ల! వు నం త్వరగా ఇక్కణ్ణించి పారిపోవటం వుం. డబ్బాశ కొద్ది ప్రాణాలు బలిపేట్టకు. కావాలంటే, నా ఇంటనున్న డబ్బుతో ఒక రాజ్యపు కొని పేట్టగలను,” అన్నాడు వణికిపోతూ.

అంగరకుడు గుర్రం ఎక్కి పారిపోవటానికి ఎత్తువేసి, దాని కళ్ళమీతాళ్ళపిట్టకుని, నాగవుల్లతో, “వుల్ల! ఈ ాన ను మ్హ, వు హారాజుగారి ప్రాణాలు కాపాడవంటే, అవు న నీకు అర్ధరాజ్యం ధారాదత్తం చేయ గలదు! నేను గుర్రం ఎక్కి, వాయు వేగంతో రాజధానికి పోయి, సైన్యాన్ని వెంట బెట్టుకు రావటం ఎలా మాట్టుంది, వు హారాజు?” అన్నాడు.

“అపిని నేనే చేయ గలను ; కాని రాజధానికి వెళ్ళే మార్గమేదో, ఈ మహారణ్యంలో తెలియటం లేదు,” అంటూ రాజుడు రృఖుడు,

తానూ గుర్రమీకళ్ళమీతాళ్ళను వదిసిపిట్టకున్నాడు.

నాగవుల్లు తన అనుచరు లిద్దరికి స్వేచ్ఛే, దుర్ముఖ, అంగరకుల కేసి కళ్ళారచేసి చూస్తూ, “ఒరే, మీ ఇద్దరూ నిజంగా బుద్ధి హనులా లేక ఏ ఆరితేరిన మోసగాళ్ళా? అవతల మీ రనే తలారి భల్లూకం వచ్చిపిడు తూండే, మీరెక్కడోవున్న రాజధానికిపోయి సేనీకులను తీసి కువస్తారా?” అని, అనుచరులతో, “ఒరే, వీళ్ళనిద్దరినీ తాడు కుకట్టి, ఆ కనబడే కొండగుహల కేసి లాక్కురండి. ఆ తలారి ఎలుగు బంటు, ఈ ప్రాంతాలు వదిలిన తరువాత, అనిలు నిజంగా వీళ్ళవరో తెలుసు కుందాం,” అన్నాడు.

నాగుల్లు ఇలా చెప్పి, గుహలకేసి బయట దేరేసిరికి, అతడి అనుచరులు రాజు దుర్ముఖుణ్ణి, అంగరకుణ్ణి తాళ్ళతో కట్టి వెనకగా లాక్కుపోసాగారు. వాళ్ళ ఒక పేద గుహను సిమ్మిపిన్నిన్నంతలో, తలారి ఎలుగు బంటు చెట్లచాటునుంచి ఏనుగు నెక్కి అటుకేసి వస్తూ, దుర్ముఖుణ్ణి చూసి, “ఒరే, దుష్టిడా, దొరికావా! నిన్నుదే నా గుండగొడ్డలికి బలిచేయబోతున్నాను,” అంటూ ఏనుగు మీది నుంచి దూకి, వాళ్ళవెంటబడింది.

నాగవుల్లు తోపాటు అందరూ భయ కంపిత లై పరుగెత్తుతూపోయి ఒక గుహలో జొరబడ్డారు. తలారి ఎలుగు బంటు గుహను సిమ్మిపిన్నిన్నంతలో, వాళ్ళ ఒక పేద బండరాయి ని గుహద్వారానికి అడ్డంపేట్టారు.

తలారి ఎలుగు బంటు గుహపుంపుకు పొయి, దానికి అడ్డంగా మళ్ళీ బండరాయి ని

ఒకటికి రెండుసార్లు కాలితో గట్టిగా తన్ని, “ఒరే, గుహలో మళ్ళీవాళ్ళంతా బయ్యి టికి రండి. నాక్కావలసింది, రాజువు ర్మఖు డి తల. మి గతావాళ్ళకు ఎలాంటి హానీ చేయ ను,” అంటూ కేకలు పేట్టాడు.

ఆ కేకలు విన్న దొంగలనాయు కుడు నాగవు ల్లు, తన ఇద్దరు అనుచరులతో, “ఇది ఇంకా బాషాది! ఆ పీశాచి ఎలు గు బంటు కు కావలసింది, రాజువు ర్మఖు డి తల అట! ఏమి టి తలా, తోకా లేని గత్తురంతా?” అని రాజు వు ర్మఖు డితో, “ఈ ప్రాంతాలకు సిమ్మి పానగల ఉదయ గిరి రాజ్యాన్ని, మర్మ ఖు డనే రాజు పాలిస్తున్నాడు. నేను, ఆ రాజువు ఎనాథూ చూడలేదు. నువ్వే, ఆ మర్మ ఖు రాజుమకాదు గదా?” అని అడిగాడు.

“నీను దుర్జయశెట్టిని, ఉదయగిరి నగరం వాణ్ణి. ఏ పీశాచో అవో వాచిన ఆ ఎలు గు బంటు వూటలు ఎందు కు నమ్ముతామో మునుపుంగా ఇక్కణ్ణించి బయటపడే మార్గం ఏదైనావుంటే చూడు. నువ్వడిగిన ఆ పిడివేల వరహాలూ ఇచ్చుకుంటాను,” అన్నాడు రాజువు ర్మఖు డు.

“వు హారాజుగారు, అన్నవూట తప్పిట వుంటూ ఎనాథూ జరగలేదు, వుల్లా!” అన్నాడు అంగరకుడు.

“ఛీ, వెధవా, నోరు ముల్లు యి! నిన్నూ, ఏదైనా పీశాచి పట్టలేదుగదా? ఈ అరణ్యం ప్రవేశించుమిటి నుంచీ చూస్తున్నాను. నన్ను విడవకుండా, అదేపనిగా వు హారాజా అంటు న్నామాబహిరంగ శిరశ్చేదం చేర్చుంచగలను, జాగ్రత్త!” అన్నాడు మర్మ ఖు డు.

దొంగ నాగవు ల్లు ఉలిక్కిపడి, ఇద్దరు దొంగలతో, “ఒరే, మునుం అద ప్లింకోద్దో లేక మరద ప్లింకోద్దో, ఉదయ గిరి రాజు వు ర్మఖు ణ్ణే పట్టినట్లుంది. రాజుకు తప్పి, మరె వడికి తోటి ము నిషిని బహిరంగంగా శిరశ్చేదం చేర్చుంచేహిక్కుంది? ఏడు నోరు జారి నిజంగా తనెవరైందీ చెప్పేశాడా ఏం!” అన్నాడు.

రాజు వు ర్మఖు డికి బయట గుహకు అడ్డంగా మన్న రాతిని పిక్కకు తోసుండు కు ద్రియ త్తిన్నిన్న తలారి ఎలు గు బంటి భయంతో పాటు, లోపలవున్న దొంగలు తనకేమైనా హానికలిగించగలరేమో అన్న భయం పట్టు కున్నది. అతడు ఏదో హెచ్చరిస్తున్నట్లు పిక్కనమళ్ళీ అంగరక్షకుణ్ణిమోచేతితో ఒకసారి పొడిచి, “వుల్లా! నన్ను గురించి మువ్వేదో భ్రమలకు లోనమవు న్నామానేను, నిజంగా, దుర్జయశెట్టినే! ఈ భయంకరారణ్యం

చేరినప్పటినుంచీ, నా నౌకర వు తిస్థివి తం పొగొట్టుకున్నవాడిలా పిచ్చివారై తు వారై తు న్నాడు. వీణ్ణి, ఏదో దుష్టిగ్రహం పట్టి మాడాల్సి!” అన్నాడు.

“వుంచుడి, వు హారాజా! అంతే, అంతే,” అన్నాడు అంగరకుడు.

నాగవుల్లు తల గట్టిగా పట్టుకుని, “ఇప్పటి పరిస్థితిలో ను మ్హారాజువూ, శిట్టివూ నాకు ఒరగబోయే దేంలేదు. ఆ భయంకరమైన ఎలుగు బంటు గుహకడంగా మళ్ళరాతిని పక్కకు నెట్టి, గుండ్రగొడ్డలితో నుందరి తలలూ నరకబోతున్నది,” అని తన ఇద్దరు అనుచరులతో, “ఒరే, ను నవు వుండు గారాతిని పక్కకు నెట్టి కత్తులతో పొర్లు, ఆ తలారి ఎలుగు బంటు వీ దపిడటం ఎలామాటైందంటారు?” అని అడిగాడు.

దొంగలిద్దరూ తవు నాయకుడికి జవాబివ్వబోయేంతలో, అంగరకుడు, “వుల్లా! ఆ తలారి ఎలుగు బంటు ను, భల్లూకపూరిత కుడనే వాడు సి స్థించాడు. దాని బలం రాసి బలం అనుకో! ను నం ఈ గుహనే అంటి పట్టుకుని మాడటం వుం,” అన్నాడు.

వాడు పూట వు గించేలోపలే తలారి ఎలుగుబంటు రెండు చేతులతో పట్టి రాతిని కొంచెంగా పక్కకు నెట్టి, “ఒరే, దుర్మఖరాజా, బర్లు టికి రా. నీ తల నరికి, నా దారిన నేను వెళ్ళిపోతాను,” అన్నది.

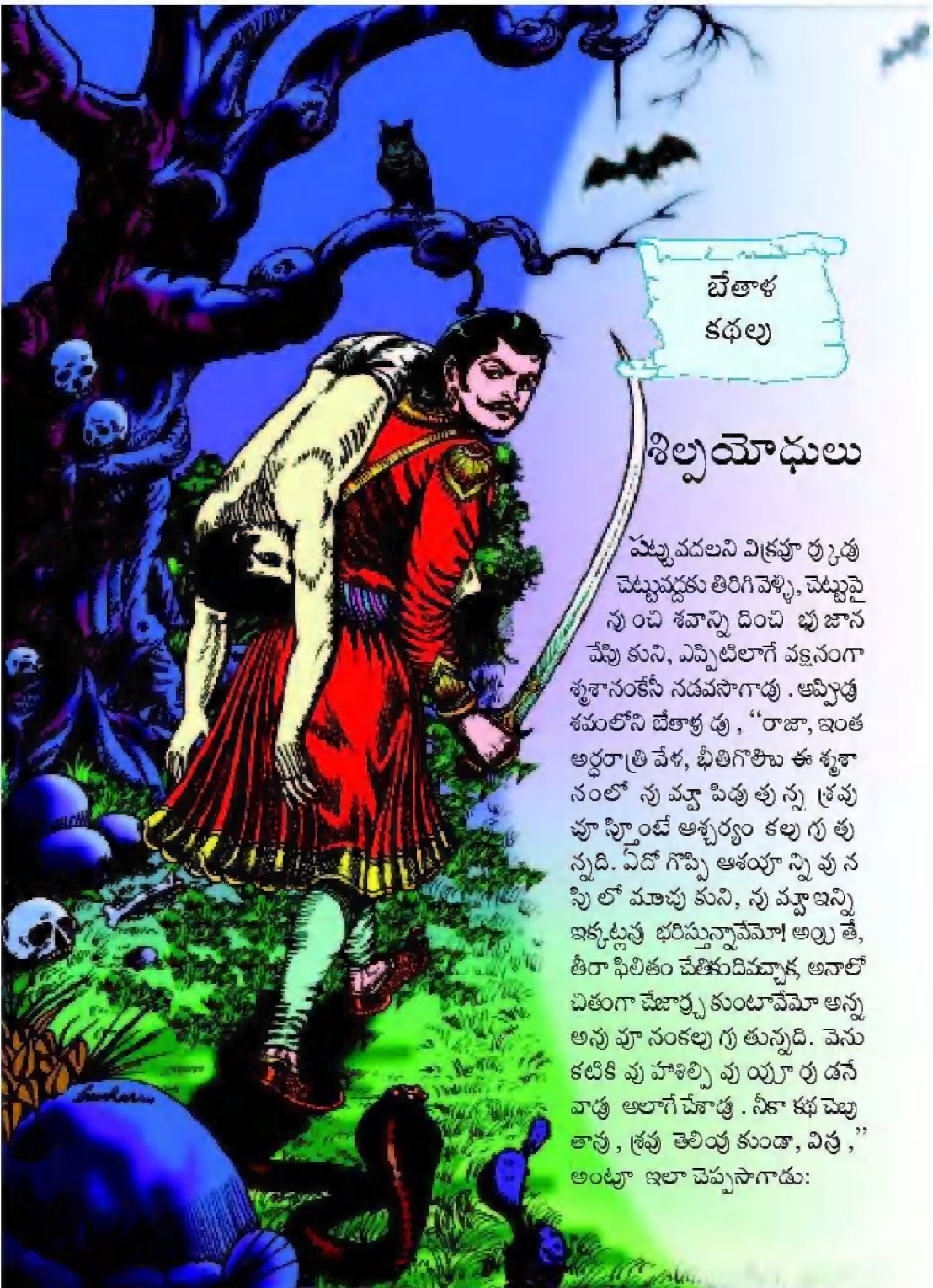
“బామాది! దీని పిగ దుర్మఖరాజో, దుర్జయశెట్టో అనే వీడి ఒక్కడి మీదనే అన్న మాట; వీణ్ణి పట్టి గుహ బయటికి నెట్టండి!” అన్నాడు నాగవుల్లు.

దొంగలిద్దరూ, రాజు దుర్మఖరాజు డిబ్బా పట్టుకుని, పేను గులాడు తున్న అతణ్ణి గుహ బయటికి ఈడ్చుబోతున్నంతలో, గుహకు కొంచెం దూరం నుంచి, “ఇందాకటి నుంచి వూ ప్పిన్నాను, ఏమి ట్రా ఈ గొడవ? పిక్క గుహలో మహారాక్షసుడైన ఉగ్రదండుడు మమ్మాడనే సింగతో ఎరగరా?” అన్న భీకరమైన కంఠస్వరం వినబడింది.

తలారి ఎలుగు బంటు, “నుమ్మ, రా! ప్పి డివా? ఉగ్రదండు డా, నీబరు? భల్లూక పూరితి కుడి వుంత్రి శక్తిగల, ఈ గుండ్రగొడ్డలి నీ కంఠాన్ని నరకబోతున్నది!” అంటూ, రా! ప్పి డి కేసీ బయలుదేరింది. - (ఇంకామాది)

బేతాళ
కథలు

శిల్పయోధులు

షట్పదలని విక్రమా ర్కృత
చెట్టువద్దకు తిరిగి వెళ్ళి, చెట్టుపై
నుంచి శవాన్ని దించి భుజాన
మేల్చి కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షసంగా
శ్మశానంకేసీ నడవసాగాడు. అప్పిత్త
శమలోని బేతాళుడు, “రాజా, ఇంత
అర్ధరాత్రివేళ, భీతిగొలిచి ఈ శ్మశా
నంలో నువ్వు పడుతున్న శ్రమ
చూస్తూంటే ఆశ్చర్యం కలుగుతున్నది.
ఏదో గొప్ప ఆశయాన్ని నువ్వు
స్థిలో మూచుకుని, నువ్వు ఇన్ని
ఇక్కట్లను భరిస్తున్నావేమో! అయితే,
తీరా ఫిలితం చేసుకుదిమ్మా, అనాలో
చితుంగా చేజార్చుకుంటావేమో అన్న
అనుమానం కలుగుతున్నది. వెనుకటికి
వు హెచ్చిస్తున్నావు యీ రుడనే
వాడు అలాగే చూడు. నీకా కథ చెబుతాను,
శ్రమ తెలియకుండా, విను,”
అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

పై ర్వం కనకగిరి సామ్రాజ్యాన్ని పాలించే చక్రవర్తి ఆధీనంలో అనేక సామంత రాజ్యాలుండేవి. అలాంటి సామంత రాజ్యాల్లో శోణపిఠి ఒకటి. దాన్ని పాలించే వీరవర్ధన్లు తమ మంచి పరిపాలకుడు, మీదు మిక్కిలి చెన్న కేశవ స్వామి భక్తుడు.

ఆయన ఒకసారి వేట నిమిత్తం, తన రాజ్యానికి పాలివేరల్లో మున్నగు అరణ్యానికి వెళ్ళాడు. అక్కడి ప్రకృతి సౌందర్యం ఆయన కెంతగానో నచ్చింది. పచ్చని పరిసరాల మధ్య ఎత్తైన న కొండ, దాని నాన కుని ప్రమాణిస్తూ న్ని వర్ణనల భిన్న, ఆయన పిరమణిమి జేర్చా.

రాజు వు ధ్యానాం వరకూ వేటాడి, ఒక వటు వంకింద విశ్రాంతి తీసి కుంటూ నిద్ర పొందాడు. ఆ నిద్ర లంలో, రాజు ముఖ్యుల కులదైవమైన చెన్నకేశవ స్వామి కలలో కనిపించి - కొండ మీద ఒకప్పుడు తన

అలయం మూడేదనీ, అది కాలగర్భంలో కలిసి పొయిందనీ చెప్పి, “రాజా, కొండ మీద పడవు టి దిశలో మున్నగు అశ్వత్థ వంకింద తవ్వించు, అక్కడ ఒక విగ్రహం కనబడుతుంది. నువ్వు అక్కడ ఒక అలయం నిర్మించి దాన్ని అంధుల ప్రతిష్ఠ చేయి. నీకూ, నీ రాజ్య ప్రజలకూ వుంకలు గుంతుంది. ఆలయ నిర్మాణ బాధ్యతలు, నగర సిపి పింట్ని గ్రామ వాసి అర్చనల యూరదనే శిల్పికి అప్పింపు. అతడు కారణ జన్మడు!” అని ఆదేశించాడు.

వీరవర్ధనుడు మెలకువగానే, తనకు మున్నగు గుర్తు చేసి కుని చాలా ఆనందించాడు. తర్వాత నగరానికి తిరిగి రాగానే, శిల్పి వు యూర డికి కలుగు చేసి, కొండ మీద అలయ నిర్మాణాన్ని గురించి చెప్పి, అశ్వత్థ వంకింద మున్నగు విగ్రహాన్ని అంధుల స్థాపించ వలసి మాట్లాడు దని గుర్తు చేశాడు.

వు యూర డు, రాజాజ్ఞ వేరకు నడి తీరాన్ని చేరి, కొండ మీద ఆలయానికి శ్రీకారం వు ట్లాడు. అశ్వత్థ వంకింద అతడికి చెన్నకేశవ స్వామి విగ్రహం లభించింది. అర్చితే, వుండు అను కున్నట్లుగా కాక, ఆలయ నిర్మాణ మున్నగు పేరిగాల్సి వ్యయం బాగా పేరిగింది. ఖజానా ఖాళీ అర్చింది. రాజుకు ఆవిధు చక్రవర్తికి కప్పం కట్టలేని పిరిష్టితి ఎదురయింది.

మృద్దుడైన చక్రవర్తి మరణంతో, కొత్తగా పట్టాభిషిక్తుడైన ఆయన కుమారుడు ధీర సున డు యూర డు రాకాపిరు డు. సామంతలను వెడించి అధిక కప్పం వసూలు చేయాలను

కునే భోగలాలని ఉన్నది. అతడు, వీరవర్ధనుడికి కప్పం వెంటనే కట్టవలసిందిగా ఆజ్ఞలు జారీ చేశాడు. తన అసిహాయత గురించి వీరవర్ధనుడు, అతడికి తెలియబరిచాడు.

దానితో చక్రవర్తి ధీరుని ఉన్నది కోపంతో ఉండిపోయి, సేన్యాన్ని శోణిపిరి పీదకు దాడికి పంపాడు. సేన్యం పోలివు రలను చేరి, కొత్తగా నిర్మించిన ఆలయ పిరిసిరాల్లో ఆగింది. క్రూరుడైన సేనాపతి తల ఎత్తి కొండపై నుండి ఆలయాన్ని పూసే, సేన్యకులతో, “దీనికంతకూ కారణం, ఆ ఆలయం! పోయి దాన్ని కూలగొట్టండి,” అని ఆజ్ఞాపించాడు.

సేన్యకులు కొండ ఎక్కి, ఆలయ రాజగోపతంగండా లోపలికి పోయారు. వాళ్ళకు అప్పుడే శిల్ప నందరాన్ని కలిగి మన్నా ద్వార పాలికల విగ్రహాలు కళ్ళబడ్డాయి. ఆ శిల్పాలను ధ్వంసం చేయబోయారు సేన్యకులు. ఇంతలో ఒక అప్పుతం జరిగింది. ద్వారపాలికల విగ్రహాల కళ్ళనుంచి ధారగా అశ్రు ములు కారసాగాయి.

సేన్యకులు భయపడిపోయారు. వాళ్ళు కొండదిగి వెళ్ళి పోయారు. ఈ విషయం సేన్యాధిపతికి, అతడి ద్వారా చక్రవర్తికి తెలిసింది. ఏదో అపశకునం పుట్టిందని చక్రవర్తి, సేన్యాన్ని వెలక్కు పిలిపించాడు.

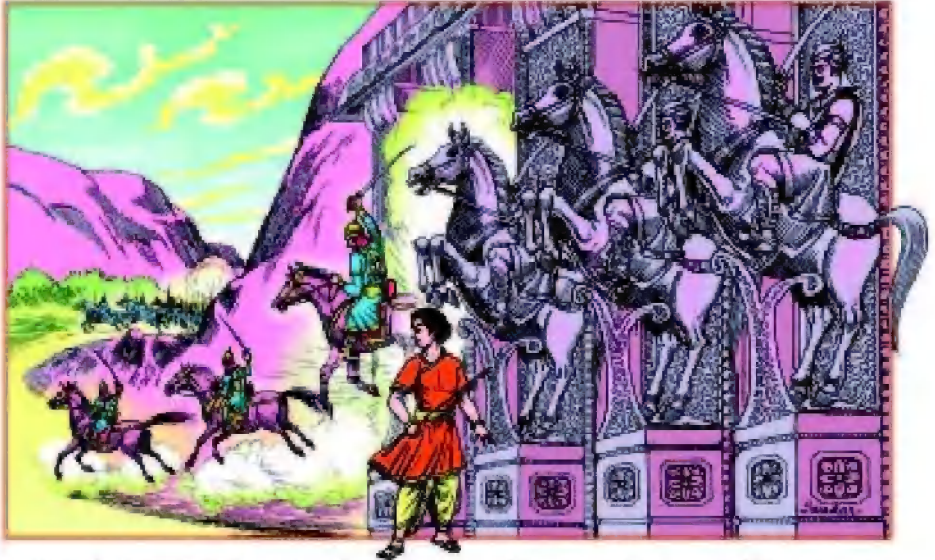
శోణిపిరి ప్రజల ఆనందానికి అవధు లేదా రాజు, శిల్పి పు యూరణ్ణి సభకు పిలిపించి, కోపంగా, “నీ మృత్యువు నీ శిల్పి! శత్రు ములు ఎదురయి నష్టం కన్నీళ్ళ కార్చే శిల్పాలను గాక, కత్తి చేతబట్టి కదనరంగాన పూకి, శత్రు ములుకుత్తు కలు కత్తిరించే శిల్పాలను

నువ్వు చెక్కివుంటే, మనకీ బానిస బతుకు తప్పదీకదా,” అన్నాడు.

పు యూరణ్ణి డి నోట పూట రాలేదు. ఆ పుర్నాటి నుండి కొండకు దిగి మహా పిడివేలకాళ్ళ మండపాన్ని నిర్మించడానికి మొదలు పెట్టాడు. ప్రతి స్తంభం మీద అశ్వరూఢుడై కత్తి చేతబట్టి, కదనరంగాన పూకటానికి సీద్ధంగా ఉండే యోధుడి శిల్పం చెక్కాడు. ఆ మండప నిర్మాణానికి, తనకు ఆలయ నిర్మాణంలో రాజు నుంచి లభించిన పారితోషికాన్ని వాడాడు. కొంత వేరకు దాతల నుంచి విరాళాలను రాబట్టాడు. పిడివేలకాళ్ళ నుండి పిర్తయ్యింది. తర్వాత పు యూరణ్ణు, రాజును కలుసుకుని, “రాజా! నుం ఇక అస్వితం శ్రు గామాద నక్కురలేదు!” అన్నాడు.

రాజు శోణిపిరిని స్వితంత్ర రాజ్యంగా ప్రకటించాడు. ఈ సంగతి చక్రవర్తికి తెలిసింది.

అతడు పేద ఎత్తున సేన్యాన్ని శోధించి వీరకు దాడిపంపాడు .

పు యూ ర్వు డు చేతిలో బెత్తం లాంటిది తీసి కుని, పిడివేల కాళ్ళు పండ్లకు చేరి, ఒక ప్రభంలోని శిల్ప యోధుణ్ణి బెత్తంతో తాకి, “యోధా! బయలుదేరు, కత్తి రుళి పీంపు ! కదనరంగాన ధూ కు! రాజుగారికి విజయం చేకూర్చు!” అన్నాడు .

ఆశ్చర్యంగా శిల్పంలోని యోధులు సజీవులై, ఒకరి వెనక ఒకరు కదనరంగంలోకి ధూ కి, పూ పూ లు సేన్యంలో కలిసిపోయారు . వారి పరాక్రమ ధాటికి శత్రు సేన్యం పారిపోక తప్పలేదు . రాజు వీరవర్ధన్ డికి, ఆ విధంగా ఘనవిజయం చేకూరింది.

వీరవర్ధన్ డు పట్టలేని ఆనందంతో, పు హా శిల్పి పు యూ ర్వు డు సిన్యానిద్దామని సింహ ఏర్పాటు చేసి, పు యూ ర్వు డి కొరకు పూర్తి, అతడు కనిపించకుండా పోయాడు .

చేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, నాకు పు యూ ర్వు డి ప్రివర్తన వింతగా తోస్తున్నది. అతను పూ డు డన్నా అల్లు మాడాలి, లేదా అహంకారన్నా అల్లు మాడాలి అని నాకనిపిస్తున్నది. తనలోని అసమానమైన అద్భుత కళాప్రిజ్ఞతో రాజుకు ఘన విజయాన్ని సాధించి పట్టిన అతను, చివరకు సిన్యానికి నోపు కోకుండా కనిపించకుండా పోవడం దేనికి? ఒక వేళ రాజుగారి ధోరణి నచ్చ లేదన్న కొన్నా, పినిగట్టు కుని సొంతఖర్చుతో పు డపాన్ని నిర్మించి విజయానికి దోహదం అయ్యాడైతే కద! ఎంతో పు డు చేసి, ఎటువంటి ఫిలితం ఆశించక కనబడకుండా పోవటం ఏమిటి? ఈ సిందేహాలకు సిన్యాధానం తెలిసి కూడా చెప్పకపోయావో, నీ తల పిగిలి పోతుంది,” అన్నాడు .

దానికి విక్రమా ర్వు డు, ‘పు హాశిల్పి పు యూ ర్వు డు పూ ర్వు డు కాదు, అహంకారి

అసలే కాదు . స్త్రీ నిశిత ప్రజ్ఞావంతుడనడంలో ఎలాంటి సందేహంలేదు . ఆస్థాన శిల్పి పిదవి ఆయనను అనుకోకుండా వరించింది. మొదటి సారి యుద్ధంలో కన్నీరు కార్చే శిల్పాలు , ఆయనను ప్రసీద్ధుణ్ణి చేశాయి . అవి ఆయన అస్త్ర కొని చేసిన వికామాశిల్పకళపిట్ట ఆయన కున్న అంకిత భావానికి పిరవశించి కళావు తల్లి అస్త్ర గ్రహించిన వరపు అది! అవిషయం వున్నా రు డికి స్పష్టంగా తెలుస్తుంది .

అయితే, రాజు అతనిలోని కళాకాశలాన్ని వున్నా రా అభినందించలేదు సరికదా, దాన్ని తన స్వార్థ ప్రయోజనాలకు వాడుకోవాలనుకున్నాడు. ఏ కళాకారుడైనా తన ప్రతిభ గుర్తింపించాలనీ, ప్రశంసలు అందుకోవాలనీ ఆశిస్తాడు . అభినందనలకు వుంచిన సిన్యానం వు రొకటి ఉండదు . అయితే అది వున్నా రు డికి లభించలేదు . అది స్త్రీ న్నిత మనస్సుడైన మయూరుణ్ణి బాధపెట్టింది. కానీ ఆయన ఆ బాధను బయటపెట్టక తప్ప ఆదరించిన రాజుకు, తన రాజ్య ప్రజలకు మేలు చేయాలనుకున్నాడు. శిల్ప యోధులను సింహించి, రాజుకు ఘన విజయం చేకూర్చాడు . ప్రజలను స్వీకరించు చూడ .

ఇక కనబడకుండా పోవడానికి కారణం, ఈ రోజు రాజ్యం స్వీకరించడం కావడానికి రాజు, యోధుల్ని సృజించమన్నాడు . అంతవరకు బాగానే మూడి. ఇందులో కొంత న్యాయం కూడా మూడి. అందుకని వున్నా రు డు శిల్పయోధుల్ని సింహించాడు . ఈ రోజు యోధులను సృజించమన్న రాజు భవిష్యత్తులో లేనిపోని ఆశలకు లోనై, చక్రవర్తి కావాలన్న కోరికతో కల్పవృక్షాన్ని, కావు ధను మతా సింహించు నుచ్చు. శిల్పిగా అమితా సిరాతి శిల్పాలను చెక్కడం మాత్రమే తను ని. దేవాలయ నిర్మాణంతో ఆ పని పుర్రుంది. సింహించు శిల్పాలను నిరంతరం చెక్కే పని ఆ సృష్టికర్త మాత్రమే. తనది కాని పనిని నెత్తిన వేసుకునే వాడెవడైనా, ఈ లోకంలో ఏదో ఒక రోజు భంగపడక తప్పదు . అందు వల్లనే, వున్నా రు డు సిన్యానెత్తారాలకు ఆశించు, తన పని పుర్రుకాగానే కనిపించకుండా పోయాడు , అన్నాడు .

రాజుకు ఈ విధంగా వ్యవస్థాపకం కలగగానే, బోతాళుడు శవంతో సహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు. - (కల్పితం) [అధారం: డా. గంగశెట్టి శివకుమార్ రచన]

మరుగుజ్జు పీశాచం

అరణ్యపు ధ్వంసంలో ఆశ్రమం నిర్మించు కుని శిష్యులకు శిక్షణనిస్తున్న అలోకానంద యోగి శతవద్దుడు. ఆయన తన తదనంతరం ఆశ్రమ నిర్వహణ బాధ్యతలను ధీరానందు డనే ప్రధాన శిష్యుడికి అప్పగించాడు. ఒకనాటి రాత్రి బాగా పొద్దు పొయ్యాక, ధీరానందుడు గురుమూరి పాదాల వద్ద కూర్చున్నాడు. అప్పుడు యోగి శిష్యుడితో, “ఆశ్రమంలోని విచిత్రమైనవి నీ జాగ్రత్తగా పరిరంధుకో. అవి ఎంతో కష్టపడి సాధించినవి. వీ కు వేలు కలిగిస్తాయి. అయితే, వాంఛవ్యవహారంలో ఉన్న పెద్దలో, విచిత్ర ఆకారంతో ఒకశిల కనిపిస్తుంది. దాన్ని తీసి కుప్పాయి శాంతివుండు పరిస్థితుల నదీజలాలలో పారవెయ్యి!” అన్నాడు.

“ఆశిల ప్రత్యేకత ఏమిటి గురుదేవా?” అని అడిగాడు ధీరానందుడు వినయంగా.

“చెబుతావు, నాయనా. దానిని నాకొకతాంత్రిక

విశ్రుతి ఇచ్చాడు. ఆశిల లోపల ఒకవృక్షజు పీశాచం ఉంది. ఆ రాయి ని ఎవరైనా నేలకేసి కొడితే, పీశాచం వెలుపలికి వచ్చి, ‘ఏం చేయాలో ఆనతియ్యండి,’ అంటుంది. నీజానికి ఉపయోగకరమైన పిన్న లేపి దానికి చేతకాదు. చిన్న చిన్న ముష్టిమలు తెప్పించడం, వింతవింత ధ్వనులు మిశ్రించడం, లాంటి చిల్లర వుల్లర పిన్నలు చేసి, చూపారని అబద్ధపెరుస్తుంది. అంతే! అసలు సెవుస్య ఏమిటంటే, అది ఎల్లవిలికి వచ్చాక ఒక్క ‘ఊం ఊర్రకోడు’ అలాంటి పిన్న లే చెప్పమని యజమానిని వేధిస్తుంది. అందువల్ల వుండు గానే ఆశిలను నదీజలాలలో విసిరి మేలు పీశాచం శాంతిస్తుంది. అలా కాకుండా మరుగుజ్జు పీశాచం గనక ఒకసారి వెలుపలికి వచ్చిందంటే, వెలుపలికి తెప్పించిన మనిషిని ఓ పిట్టాన వదిలి పట్టకుండా పిన్నలు మిశ్రపూ

యిం చవు ని వేధించి, వేధించి బదేశ్వ తరవాత అదృశ్యమైపోతుంది,” అని వివరించాడు గురువు.

ఇది జరిగిన వు రు నాడే గు రు మఱిరవు పి దించావు .రెండు రోజులు గడిచాక ధీరానందు ధు గురువు చెప్పిన శిల కోసిం, ఆయన చెప్పిన కొయ్యపెట్టెను తెరిచి చూశాడు. అందులో శిల పదీ కనిపించలేదు .

ఇంకోరెండు రోజులు గడిచాయి. అర్ధరాత్రి సివు యం ఎవరో తలుపి తట్టే చప్పిదు విని ధీరానందుడు లేచి వెళ్ళి, తలుపు తెరిచాడు. ఎదు గు గు రు మూరి పాత శిష్యుడు చంద్ర శేఖరు ధు కనిపించాడు .

“ఏమిటి సింగతి? ఎందు కలా దిగు లు పిడి ఉన్నామో?” అని అడిగాడు ధీరానందు ధు .

“ఏం చెప్పమంటావు మిత్రమం? వు రు గు జ్ఞ పీశాచం పేట్టే బాధలు భరించలేక చచ్చిన్నాను,” అన్నాడు చంద్రశేఖరు ధు .

“పీశాచం పెట్టే బాధ? కాస్తవివరంగా చెప్పు,” అని అడిగాడు ధీరానందు ధు .

“గు రు మూరు వు రణించ దానికి వు యు విచిత్రమై శిల గు రించి నీతో అన్న వూ టలు చాటు నుంచి విన్నాను. అంతే, నా ఆశను అదు మిచేయ లేక పోయా ను .దాన్ని దొంగిలించి తీసుకుపోయి నేలకేసి కొట్టాను. వెంటనే మరు గు జ్ఞ పీశాచం ప్రత్యక్షమై యుంది. పేగ్గా, అది నాకు వూ త్రవే కనిపిస్తున్నది. సింబర పడిపోయాను. ‘ఏం చెయ్యాలి? ఆజ్ఞాపించు,’ అన్నది. నేను గ్రామం రచ్చబండ వద్దకు వెళ్ళాను. అక్కడ పిలు ము గు వి రూ డి ఉన్నాడు. వాళ్ళకు అద్భుతం చేసే చూ మితానన్నాను . వాళ్ళు వింతగా నాకు చూ శారు. నేను పీశాచుతో దామిల ను న్న పొదకు నిప్పంటించవు న్నాను . వు రు ిణవే పొద భగ్గువు న్నది. వెంటనే దానిని ఆర్పవు న్నాను . పీశాచం అలాగే చేసింది. గ్రావు

స్థిలు ఆశ్చర్యపోయా రు . కాని ఆనందించలేదు . నేను నిరు త్సాహంగా ఇంటికీ తిరిగి వచ్చాను . నా వెంటనే వచ్చిన పిశాచం, ‘ఏం చెయ్యాలి? అజ్ఞాపించు,’ అన్నది. నాతోటలోని మై క్కలకు నిశ్చయమై న్నాను. తు రు ిణవే చెల్లెన్నిటిని వెకి, నీ శ్చు పాసింది. ది గ్రాంతి చందాను . దాన్ని తిట్టాను. అదేం పిట్టించు కున్నట్టు లేదు . ‘ఏం చెయ్యాలి? అజ్ఞాపించు,’ అన్నది మళ్ళీ. ‘నాకొక బంగారు ఉంగరం తెచ్చిపెట్టు,’ అన్నాను. ఆ ిణవే నాచేతిలోకి ఒక ఉంగరం వచ్చింది. అయితే, నా చెల్లెలి వేలి ఉంగరం వూయ వు యింది. అంటే పిశాచం అమె చేతి లోంచి లాగి, నాకు ఇచ్చిందన్న వూ ట!” అని ఏక రు మఱేట్టాడు చంద్రశేఖరు ధు .

“దాన్ని నీ పొలానికి వెళ్ళి దున్నమని ఎందుకు చెప్పుకుపోయావు?” అని అడిగాడు ధీరానందుడు. “నా పెరటిలోని మొక్కలకు చేసినట్టే అది ఏ అపూ యి త్యానికి ఒడిగడు తుందో అని భయ పిడ్డాను. ఇంకా బదేశ్వ పొట్ట జ నానికి ‘పనికి రాని అద్భుతాలు ఎలా చూ మిత్రా కూర్చో వుంటామో’ వాటిని ఎవరు పిట్టించు కుంటార ? ఈ రెండు రోజుల్లోనే నాకు పిచ్చిపట్టేట్టున్నది.

అద్దరాత్రి సెవు యంట్ ఒక గంటామిళ్ళా త్రవ్వే అది విశ్రాంతి తీసు కుంటుంది. ఆ తరవాత రెట్టించిన ఉత్సాహంతో నన్ను వేధించడం మొదలు పెడుతుంది. ఇప్పుడు విశ్రాంతి తీసు కుంటోంది గనక, ఇలా రాగలిగావు. దయ చేసి దాన్ని వదిలించుకునే మార్గం చెప్పు. నీకు పుణ్యవుంటుంది,” అన్నాడు దీనంగా కళ్ళనీళ్ళ పర్యంతమైపోతూ.

ధీరానందుడు నెమ్మదిగా ఆలోచించి చంద్రశేఖరుడికి ఏదో చెప్పాడు. అంతలో అక్కడికి వచ్చిన పీశాచం కిటికీలోంచి లోపలికి తొంగిపోతూ, “ఏం పని చేయాలి ఆజ్ఞాపించు,” అన్నది.

“వు మ్హచేయ వలసిన పని సీద్దంగా మూది,” అంటూ చంద్రశేఖరుడు వెలుపలికి వచ్చాడు. పీల్ల పీశాచాన్ని వెంట బెట్టుకుని తన పేరట్లాకి వెళ్ళాడు. అక్కడ వాళ్ళకుక్క పడుకుని ఉంది.

“పీశాచమా! అదిగో వూ కుక్కను చూశామా కదా. దాని తోకను చూడు. వంకరగా మూది. దాన్ని నిటారు గామూడెట్లు చూచు, చూచు. నీ పని పూర్తికాగానే వచ్చిచెప్పు,” అంటూ ఇంటి లోపలికి నడిచాడు చంద్రశేఖరుడు.

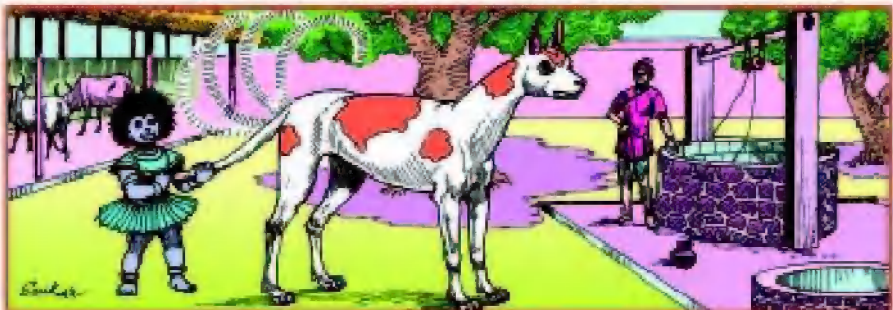
“అదెంతపని. చిటికలో చేస్తాను,” అంటూ పీశాచం అలాగే ఎ గిరి వాళ్ళి కుక్క, ఎక్కన కూర్చుని కుక్క తోకను పిట్టి నేరగా లాగింది. అది వదలగానే తోకపు తీపు ధాస్తానానికి వచ్చి వంకరగా తయారయింది. పీశాచం వుళ్ళి

ప్రియ త్నించింది. వు త్ళి వు త్ళి ప్రియ త్నించింది. ఎన్ని సార్లు ప్రియ త్నించినా కుక్క తోక వంకర పోలేదు. కుక్క కొంతామిళ్ళాక లేచి వళ్ళి విదిలించు కుని ఇంటివాకిట్లోకి వచ్చింది. పీశాచం దాని వెనకే నడిచింది, అదృశ్యంగానే అక్కడ తన ప్రియ త్నాన్ని కొనసాగించింది.

చంద్రశేఖరుడు ఎంతగానో సంతోషించాడు. ఒక సింహపురం గడిచింది. అయినా పీశాచం తిరిగి రాలేదు. ఐదేళ్ళయినా కుక్క తోకవంకర అలాగే మూటుంది గనక పీశాచం తన వద్దకు రాజాలదనీ, అలాగే అది గడు ముప్పు గిశాక అద శృంకాపల సీందేసని చంద్రశేఖరుడు గ్రహించాడు.

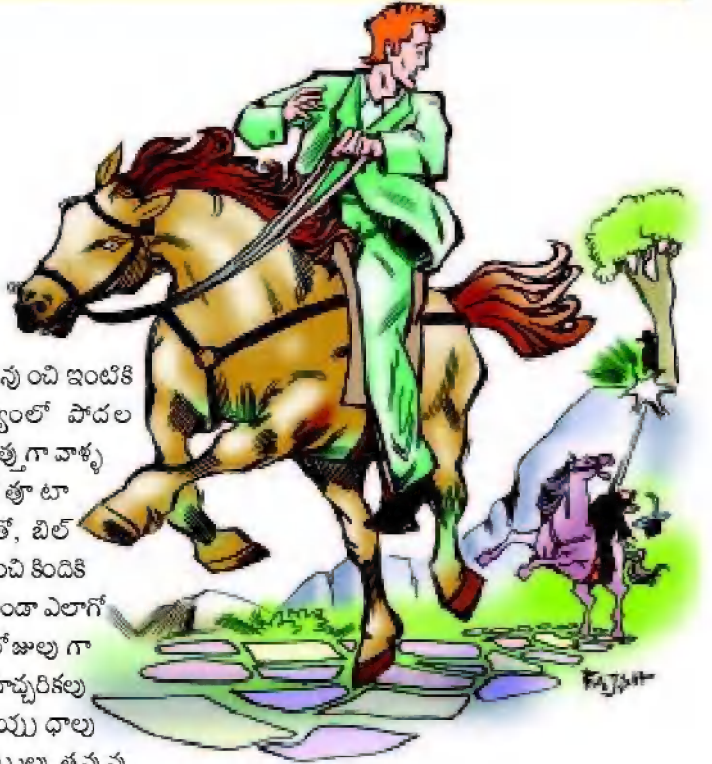
వు ర్ర నాడు తెల్లవారగానే అతడు ధీరానందుడి వద్దకు వెళ్ళాడు. “వు న రు రు దేమయి కొందరు వూ నము వు నస్తిత్వాన్ని తరచూ కుక్కతోకతో పోల్చేవారు నీకు జ్ఞాపకం ఉందా? ఆ పోలిక ఎంతటి భావగర్భితమో ఇప్పుడు అర్థమయిందను కుంటావు. కొందరి స్వేభావాలను ఎంత ప్రియ త్నించినా బాగు పరచలేవు. కుక్కతోకలా వంకరగానే ఉంటుంది, అమా?” అన్నాడు ధీరానందుడు మెల్లగా నవ్వుతూ.

“అమృత,” అంటూ చంద్రశేఖరుడు కూడా ఆయనతో కలిసే నవ్వాడు. ఆశ్రమం నుంచి ఆ శిలను దొంగిలించుకుని వెళ్ళినందుకు క్షమాపణలు చెప్పుకుని అతడు అక్కడి నుంచి సంతోషంగా ఇంటికి బయలుదేరాడు. - బిందు సార్

నిందితుడికి ఉరితాడు సాయం!

జివు, బిల్ బక్లీ సిఫ్ పి పట్టణం నుంచి ఇంటికి తిరిగివస్తున్నారు. పూర్వ పుథ్యంలో పొదల పూట న దాగిమన్న ఇద్దరు హిరాత్తుగా వాళ్ళ ప్రిదికి కాల్యులు జరిపారు. ఒక తూటా గుండెల్లోకి దూసుకు పోవడంతో, బిల్ ప్రాణాలు కోల్పోయి గృహంపై నుంచి కిందికి ఒరిగిపోయాడు. జివు గాయ పడకుండా ఎలాగో తప్పించు కోగలిగాడు. కొన్ని రోజులు గా తను ప్రాణాలను హరిస్తావు ని హేచ్చరికలు వస్తున్నప్పటికీ, తను వద్ద అయ్యి ధాలు లేకపోవడం వల్ల ఆ ఇద్దరన్నదమ్ములు తను ను తావు కాపాడు కోలేక పోయారు.

ఇది అమెరికా మిసిసిప్పి, కాలంబియా లోని పూరియ న కౌంటీలో జరిగింది.

పందొమ్మిదవ శతాబ్దంతంలో వైట్ క్యాప్స్ అనేవారు తో రహస్యి వు రా ఒకటి ఆ ప్రాంతం లోని పేద రైతులను బెదిరిస్తూ వేధిస్తూ ఉండేది. ఇటీవల సిగ్గ్ర ఒకడు వాళ్ళ వేధింపితు గృహ య్యాదు. బక్లీ సాదరు లు ఎక్కువ జీతం ఇస్తా వు నడంతో, వాడు అంతవరకు పనిచేస్తున్న ఒక వితంతు మహిళల వదిలి, బక్లీ సాదరు ల పొలంలో పనిచేయ దానికి చేరాడు. వాడు, తనను వేధిస్తూ, బెదిరిస్తున్న వాళ్ళను గృహించి బక్లీ సాదరు లకు

తెలియ జేశాడు. బక్లీ సాదరు లు ఆ విషయాన్ని పొలీస్ లకు, న్యాయ స్థానానికి ఫీర్యాదు చేస్తా వు ని హేచ్చరించారు. ఫీర్యాదు చేస్తు చూస్తావు ని ధృండగ్గులు బెదిరించారు. అయితే, జివు, బిల్ సాదరు లు క తనిశ్చయంతో న్యాయాధికారులకు ఫీర్యాదు చేశారు. దాని విషాద పర్యవసానం గానే ఆ ఇద్దరు సాదరు లలో ఒకడు ఇప్పిడు తన అమూల్యమైన ప్రాణాన్ని కోల్పోయాడు.

తన సాదరు ణ్ణ హితవు ర్చినవాణ్ణి గృహించ వు ని, అధికారులు జివు ను అడిగారు. ఎల్ పిర్నిజా హింతకుదని జిమ్ చెప్పాడు. ఎల్ పర్నిస్ సమీప పట్టణమైన పర్నిస్ లో ఉంటూ న్న గౌరవ

నీయమైన ఒక రైతుకుటుంబానికి చెందిన యువకుడు .

అనుభూతి నిత్యమేమిటనేర్చుచేశారు . విషయం కోర్టుకు వెళ్ళింది . విల్ ఇరుగు పొరుగు వారైన ముగ్గుర్లు , ఇద్దరు బంధుమిత్రులు విచారించారు . హిత్యజరిగిన సమయంలో నిందితుడు ఇంటి వద్ద ఉన్నట్టు వాళ్ళందరూ చెప్పారు . అతడి తుపాకీ కూడా చాలా కాలంగా ఉపయోగించబడలేదు . అయితే , న్యాయ ప్రార్థన వారి వాగ్దానాలను శంకించారు . అందువల్ల విల్ పిరియడ్ కు పురణ దండన విధించారు . ప్రాణాలు పోయేంత వరకు ఉరితీయాలి! అతడు ఉన్నతన్యాయ స్థానాలకు చేసి కున్న విన్నపాలు నిరాకరించబడ్డాయి .

విల్ పిరియడ్ ను ఎరిగి ఉన్న వాళ్ళందరూ దిగ్భ్రాంతి చెందారు . అలాంటి నేరాన్ని అతడు చేసి ఉంటాడని వాళ్ళు నమ్మలేకపోయారు . చర్చి పాస్టర్ అతన్ని జైల్లో కలుసుకున్నాడు . అప్పుడు కూడా నిందితుడు నిరపరాధి అయి మూటాడని భావించాడు . ఉరిశిక్షకు పుంపు రాత్రి అప్పుడు అతన్ని మళ్ళీ కలుసుకున్నాడు . అతడు సంతోషంతో నేలకు బంధించబడి ఉన్నాడు . అయినా ఎంతో ప్రశాంతంగా కనిపించాడు . “నా అత్త ఎలాంటి ఇక్కట్ల పాలవద్దు అన్నదాన్ని గురించి , నా కెలాంటి విచారమూ లేదు!” అని అతడు అన్నాడట .

పురుషుడు తెల్లవారింది . అది 1894 ఫిబ్రవరి 7వ తేదీ . వేలాది మంది స్త్రీలు పుల్ల , పీల్లలూ పేదలూ బహిరంగ ప్రదేశంలో గుమ్మరూడారు . ఉరితీయడానికి అన్నీ సిక్రమంగా ఉన్నాయో అని పేరీష , ఇతర అధికారులు ఒకటికి రెండుసార్లు పరీక్షించి చూశారు . ఇరవై ఒక్క సంవత్సరాల రైతుయువకుడైన విల్ పిరియడ్ ను , మెల్లగా కొవ్వవేడికి పూచీకి నడిపించారు . అతడే నేరస్థుడని పేర్కొని విశ్వసించి , అతన్ని ఖైదు చేసిన పేరీష , “విల్ , ఆఖరు సారిగా ఏదైనా చెప్పదలుచుకున్నావా?” అని అడిగాడు కఠిన కఠినస్థిరంతో .

నిందితుడు ప్రశాంత గుభీరస్థిరంతో , “నేను ఈ నేరం చేయలేదు . కావాలనుకుంటున్న రక్షించగలవాళ్ళు వెలుపల ఉన్నారు,” అన్నాడు .

పాపం! విల్ పిరియడ్ ను కాపాడడానికి ఏ ఒక్కరూ పుంపుకు రాలేదు . అతని చేతులు వెనక్కు కట్టబడ్డాయి . రెండు పాదాలూ ఒకటిగా బంధించబడ్డాయి . అతని తలకూ , ముఖానికీ నల్ల తొడుగు కప్పారు . అతని మెడచుట్టూ ఉప్పుగల ఉరితాడు బిగించారు . గుమ్మరూడిన

జనం ఊపిరి బిగబట్టి ఉత్కంఠతో ఎదురు చూస్తూండగా, షేరిఖ, “దేమవు సాయపిడు గాక, విల్పిర్విణు!” అంటూ లివరవు విసేరాడు .

అందరూ కొన్ని చాలు నిశ్చేతనంగా అలాగే శిలల్లా నిలబడ్డారు . వాళ్ళు తవు కళ్ళవు తావు నవులేక పాయారు . పేవు తెవు వబడిన బ్రాఖ డోర్ పుదుగా ఒట్టి ఉరితాడు పూత్రం, గాలికి అటూ ఇటూ ఊగ్రుతు న్నుది. విల్పిర్విణు ఎక్కడ? ఉరికంబం దిగు వ నేలప్పేస్సి పాతప్పి పిడి ఉన్నాడు . ఇంకా ఊపీరాడు తు న్నుది. తలపేవు వుఖం పుద కప్పేన నల్లవు పుగు అలాగే ఉంది. చేతులు , కాళ్ళు చేర్చి కట్టిన కట్టు అలాగే ఉన్నాయి . ఇది ఎలా జరిగింది? ఉరి తాడు నుంచి జారి అతడు కిందికి ఎలా పిడ్డాడు? ప్రితి ఒక్కరిని అచ్చర్య చకితు ల్ని చేసేన నిగూ ఢ డొస్యం అది!

నిందితుణ్ణి వుళ్ళి ఉరితీయ డానికి అతన్ని ఉరికంబం దగ్గరికి లాక్కువెళ్ళడానికి అధికారులు ప్రియత్నించారు . అయితే, అక్కడే ఉన్న ప్రెజ్టు అడుపిడి, “విడి అతని వు రడాన్ని తప్పించింది. అతన్ని వుళ్ళి ఉరితీయ డంఎలా న్యాయం?” అని అడిగాడు . జనం కూడాఅరు హాలతో, కేకలతో, ఆటపాటలతో ప్రెజ్టు వాడానికి వత్తాసి పిలికారు . అప్పుతంగా నిరహిరాధిని రించినందు కు దేమాణ్ణి పోగిడారు . షేరిఖకు ఏంచేయా లో తోచలేదు . ప్రిజల వ్యతిరేకతవు చూసే భయ పిడ్డాడు . నిందితుణ్ణి వుళ్ళి జెల్లో వేశాడు .

అయితే, గవర్నర్కి అది నచ్చలేదు . విల్పిర్విణు దోషిగా పిట్టుబడ్డాడు . వురణ దండన విధించబడింది. ఒకసారి తప్పించు కుంటే, రెండవసారి ఉరితీయించాల్సిందే కదా? ఇదీ ఆయన వాదం. విల్ న్యాయ వాడులు ప్రభుత్వ

ఉన్నత న్యాయ స్థానానికి విన్నవించు కున్నారు . అయితే, దురద స్థిరవాత్మ వారి వాదనలన న్యాయ స్థానం తోసిపెట్టింది.

కాబట్టి, అద స్థిరవాత్మ చామవుంచి తప్పించు కున్నరెండు సింవత్సరాల తరవాత, విల్పిర్విణును 1895 డిసెంబర్ 12వ తేదీ రెండవసారి ఉరి తీయాలని నిర్ణయించబడింది. తీర్పు పిట్ల ఏవూత్రం చలించకుండా నిందితుడు పిరవు ప్రిశాంతంగా కనిపించాడు . ఒకసారి తనను రక్షించిన శక్తి రెండవసారి కూడా రక్షించగలదన్న పిరిష్టి ర్ణ విశ్వాసంతో అతడు ఉన్నాడు .

కొత్త సా్యాలేపి లభించలేదు . నిందితుడి పిట్ల కట్టకడపిటి కరుణ చర్యగా ప్రభుత్వం అతన్ని, కొలంబియా నుంచి అతని స్పిస్టిలం పిర్విణలో మళ్ళి చిన్న జెల్లు కు వూర్చింది. జీవిత చరవు ఘట్టంలో కొన్నివారాలు నా అతడు తన బంధు పుత్రుల సిప్పి పింల్ గడపిడానికి అది దోహదం చేస్తుందని ప్రభుత్వం భావించింది.

అది అర్ధరాత్రి సమయం. రెండవసారి అతన్ని ఉరితీయడానికి ఒకటిరెండు రోజులే ఉన్నాయి.

హివాల్తుగా ఒక గుంపు చెరసాల తలుపు మిశ్రపు పిగలగొట్టి లోపలికి జొరబడి, కాపిలాభలు లను అదుపుతో తీసి కుని, విల్ పిర్వియను చెర విడిపించింది.

గవర్నర్ వుండిపిడ్డాడు. విల్ పిర్వియను పిట్టి తెచ్చిన వారికిగాని, అతని ఆచూకీ, అతన్ని చెరవిడిపించిన వారి విమలాలు అందజేసినవారికి బహివుతులు ఇస్తావుని ప్రకటించాడు. ఆ చిన్న పిట్టణంలోని చాలా వుందికి విల్ పిర్వియను చెరనుంచి కాపాడిన వారెవరో తెలుసు. అతడు ఇప్పితు తనకుటుంబంతో కలిసి కొండలకావల వున్న అడవి ప్రాంతంలో తలదావు కుంటున్నాడని కూడా తెలుసు. అయినా ఏ ఒక్కరు గాని ఆ సింగతని ప్రభుత్వానికి తెలియజేసి, బహివు తని మిశ్రుకోవడానికి వుండు కుంలావు.

ప్రిస్తిత గవర్నర్ పిదవికాలం వుు గిసింది. కొత్త గవర్నర్, ప్రిచారసివుయంలో తన్న అధికారం చేపట్టగానే విల్ పిర్వియ శివు తగ్గిస్తానని వాగ్దానం చేశాడు. అదే ప్రకారం పిదవిని చేపట్టగానే, రహిస్య స్థానం నుంచి వెలుపలికి వచ్చిన విల్ పిర్వియ వురణశివు యా వజ్జవ కారాగార శిగా వూర్చాడు.

రెండు సింవత్సరాలు గడిచాయి. విల్ పిర్వియకు మైదట శి విధించిన న్యాయ వూర్తితో సిహావేలాది వుంది వోరులు అతన్ని విధుదల చేయవుని ప్రభుత్వానికి వినతిపత్రంసివు ర్పించాడు. ఆఖరికి నిందితుజ్జివుంచి ప్రభుత్వం విధుదల చేసింది. అతడు తన పొలంలో పిని చేసి కోవడం ప్రారంభించాడు. త్వరలోనే చర్చి ప్రైవై అందాల కుమార్తెను పేళ్ళిచేసి కున్నాడు. కొంతకాలానికి ఆ దుపితులు పిదకొండ వుంది సంతానానికి తల్లిదండ్రులయ్యారు.

అయినా బిల్ బక్సిని చంపిన వారెవరో తెలియ

కుండా ఛేదించలేని నిగూఢ రహిస్యంగానే కొనసాగింది!

సింవత్సరాలు దొర్లి పోయాల్సి. జో బియర్డ్ అనే ఒక వృద్ధుడు, అనారోగ్యంతో వుంచం పిట్టాడు. వురణం సిఫీ పీస్టున్నదనగా తానూ, వైట్ క్యాప్స్ మురాకు చెందిన మరొక సభ్యుడూ కలిసి బక్సిని హతవూర్చావున్న అసిలు విషియం బయటపేట్టాడు. ఆవార్త ఆ ప్రాంతం తా సంచలనం రేకెత్తించింది. ప్రభుత్వం తన తప్పిదానికి క్షమాపణలు చెప్పుకుని విల్ పిర్వియకు బయట వేల డాలర్లు నష్టిపరిహారం చెల్లించింది. హింతకుజ్జి గుర్తించడంలో పొరబడి, జివు బక్సి, తన సొదరుజ్జి చంపింది విల్ పిర్వియ అని చెప్పాడా?

విల్ పిర్వియ ఉరిశివుంది తప్పింపు కోవడం కేవలం కాకతాళివు వూ? లేక అతడూ, అతని శ్రేయోభిలాషులూ ప్రగాఢంగా విశ్వసించినట్లు, అతని అచంచల భక్తి విశ్వాసాలకూ, ప్రార్థనలకూ దేవత వూపిన అద్భుతవూ?

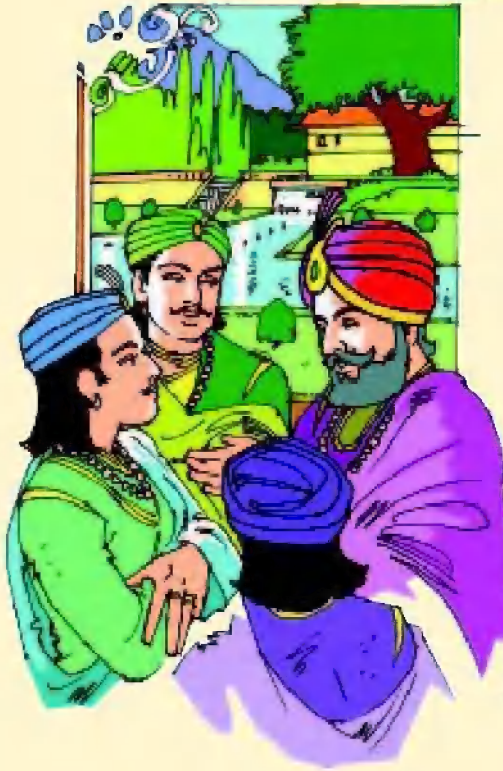
స్కూలు బ్యాగులకు వీడ్కోలు!

మొగ్గురు పసిపిల్లలు వీపులకు బ్యాగులు తగిలించుకుని వెళుతుంటారు. వాళ్ళ బ్యాగుల మీద LKG, UKG, 5KG అని ఉంటుంది. శక్తికిమించి పుస్తకాల బరువుమోసే పిల్లల అవస్థ గురించి టీవీలో వచ్చే ఈ జింగిల్స్ను మీదూ చూసే ఉంటారు. పసిపిల్లలు ప్రతిరోజూ ఇన్నేసి పుస్తకాలను బడికి మోసుకు వెళ్ళాలా? అని ఇటీవల మన పార్లమెంటులో కూడా చర్చించారు.

దేశవ్యాప్తంగా కేంద్రీయ విద్యాలయాలను నడిపే ప్రభుత్వ సంస్థ 'కేంద్రీయ విద్యాలయ సంఘటన్' పిల్లల పుస్తకాల బరువును తగ్గించడానికి చొరవచూపి చర్యలు తీసుకుంటోంది. ఈ దిశలో తొలిమెట్టుగా మొదటి, రెండవ తరగతి విద్యార్థులు మునుముందు పాఠశాలలకు పుస్తకాలు మోసుకువెళ్ళనవసరం లేదు. వాళ్ళ పుస్తకాలు, నోటు పుస్తకాలు బడిలోనే ఉంటాయి. సాయంకాలం గాని, వారాంతంలో గాని వాటిని ఇళ్ళకు మోసుకు వెళ్ళనవసరం లేదు.

అంతే కాదు. ఆ తరగతుల చిన్నారులకు హోంవర్క్ ఉండదు. తీరిక సమయంలో ఆడుకోవడం, చదువుకోవడం, టీవీ చూడడం, తోటపని చేయడం ఇలా వాళ్ళకు ఇష్టమైన పని ఏదైనా హాయిగా చేసుకోవచ్చు. కొన్ని నెలలపాటు పరిశోధనలు, శాస్త్రీయ అధ్యయనం చేసిన తరువాత ఈ నిర్ణయం తీసుకోబడింది.

మునుముందు ఈ నూతన పథకాన్ని మరికొన్ని తరగతులకు కూడా ప్రవేశపెట్టాలని 'సంఘటన్' భావిస్తోంది.

ఒకానొకప్పుడు ధర్మాత్ముడూ, దయాళువైన అయిన రాజు ఒకరాజ్యాన్ని పరిపాలిస్తాడే వాడు. ఆయనకు పురుగురు కుమారులు. రూపింట్లోనూ, పితాక్షుంట్లోనూ పురుగురు సిరిసివూనంగా ఉండేవారు. పురుగురు కుమారులూ రాజధానికి దూరంగా ఉన్న గురు కులంలో చేరి యుద్ధ విద్యలలోనూ, రాజ్యపాలనా విషయాలలోనూ అంతే రాజధానికి తిరిగి వచ్చారు. కుమారులు

యువరాజు - దానిమ్మపండు

పురుగురికి రాజ్యపాలనా బాధ్యతలు అప్పగించాలనుకున్న రాజు, మైదట వాళ్ళకు వివాహాలు జరిపించాలనుకున్నాడు. పురుగురు కుమారులకూ సదైనాధుమతను చూసిరమ్మని రాజ్యంలోని నలు దిశలకూ, ఇరుగు పొరుగు రాజ్యాలకూ రాజు ధూతలను పంపాడు.

కొన్ని రోజుల తరువాత ఒకప్పుడు తిరిగివచ్చి తాను చూసిన నందర్యవతి అయిన వపు మత్తు గురించి చెప్పాడు. అపురూప సౌందర్యవతి, గుణవతి అయిన ఆమె ఒక నర్తకి కూతురు. ఆమె తల్లి పురుగురు రాకుమారుల రూపిలా వణ్యాలనూ, శక్తిసామర్థ్యాలనూ అడిగి తెలుసుకున్నది. తన కుమారులైన రాజుగారి పేర్లకుమారులు డికిచ్చి వివాహం జరిపించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నదని, చెప్పింది. ఎందుకంటే పేర్లకుమారులు రాజ్యానికి రాజు అవతాడు గనక, ఆయన స్త్రీ వివాహమే తన కూతురు రాణి అవతుందని ఆమె ఆశ.

రెండవ కుమారుడికి సంగీత నాట్య సాహిత్యాల వంటి లలితకళల పట్ల అభిమానం ఎక్కువ గనక, ఆయనకే ఆ నర్తకి కుమార్తె సరైన వపుమూ ఉండగలదని రాజు భావించాడు.

అయితే, తన ఎంపికను వాళ్ళ పై ద బలవంతంగా రుద్దదలు పుకోలేదు . ఒకపిరీ ద్వారా తగిన మృణ్ణినిర్ణయించాలను కున్నాడు . పుగ్గర కుమార్తలను పీలీపించాడు . నుండి కుమార్తెను గురించి చెప్పాడు . పుగ్గరినీ పూడు దిశలలోని తన కుతెలియని పిరాయి రాజ్యాలకు వెళ్ళి, ఆరు నెలలలోగా అద్భుత మైన బహి పు తి తీరిగి రావాలనీ, అలాంటి బహి పు తిని ఈ రాజ్యంలో ఇంతవరకు వేరెవ్వరూ చూసి ఉండకూడదనీ చెప్పాడు . చాలా అద్భుతమైన, అపూర్వమైన బహి మతిని తెచ్చినవారే ఆ నర్తకి కుమార్తెను వివాహ పూడానికి అర్హులని చెప్పాడు .

ఆ పూట విని రాకుమార్తలు పిరపూ నందం చెందారు . పురు నాడు తెల్లవారు జామునే ఉరకలు మేల ఉత్సాహంతో పుగ్గర గ్రాల పై ద బయలు దేరారు . రాజధాని పొలివురలోని పటవన్ని చేరగానే, ఆరు నెలల తరవాత రాజధానికి వెళ్ళే ముందు చైత్ర వర్షపు నాటికి ఇక్కడ కలుపు కోవాలని కూడ బలు క్కుని పుగ్గర పూడు దిశలకేసి పియ నపు య్యారు .

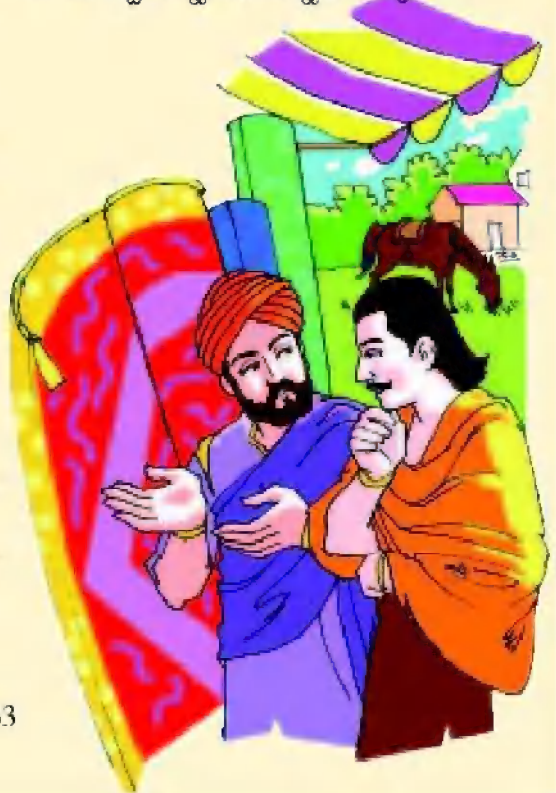
పేద కుమార్తెలు తూర్పుదిక్కు కేసె, రెండవవాడు పడమర దిక్కుకేసి, మూడవ రాకుమార్తె దోణ దిశగా పూ బయలు దేరి వెళ్ళారు .

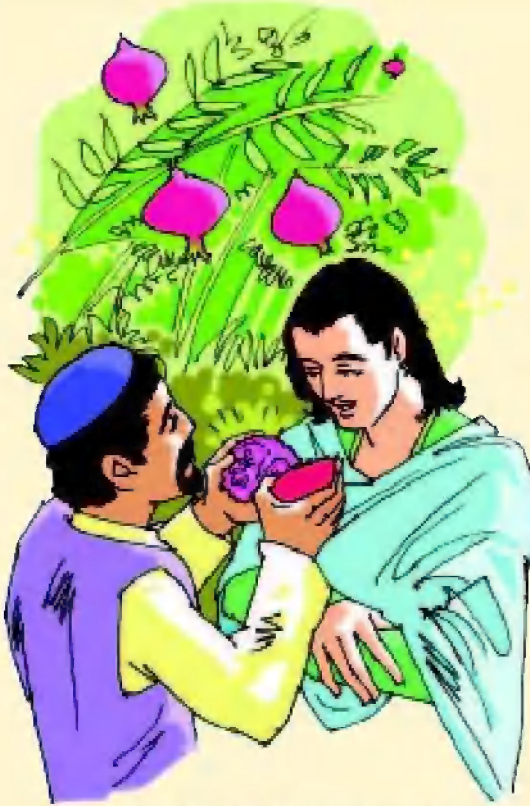
పేద కుమార్తెలు అక్కడక్కడ ఆగుతూ, అక్కడి వాళ్ళెవలను అడిగి తెలుపు కుంటూ చాలా రోజులు ప్రియాణం చేశాడు . అయినా ఆసక్తికరమైన వస్తువులు గానీ, సంగతులు గానీ ఒక్కటి అతని ద స్థితి రాలేదు . వట్టి

చేతులతో తిరిగివెళ్ళడం ఇష్టంలేక, ఒక చెట్టుకింద కూర్చుని తీవ్రంగా ఆలోచిస్తూ న్నప్పిడు అతనికొక వింత ద శయ కని పించింది . అక్కడి పిరలు పూ నవ భాషిలో మాట్లాడుతున్నాయి . ఒక చెట్టుకు రకరకాల ఫలాలు ఉన్నాయి .

ఆశ్చర్యంతో అతడు లేచి పిరలను పట్టు కోవడానికి ప్రియ త్నించాడు . కాని సాధ్య పడలేదు . ఆ చెట్టు పళ్ళను కోసుకుని రాజ ధానికి తిరిగివెళ్ళినంత మాత్రాన పెద్దగా ఒరిగే దేవు ఉండదు . అందు వల్ల మరేవైనా వింత వస్తువులు లభిస్తాయేమోనని అతడు పురింత ముందుకు వెళ్ళాడు .

అతడు పురికొన్ని రోజులు ప్రియాణం చేసి ఒక పట్టణాన్ని చేరు కున్నాడు . అక్కడొక

వ్యాపారి అందమైన తివానెలను అమ్ముతున్నాడు. అది చాలా ఆకర్షణీయంగా ఉన్నాయి. రాకుమార్లు గుర్తందిగి అతన్ని సిఫీ పించాడు. ఆ వ్యాపారి కొన్ని తివానెలను తీసి చూపాడు. వాటిలో ఒకటి పురింత ఆకర్షణీయంగా కనిపించింది. ధర అడిగాడు రాకుమార్లు. “ఐదు వేల రూపాయలు” అన్నాడు వ్యాపారి. “అంత ఎక్కువ ధర ఎందుకు?” అని అడిగాడు రాకుమార్లు.

“ఇది మా పూలు తివానెకాదు. దీనిని పరిచి దాని మీద కూర్చుని ఎక్కడికి వెళ్ళాలనుకుంటే అక్కడికి చేరుస్తోంది. అందుకే అంతధర,” అని వ్యాపారి వివరించాడు. రాకుమారుడు ఏమాత్రం వెనకాడకుండా దానిని

కొని జాగ్రత్తగా పుడిచి భద్రంగా దాచుకుని తిరుగు ప్రయాణం అయ్యాడు.

పిదపు రోజుగా వెళ్ళిన రెండవ రాకుమార్లు కూడా అనేక ప్రాంతాలు తిరిగి చూశాడు. నర్తకి కూతురికి బహిష్కారం తిగా ఇవ్వడానికి తగిన అపైర్వ వస్తుమూడే కనిపించలేదు. ఒక చోట ఆయనకు తలుపులు, కిటికీలు బార్లా తెరిచిన ఇల్లు ఒకటి కనిపించింది. ఇంటిలోపల ఎవరూ కనిపించలేదు. సిరుకులతో కొన్ని కణాలు కనిపించాయి. అప్పుడే ఒక్క వ్యాపారి కూడా కనిపించలేదు. అది అతనికి చాలా వింతగా తోచింది. పక్కనే ఉన్న దానిమ్మ చెట్టునిండా పిళ్ళ కనిపించాయి. ఒక పిండును కొని కొట్టాడు. ఆ సమయంలో, “పిండును కొట్టవద్దు,” అంటూ తోటవారి ఎదుట ప్రత్యక్షమయ్యాడు.

“ఎందుకు కొట్టవద్దు?” అని అడిగాడు రాకుమార్లు.

“ఈ చెట్టులోని పిళ్ళ చాలా అపూర్వమైనవి,” అన్నాడు తోటవారి.

“సిరే, ఎంతకావాలి చెప్పండి, ఇస్తాను,” అన్నాడు రాకుమార్లు.

తోటవారి, “ఐదు వేల రూపాయలు కావాలి,” అన్నాడు.

అంతటి ధర పిలకడానికి ఆ పిండు గొప్పదనమే విటని రాకుమార్లు అడిగాడు.

“ఆ చెట్టు దానిమ్మ పిండు ఎలాంటి రోగాన్ని నా చిటికలో నయం చేస్తుంది. పిండును కొని గింజలను వెలుపలికి తీశాక, పిండు పేళ్ళకు తానుతట పూని కు పోయి,

పింధు లోకి గింజలు వచ్చేస్తాయి . పింధు ను కోసే నట్టే తెలియదు , ” అని తోటవూలి చెప్పాడు.

ఇది నిజంగానే నర్తకి కుమార్తెకు ఇవ్వదగినవిలువైనకాను క అని భావించినరాకు పూర్వుడు , ఆ పింధు ను కొనుక్కుని గ్రంథిద తన రాజ్యానికి తిరుగు ప్రయోగం చేయ్యడం .

దక్షిణ దిశగా వెళ్ళిన మూడవ రాకు పూర్వుడు కొన్నాళ్ళకు అద్దాల భవనాలు నిండిన ఒక వింత నగరాన్ని చేరుకున్నాడు . నగర ప్రజలు కూడా గాజుతో తయారైన వస్త్రాలనే ధరించి ఉన్నట్టు అతడు గమనించాడు . కానీ, ఆ పుస్త్రాలు , పుడవడానికీ, ధరించడానికీ చాలా అనుకూలం ఉన్నాయి . అయితే అవి అద్దంలాంటి ప్రకాశంతో తళతళ మెరుస్తున్నవి.

నగరపు చెక్కిన చట్రంలో బిగించిన ఒక అద్దాన్ని పూడగానే రాకు పూర్వుడు దానిని కొనాలనుకుని ధర అడిగాడు . ఐదు వేలు అన్నాడు వ్యాపారి. అద్దం పువీపును కూడా వివరించాడు . ఆ అద్దాన్ని పుంపు పుంపు కుని ఏవ్వకైనా తలుచుకుంటే, ఆ వ్యక్తి ఎక్కడ ఎలా ఉన్నదో ఆ అద్దంలో స్పష్టంగా కనిపిస్తుందట!

రాకు పూర్వుడు ఆ అద్దాన్ని పుంపు పుంపు కుని తన అన్నలను తలుచుకున్నాడు . వాళ్ళిద్దరూ వచ్చిన పిని పై రైచేసి కుని రాజధానికి తిరుగు ప్రయోగంలో ఉండడం అద్దంలో కనిపించింది.

వెంటనే అయిదువేలు ఇచ్చి, అద్దాన్ని

చంద్రా పు

కొనుక్కుని, గుర్రమెక్కి అన్నలను కలుసుకోవడానికి శరవేగంతో బయలుదేరాడు .

ముగ్గురన్నదమ్ములూ, మొదట అనుకున్న ప్రకారం రాజధాని పోలివేరలోని ఊడల పురివద్ద అనుకున్న సింహానికి చేరుకున్నారు . తమ అనుభవాలనూ , పూసిన వింతలనూ ఒకరితో ఒకరు ఉత్సాహంతో చెప్పుకున్నారు . తాము ఎవరికి కానుక తీసి కురావడానికి ఇంత దూరం వెళ్ళవలసివచ్చిందో ఆయన వతి జ్ఞాపికం రావడంతో ఆమెను పూడాలనుకున్నారు . పూడవ రాకు పూర్వుడు ఉత్సాహం కొద్దీ పించిలోని పూయా దర్శనాన్ని తీసి అంధు లోకి చూస్తూ, “అహ!” అంటూ దిగ్భ్రాంతి చెందాడు .

ఇద్దరన్నదమ్ములు ఆ అద్దంలోకి పూసీ ఖిన్నులయ్యారు . ఆయన వతి భయంకరమైన వ్యాధితో బాధపడుతున్నది. పిడకపెక్కున

ఆమె తల్లి విచారపడనుతో కూర్చుని, ఆమెకేదో వుండు తాగించడానికి ప్రియ తిన్నీస్తుంది.

వు హీవు గల దానివు ప్రింతు ను తెన్నీస్తు రెండవ రాకుమారుడు, “నేను ఆమె దగ్గరికి వెళ్ళి, ఈ దానిమ్మగింజలను ఇవ్వగలిగితే, ఆమె వ్యాధి నయమౌతుంది. మెంటనే అక్కడికి చేరు కోవడం ఎలా అన్నదే నీవు స్వీ!” అన్నాత్ర విచారంగా.

ఆమెకు తివాసీని కానుకగా తెన్నీస్తు పెద్ద రాకుమారుడు దాని వు హీవు గురించి తప్పుకొన్నాడు చెప్పి, దానిని నేలపైపెరిచి తాను కూర్చుంటూ, తప్పుకొన్నాడు కూడా కూర్చోవున్నాడు. వు గ్లరినీ తీసి కుని ఆకా శంలో ఎగురుతూ వెళ్ళిన తివాసీ వారిని నర్తకి ఇంటి వుండు దించింది.

ఆ యు వతి వ్యాధి నయం చేయ గలవు ని చెప్పడంతో, ఆమె తల్లి వు గ్లరి యు వ కులనూ ఆప్యాయంగా లోపలికి ఆహ్వానించింది.

రెండవ రాకుమారుడు దానివు ప్రింతు ను కోసీ, అందు లోని కొన్ని విత్తనాలను తీసి ఆ యు వతికి ఇచ్చాడు.

వాటిని తిని ఆ యు వతి ఒక్క ాడం కళ్ళు మూసుకుని మెంటనే లేచి కూర్చుంటూ, “అమ్మా నేను బామన్నాను. ఎలాంటి బాధా లేదు,” అన్నది ఆనందంగా నమ్మతూ.

ఆమె తల్లి పట్టరాని ఆనందంతో ఆ యు వ కులకు క తజ్జతలు చెప్పికున్నది. తామె వదైందే చెప్పకుండానే రాకుమారులు అక్కడి నుంచి తివాసీ ప్రియ లు దేరి రాజధాని నగరు పోలివు రలో గుర్రాలు న్న చోటికి వచ్చి,

అక్కడి నుంచి గుర్రాలపైరాజభవనాన్ని చేరు కున్నారు.

వారిని ఛా సీ రాజు ఎంతో సంతోషించాడు. కుమారులు కానుకలను చూసి, ఆమె వ్యాధిని నయం చేసినవైనం వివరించారు. ఇప్పుడు ఆ యు వతిని తన ముగ్గురు కుమారులలో ఎవరికిచ్చి వివాహం చేయాలో రాజు నిర్ణయించు కోలేకపోయాడు. తల్లి కూత కొన్న పీలీపించి, వరు మతు తగ్గవరట్టి ఎంపిక చేసి కునే బాధ్యతను వాళ్ళకే అప్పగించాలన్న కున్నాడు.

తల్లికూత కొన్న రాగానే వాళ్ళకు ఘనంగా స్వాగతం పిలికి, తన కుమారులు తీసి కు వచ్చినకాన కలనూ, తననివు స్వీతూ తెలియ జేసి, “నా కుమారులు మీ ఇంటికి వచ్చి

నప్పుడు వాళ్ళెవరైనదీ బహిష్కరణ చేయ లేదు . వాళ్ళు చేసిన సాయానికి పురుష తజ్జతలు కూడా చెప్పికున్నారు . అంతకు ముందు జరిగిన సింఘటనలను ఒకసారి పరిశీలిద్దాం. మొదట నా కనిష్టి కుమారుడే గనక పూర్వా దర్పణంలో చూడలేదంటే నీ కుమార్తె అనారోగ్యం సింగతి అనిలు తెలిసింది కాదు . నా ద్వితీయ కుమారుడి వద్ద వుపేచా స్వతమైన దానివు ఘటం ఉన్నప్పటికీ, నా జ్యేష్ఠ కుమారుడి వద్ద ఎగరే తివాసే లేకుంటే వాళ్ళు అక్కడికి సేవ పూర్తి చేయ కుని ఉండేవాళ్ళు కారు . నీ కుమార్తె అరోగ్యం కుదుట పడడానికి వాళ్ళు ముగ్గురూ సేవ నుగానే సాయ పడ్డారు . ఇప్పటి నా ముగ్గురు కుమారులనూ రప్పిస్తాను . వారిలో ఒకరిని నీ అల్లుడిగా ఎంపిక చేయ వలసిన బాధ్యత నీది!” అన్నాడు .

రాకుమారులు ముగ్గురూ అక్కడికి వచ్చారు .

వాళ్ళను చూసి తల్లికూతుళ్ళు అమితానందం చెందారు. కొంతసేపు వక్షనంగా ఆలోచించిన తల్లి రాజుకేసరి తిరిగి, “పుత్రా రాజా! నా బిడ్డ వ్యాధి తీరడానికి ముఖ్యకారకుడు తవు ద్వితీయ కుమారుడు . ఆయనే గనక పూర్వా గల దానివు ఘటం తేలేదనుకుంటే నాకుమార్తె ఆ వ్యాధి నుంచి బయట పడేది కాదేమో! అందువల్ల ఆయన్ను భర్తగా న్వకరించడానికి నాకూతురు సంతోషంగా అంగీకరిస్తుందనే భావిస్తున్నాను ,” అంటూ కూతురికేసరి చూసింది.

అంతవరకు వక్షనంగా తలవంచు కుని పున్న ఆమె కూతురు ఒకసారి రాజుగారి రెండవ

కుమారుడి కేసరి సీగ్గుతో చూసి తల్లితో, “పి ఇష్టాను సారవు చేయండి,” అన్నది చిన్నగా నవ్వుతూ .

తల్లికూతుళ్ళు నిర్ణయం రాజుకు పరచానందం కలిగించింది. ఎందుకంటే వరు మత్తు చూడక ముందే, సింగిత నాట్య కళాప్రియుడైన తన రెండవ కుమారుడే ఆమెకు తగిన వరు డని భావించాడు . “నా ద్వితీయ కుమారుడికి మొదట వివాహం జరుగుతున్నది గనక, అతడి పిత్రికి రాణిగారి అంతస్థి లభిస్తుంది,” అన్నాడు రాజు.

నర్తకి ఆశించింది కూడా అదే. రాజుగారి రెండవ కుమారుడికి, నర్తకి కూతురికి ఘనంగా వివాహం జరిగింది. వివాహానుతరం కుమార్తెతో పాటు నర్తకి కూడా రాజభవనం చేరింది. ఆమెను అందరూ ఎంతో గౌరవంగా చూడ సాగారు .

అన్నీవున్నవిస్తరి!

పావు పిల్లి అగ్రహారంలో నివసించే విద్యా నాథుడికి, తన మీద తనకు అపారమైన నష్టం. అన్ని విద్యలూ తనకు తెలికగా అబ్బు తాయ నీ, అందరిలాగా కష్టపడివిశ్వతరబడి నేర్వవలసిన అవసరం తనకు లేదని అతడికి అనిపిస్తోండేది.

మైదుగా కొన్నాళ్ళ వేదం నేర్చుకున్నాడు. ఆ పిమ్మట సంగీతం. ఆ తర్వాత మైద్యం, ఆపేగు జ్యోతిష్యం. వీటిలో ఏమీ సిరిగా పై ర్తికాక పావడంతో, అగ్రహారంలో అందరూ అతడి విద్య గురించి చెప్పికుని నమ్ముకునేవారు. విద్యానాథుడు పూత్రం, తన పొండిత్యానికి ఇతరులు ఈర్ష్యపిత్తువు న్నారనీ, తనవంటి వాడికి తగిన స్థలం ఈ అగ్రహారం కాదనీ భావిస్తూ, నిరంతరం తనలో తాను బాధ పిత్తు తూండేవాడు.

ఎందులోనూ ఉత్తీర్ణత సాధించ లేనివిద్యా నాథుడి భవితవ్యం ఏమిటా అని, తల్లిదండ్రులకు బెంగగా ఉండేది. ఇలామాడగా, ఒక రోజు వాళ్ళ ఇంటికి పుట్టపిత్తుమీగా వచ్చిన,

విద్యానాథుడి వేలు విడిచినపు నత్త, ఒక పేళ్ళి సింబంధం తీర్చి కువచ్చింది. ఆవిడకు విద్యా నాథుడితల్లి, తనకొడుకు ప్రవర్తన గురించి చెప్పి బాధపడింది. కానీ, ఆ పు నత్త పూత్రం, “పేళ్ళి ఛేన్ద్రస్థిరత్వం దానుంతు అదేమన్నీంది. అందం, తెలివితేటలూ అన్నీమాన్ అవూర్లు ప్రీయంవద. అవే, పు న విద్యానాథుడికి తగిన భార్య!” అంటూ నమ్మజేసింది.

ఎలాగో విద్యానాథుడిని ఒప్పించి, తల్లి దండ్రులు ప్రీయంవదతో పేళ్ళి జరిపించారు. కామితానికి వచ్చిన కొద్దిరోజుల్లోనే, భర్త గురించి పై ర్తిగా అర్థంచేసి కున్నది, ప్రీయంవద. అతడు స్వితహాగా తెలివిగలవాడే. కానీ, మి తిప్పిరిన ఆత్మవిశ్వాసిం అతణ్ణి స్థిరత్వం అనేది లేకుండా చేస్తున్నది!

ఒకరోజున నీళ్ళకొసం ప్రీయంవద చెరు మశు వెళ్తూ, భర్తను తోడు రపుస్తుంది. విద్యా నాథుడు కాస్త అల్పిష్టింగానే బయల్దేరాడు. దారిలో ఒక పుళ్ళ పోదల పిక్కున పిడిబాసేళ్ళ కుద్రవాడు నరగులు కక్కుతూ గిలిగిలా కొట్టు

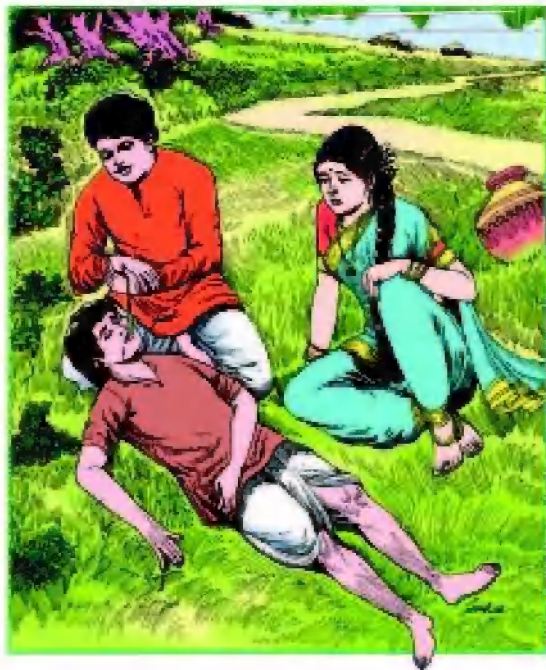

కుంటూ దడు చూసీ, ప్రీయి ఎవడ ఆత తతో,
“అయ్యయ్యో, పాముకాటుకు గురైనట్టు
న్నాడు,” అంటూ వాడి దగ్గరకు వెళ్ళింది.

ఈలోపల విద్యానాథుడు, అక్కడవన్న
చిన్నచిన్న చెట్ల ఆకులు గిల్లి, వాటి పసరు
పీండి కుర్రవాడి నోటిలో కొంత, పొవు కాటు
వేసిన కాలిపీ ద కొంత పొల సిరికి, పొమా
గంటలో వాడు మెల్లగా లేచి కూర్చోగలిగాడు.
ఇది చూసీ ప్రీయి ఎవడకు భర్త వెళ్ళుపిట్ల
గ్గ రికుదిరింది.

ఇది జరిగిన వారం రోజుల తర్వాత, పిక్క
ఊరిలో ఎవరో సింగీత విద్వాంసుడి పాట కవేరీ
మాదని తెలిసీ, విద్యానాథుడి తల్లిదండ్రులు
ప్రియాణువు య్యోరు. ప్రీయి ఎవడ తనకూ
పాటకవేరీకి వెళ్ళాలనివున్నదని, విద్యా
నాథుడితో అన్నది. మొదట కాదన్నా కాస్త
బ్రతివి లాడక సిరేనన్నాడు విద్యానాథుడు.
ఐతే, అక్కడ సింగీత కార్యక్రమం ముగియ
కుండానే ప్రీయి ఎవడతో, “ఈయన సింగీతం
అంతా అపిక తులే. తాళ, లయలు కూడా
తప్పివున్నవి!” అంటూ లేచాడు.

తప్పిసిరిప్రియి ఎవడ కూడా లేచి భర్త
మెంటు బయలు దేరింది. దారిలో ఆవు, భర్తను
కాలక్షేపంగావుంటుంది ఏమైనా పాడమని
అడిగింది. శ్రావ్యంగామన్నా కంఠస్వరంతో
మోహనగాంలో ఒకక తిని పాడాడు, విద్యా
నాథుడు. అతడి గానవూడు ర్యానికి ప్రీయి ఎ
వడ చాలా ఆనందించింది. “ఈ విద్యలో
వురింత ప్రావీణ్యత, పురెండు కు సాధించ
కూడవు? చక్కని సింగీత జ్ఞానమూరు,”
అన్నది.

“వుంచి సింగీతజ్ఞులు కావాలంటే అర్హత
లేమిటో నువ్వేచెప్ప!” అంటూ ఎదురు
ప్రశ్నవేశాడు విద్యానాథుడు.

“ఏముందీ! సింగీతాస్రాన్ని అవసాసన
పెట్టినవారి దగ్గర శిష్యురికం చేయడమే,”
అన్నది ప్రీయి ఎవడ.

“నన్ను వుంచినవాడు దొరికినప్పిదు
గదా!” అంటూ వుండు కు నడవసాగాడు
విద్యానాథుడు.

ఈ జవాబుతో ప్రీయి ఎవడకు భర్తలోమన్న
అహింకారం బాగా తెలిసీపొయింది.

ఆవు ర్నాడే ప్రీయి ఎవడ తల్లిగారి ఊరు
నుంచి, ఒక పాలేరు వచ్చాడు. కూతురు కు
ఇచ్చి రమ్మని అంపకాలు పంపారు అమె తల్లి
దండ్రులు. అమె నుంచిక్షేమ సమాచారాలు
తెలిప ఉత్తరం కూడా తెచ్చుని పిరవూ
లుంచారు.

వచ్చిన పాత్రేర్ల కు భోజనం పేట్టి, వు ర్నాత్తు ఉదయానే బయల్దేరమని చెప్పింది ప్రియం వద. ఆ రాత్రి పిన్న లన్నీ పు గింపు కుని ఉత్తరం రాసే, ఆ తర్వాత నిద్రపోల్చింది. భార్యకువున్న భాషాజ్ఞాన మెంతో తెలుసు కోవాలన్న కుత్సా హిలంతో విద్యానాథు థు బు డ్డిదీపిం వెల్చ గు లో దాన్నివదివాడు .

ప్రియంవద, ఇక్కడ అందరం ెవుం అంటూ రాసిన తర్వాత .... వూ వార్త అన్నీ మళ్ళువిస్తే! తనలో వు స్టాన్న భోజనంమాస్నా, ఆ చవత్తూ రించే రు చి గు రించి విస్తీరికి తెలియ థు గదా! దానిని తిన్నవారికే తెల్చు స్తీంది. వూ వార్తా అంతే. ఆయ నలో వుంచి మైద్యుడున్నాడు, సంగీతవిద్వాంసుడున్నాడు, వీళ్ళు చాలరన్నట్టు, జ్యోతిష్య శాస్త్రవేత్త కూడాదాగిమాస్నాడు . ఒకరిని ఒకరు ఎదగ నీయ కుండా అడ్డుపిత్తు పు న్నార్త . అంధు వల్లనే, వీ అల్లుడి విద్య ఎంధు కూ కొరగా కుండా పోతున్నది. ఏనాటికైనా నేనొకమంచి విద్వాంసు డి ఇల్లాలినని గర్వించే రోజు రావాలని ఆశిస్సులందించండి...

ఉత్తరాన్ని అతిశ్రద్ధగా చదివిన విద్యా నాథు డికి, తనలోమళ్ళు లోపివే వు టో అర్థ

మైంది. ఏనాడూ తనను పిల్లెత్తు వూ ట అనినొప్పించని భార్య వు న్ని లోమళ్ళు బాధవు గ్రహించాడు . తనకు వచ్చినవిద్యలలో బాగా నచ్చినదీ, పిర్త లకు ఉపియో గపడేదీ మైథ్యం. ఆ రంగంలో నైపుణ్యం సాధించినట్లయితే పిశ్వాం, పిత్తు పార్థం కూడా దక్కుతాల్చి అనిపించిందతడికి. విద్యానాథు డికి ఆరాత్రి నిద్ర పిట్టలేదు . అతడు వు ర్నాత్తు తెల్లవార గానే నిద్రలేచి భార్యతో, "ప్రియంవదా! నాకు నీ బాధ అర్థమైంది. ను మ్మ నాకళ్ళు తెరి పించామా ఆరోజు చావరాబత్తు కుల్లోమళ్ళు కుద్రవాడి ప్రాణంనిలబెట్టింది, నా వైద్యవిద్య. అంధు వల్ల, ఆ విద్యవు నాగ్త రు ముక్తగర్ ఒక సింవత్తరంపొట్ట శ్రద్ధగా అభ్యసించివస్తాను . అంతవరకూ నా ఎదబాట్ల వు న్న మ్మభిరించక తప్పిదు !" అన్నాడు .

విద్యానాథు డిలో మచ్చినవంచి వూ ర్నకు, ప్రియంవదతో పొట్ట అతడి తల్లిదండ్రుడి కూడా చాలానింతోపించార్త .

విద్యానాథు థు తనకు వైద్యవిద్య నేర్చిన గు రు మళ్ళు వు రొకసారి ఆశ్రయించి, ఏడాది తర్వాత నిష్ఠాతుడైన భిషగ్వరుడుగా ఇంటికి తిరిగివచ్చాడు .

పాఠకులకు కథల పోటీ ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

దెడ్డర బాటసారులు నడిపేధిలో గడవపిత్తు తున్నార. కొంతానుపిటికల్లా వూటా వూటా పేరిగి ఒకరినొకరు కొట్టుకునేస్థితికివచ్చారు. అటువెళుతున్న కొందరు దానిని చూసి అడ్డుపడి, వాళ్ళిద్దరినీ న్యాయాధికారి వద్దకు తీసుకువెళ్ళారు. “ఇతడు నా వజ్రపుటుంగరాన్ని చూడాలన్నాడు. తీసి ఇచ్చావు. అంతే, అది తనదేనని తిరిగి ఇవ్వనంటున్నాడు,” అన్నాడు మొదటివాడు.

“అయ్యో, ఇది నాదే. ఇతడు చూడాలంటే, ఇచ్చి మళ్ళివెనక్కు తీసుకున్నాను. అంతే,” అన్నాడు రెండవవాడు.

న్యాయాధికారి ఆ ఉంగరాన్ని తీసి కుని ఒకసారి పరిశీలనగా చూసి, “అహ! దొరికి పోయింది. రాజుగారి ఉంగరం కొన్నాళ్ళుగా కనిపించడం లేదు. అదే ఇది. తన ఉంగరం దొంగిలించిన వారికి శిరశ్చేదం చేయించాలన్నది రాజాజ్ఞ! వుర్యాదగా చెప్పండి దీన్ని ఎవరు దొంగిలించారు?” అని గద్దించి అడిగాడు.

ఆ ఇద్దరు బాటసారులు ఎవరు ఎలాంటి సీమాధానం ఇచ్చి ఉంటారో పూర్తి ఊహించగలరా? సత్యాన్ని న్యాయమూర్తి ఎలా బయట పెట్టగలిగాడో చెప్పగలరా?

100-150 పదాలకు వుండకుండా కథను ప్రిన్ట్ చేసి, వూకు పంపిండి కవరు ప్రిథ పాఠకులు కు ‘కథలపోటీ’ అని రాయండి. కింది కూపిన్స్ జత చేపుడం వురిచిపొకండి.

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: ఏప్రిల్ 30, 2004

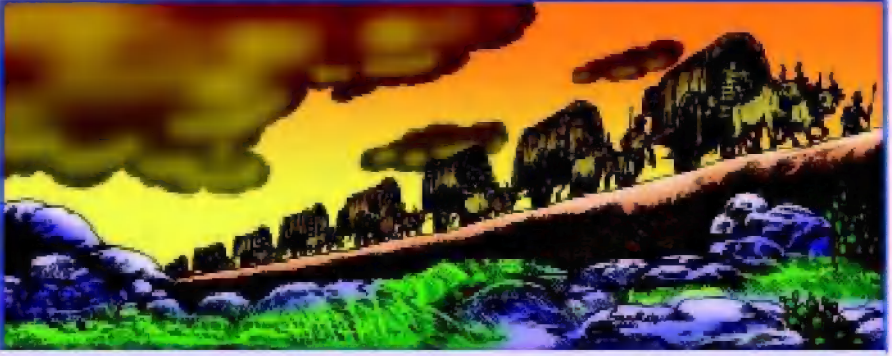
నా పేరు _____ వయస్సు _____ మిజ్జిన తేదీ _____
 పాఠశాల _____ తరగతి _____
 ఇంటి చిరు నామా _____
 _____
 _____ పిన్కోడ్ _____

తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, థిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

రాత్రికింద జల

పై ర్వం కాశీరాజ్యాన్ని బ్రహ్మదత్తుడు ఏలే టప్పిడు బోధిసిత్వుడు సార్థవాహికుల వంశంలోపుట్టాడు. అతను పెరిగి పెద్దవాడై, వర్తక వ్యాపారాలలో ఆరితేరాడు. అప్పుడు వందల బళ్ళతో దూర ప్రాంతాలకు వెళ్ళి వర్తకం చేసేవాడు.

ఒకసారి అతని బిడార్లు ఎడారి ప్రాంతం చేరింది. ఆ ఎడారి అరవై యోజనాల నిడివి గలది. అందులోని ఇసుక వాలా సిన్ననిది, గుప్పిట పిట్ట కుందే వేళ్ళ సిందులనుంచి జారిపాతుంది. ఆ ప్రదేశం రాత్రిపిట చల్లగా ఉంటుంది, కాని సూర్యోదయం అప్పుడే మొదలు క్రమంగా వేడెక్కి, భగభగ మండే కుంపిటిలాగా అప్పు పాతుంది. పిట్టపిగలు ఆ ఎడారిలో నడవటం సాధ్యం కాదు. అందుచేత ప్రియాణీకులు ఎడారి దాటేదాకా తవుకు అవసరమైన బియ్యపునూ, నూనే, వంట చెరకూ, నీరూ బళ్ళలో తీసి కుని, రాత్రి

పిటనే ప్రియాణం చేస్తారు. సిప్పుడ్రం వీడ ప్రియాణం చేసే నావికుల లాగే ఈ ఎడారి ప్రియాణీకులు సత్రాల సిహాయంతో తప్పు ఎటు పాతున్నదీ తెలుసు కుంటారు. తెల్లవార వస్తే ఉండగా వాళ్ళ ప్రియాణం చాలించి, బళ్ళను వలయాకారంగా నిలబెట్టి, పుధ్య పుంటపిం లాగా అప్పుర్చి, దాని వీడ చాంది నీలాటిదికట్టి, పొద్దెక్కుకుండానే త్వరత్వరగా వంటా, భోజనాలూ పుగించి, తిరిగి పొద్దు వాలేదాకా నీడపిట్టన విశ్రాంతి తీసి కుంటారు.

బోధిసిత్వుడు ఇలాగే ప్రియాణం చేస్తూ దాదామిడారి దాటాడు. ఇంకా ఒక్కయోజనం ప్రియాణం మాత్రమే మిగిలి ఉన్నది. ఆ రాత్రి ఆ యోజనమూ దాట వచ్చుననుకుని, అతను సాయంకాలం బయలుదేరుతూ, తనూవకులచేత వంటచెరుకూ, నీరూ పొరేల్సిందాడు. ఈ విధంగా బర్ర మతగ్గింపు

కుంటే ప్రియాణం వురింత వురు కుగా సాగు తుంది.

అన్నిటికన్న వుండు ఉండే బండిలో దారి నిర్ణయం చేయడం ఉంటుంది. అతను రాత్రంతా వేలు కుని మూడి, నత్రాల గవు నాన్ని జాగ్రత్తగా చూస్తూ, వుండు బండి ఎక్కడ వెళ్లాలి పాదాలో కేకవేసి చెబుతూ ఉంటుంది.

కాని ఈసారి అతను నిద్రచాలక, బడలి ఉండటం చేత నిద్రపోయాడు. ఎత్తు తోలే వాడు లేక, అదృష్టవశాత్తూ, మచ్చిమారేపట్టాలు.

అరుణోదయం అవతూ ఉండగా అతను నిద్రలేచి, నత్రాల గవు నించి, బళ్ళు వెళ్ళవలసిన దారికి ఎదురు దిక్కుగా, అంటే వచ్చిన దిక్కుకే, పొత్తున్నట్లు తెలుస్తుంది కుని, “బళ్ళను వెనక్కు తిప్పండి!” అని గట్టిగా కేక పేట్టాడు.

బళ్ళు వెనక్కు తిరిగాయి, కాని జరగ వలసిన పేద ప్రియాణం జరిగిపోలే పోయింది.

తెల్ల వారేసిరికి బిడారు కిందటి సాయం కాలం బయలు దేరిన చోటనే ఉన్నది. నీరు మాత్రం లేదు!

వుళ్ళి బళ్ళు వలయా కారంగా అవుచ్చి. జరిగిన పోరబాటు కు విచారిస్తూ, నిస్పృహతో వున్న పులందరూ బళ్ళకింద చతికిల బడ్డారు.

అందరిలాగా తాను కూడా అదైర్య పడితే అందరూ చచ్చిపోవటం తథ్యం. అందు కని బోధిస్తూ వున్న ఆ చల్లబీవేళ అటూ, ఇటూ తిరుగుతూ, నీటిజాడ కోసం అవుతూ శ్రద్ధగా చూస్తూ, ఒక చోట గుబురుగా పేరిగిన దర్బల దుబ్బు చూశాడు. కింద ఎక్కడో నీరు లేకపోతే అక్కడ ఆదుబ్బు మొలవదు!

బోధిసిత్వత్ర వున్నప్పటికీ పిమ్మల గ్రామంలో, ఒక కుర్రవాడి చేత వున్నప్పుడు ప్రదేశాన తవ్వించాడు .

ఎంతో కష్టపడి అరవైమూరల లోతు తవ్వినాకపిల్ల గ్రామ కంగ్రామ నిర్మాణ తగిలింది. దాంతో అందరి ప్రాణాలూ ఉన్నాయి .

కాని బోధిసిత్వడికి పూత్రం రాతి కింద నీరు ఉండి తీర్చుతుందని గట్టి నమ్మకం. అతను గుంటలోకి దిగి, రాతికి చెవి పెట్టి అలకించాడు . రాతికి దిగి వగా ప్రమాణిస్తూ నీటి చప్పితు వెనిపిస్తున్నది.

అతను గుంటలో నుంచి పేకి వచ్చి, “బాబూ, వున్నం ఇప్పుడు నిరాశిడి కాళ్ళ బారబావావు ఒండే, అందరం చచ్చిపోతాం. నువ్వుకిందికి దిగి, దీగగా ఆ రాతిని పిగల గొట్టాలి. దానికింద నీరు న్నది. అది పేకి వచ్చిందంటే అందరం బతికిపోతాం!” అన్నాడు .

బోధిసత్వుడు ప్రకటించిన విశ్వాసం మరెవరికీ లేదు . అన్ని నాఅతను చెప్పాడు గదా

అని, కుర్రవాడు గోతిలోకి దిగి, ఇనపిగ్నాటంతో శక్తి కొద్దీ రాతిని కొట్టాడు . చివరకు రాత్రి పిగిలింది. దాని కింద అణగి ఉన్న నీరు తాడిప్రవాణాన, ఉవ్వెత్తుగా పేకిలేచింది.

అందరికీ పాత్రున్న ప్రాణాలు తిరిగి వచ్చినట్లుంది. అందరూ దాహ తీర్చుకుని, స్నానాలు చేశారు . పురీ పాతబడిన బండి చక్రాలు నరికి, పంట చెరుకుగా ఉపయోగించి, పంటలు చేసి, భోజనాలు చేశారు . పితృమూకువైతా, నీరూ వేటి, సాయంకాలం అన్ని నదాకా విశ్రాంతి తీసి కుని, రాత్రికాగానే తిరిగి ప్రయాణమైపోతూ, నీరుపడినచోట ఒక ధ్వజస్తంభం నీరు న్నట్లు గ్రహించి, తెల్లవారే లోపల ఎడారి దాటి గమ్యస్థానం చేశారు .

వారి సేరుకులు పూడింతల ధరకు అమ్ముడు అయ్యాయి . ఖర్చులు పొగా న్యాయమైన లాభం మిగిలింది.

బోధిసిత్వత్ర కొన్నాళ్ళకు తన స్వస్థానానికి తిరిగి వచ్చి, వర్తకం వీధినించి దానితో దానధర్మాలు చేస్తూ సుఖంగా జీవించాడు .

విష్ణు కథ

శివసాగరపు థననివు యింట్లో, రాస్మిలు దేవతలను విరిహాసిం చేస్తూ, తమ బుజబలం అంతా చూపిస్తూ లాగారు. దేవతలు కూడా వూ తక్కువేమీ లేదని లాగారు. పు థనం పు హావేగుతో సాగింది. ఆ రాపీడికి తట్టుకోలేక వాని కి పు హాసిర్పం విషాన్ని కక్కింది.

హాలాహిలం జ్వాలలు విరజిమ్ముతూ చెలరేగింది. రాస్మిలు చాలావుంది పుల పులవూడి పుసీ అయ్యారు. హాలాహిల పు హాగ్ని విజంభించి లోకాన్ని దహించే ప్రావృదం ఏర్పడింది. అదే నిపు యింట్లో పుందరవిర్యతం సిప్పు ద్రంలోకి కంగిపొల్లుంది. అందరూ హిహిరా అని శిష్యులు ప్రార్థించారు.

శిష్యులు హాలాహిలాన్ని మ్రొంగి, గొంతు లోనే ఉంచి లోకాల్ని రోండాత, గరళ కంఠ దనిపించు కున్నాడు. గండంతప్పిందిగాని,

పిర్యతం పు నిగిపొల్లుంది. దేవతలు విష్ణు ముత్ర ప్రార్థించారు.

విష్ణు ముఖేద్ద తాబేలు గా కూర్మావతారం తాల్చి సిప్పు ద్రంలో కంగిపొల్లున పుందర పిర్యతాన్ని మూపున మోస్తూ మీదకు తెచ్చాడు.

తాబేలై మందరగిరిని మోస్తూ క్రిందనూ, పిర్యతం అటూ ఇటూ బెసిక్కుండా పిర్యతా గ్రంథికూర్చిని పొదంతో అదివి పేట్టుతూ పీదనూ, ఇంకోవంక దేవతలతో కలిసి నిపు ద్రు చిల్ల కుత్తా బుర్రా పొలతో విష్ణుమా కనిపించాడు

సాగర పు థనం సిక్రపుంగా సాగింది. శివ సాగరం నుంచి చుద్రుత్త, లక్ష్మీ కల్పవంశం, కామధేనువు, ఐరావతం ఏనుగు, ఉచ్చైశ్వం గ్రంథం, సిర ఆనేవుత్త, ఉత్తేజపూ కల్గించే పానీయ పూ, ఇంకా ఎన్నెన్నో ఉచ్చవించడం జరిగింది.

చల్లని చంద్రుణ్ణి శివయ్య కంఠంలోని హాలాహలం వేడికి ఉపిశవు నంగా తలచే ధరించి, చంద్రశేఖరు డయ్యాయ్యుడు .

లక్ష్మీదేవి శ్రీవత్సకన్యైభవణు లతో కూడిన వైజయంతిమాలను వేసి విష్ణువును వరించింది. విష్ణుమలక్ష్మీకాంత్ర డయ్యాయ్యుడు .

సి రస దేవతలు స్వేకరించి సి రు లు అనిపించు కున్నారు .

చిట్ట చివరకు అవు తం సీద్ధించింది. విష్ణుమాఅయ్య ర్వేదానికి పూ ల విరాట్టు అయిన ధన్వంతరి అవతారంతో, అవు త కలశాన్ని, అనేక ఓషధు లనూ ధరించి, పిద్యాపినంపేకూర్చొని, సిప్పు ద్రం నుంచి వచ్చాడు .

అవు తం కోసం పాలసిప్పు ద్రాన్ని తరిస్త ప్రారంభంలో హాలాహల విషం పియ్యింది. ఎన్నెన్నో వోషాలు, దైవపహాయాలు జరిగాక

అవు తం సీద్ధించి ల్యసాధన అయింది. అందుకే ఏదైనా శవు దవూ దు లతో కూడిన కార్యసాధనకు 'సాగర వు ధనం' అనే వూ ట పిర్యాయ పిదంగా నిలిచింది.

ధన్వంతరి చేతను న్ను అవు త కలశాన్ని రాస్సి లు ఎగరేసి కుపౌల్లు అంతా వూ దే అన్నారు . దేవతలు వాళ్ళతో పేనగ్ర లాడారు . దేవదాసమూ పేనగ్ర లాట పు ప్పురుంగా సాగ్ర త్త సు ఆసిపు య లో, పు జ్జగలస సమ్రా హ్మీ పిరిచే జగన్మోహిని అక్కడకు వచ్చింది. ఆమెను చూ సీ రాస్సి లు పిరవశించిపోయారు .

మోహిని రాస్సి లతో, "అవు తాన్ని ఇలా తెండి, నేను పించు తాను !" అంది.

జగన్మోహిని తవు తో వూ ట్లాడినందుకే రాస్సి లు ఉప్పొంగిపోతూ, అవు త కలశాన్ని ఆవు కు అందించారు .

రాస్సి లు ఒకవయిన, దేవతలకువయిన కూర్చున్నారు . ఉభయ శ్రేణు ల నదు వు జగన్మోహిని న త్వం చేన్నిన్నట్లు అదు గ్ర లు వేస్తూ, అవు త కలశాన్ని నత్తు పు న అనించి పంచడానికి తయారైంది.

ఏవు జరు గ్ర తు ందో అని దేవతలు సోళ్ళే ప్పిల్చాస్తాన్నారు . ఉన్మత్తుల్చే రాస్సి లు మోహిని ఎందర్య విలాసాలను చూ స్తి, తన్మయ్య లొత్తు న్నారు .

దేవతలు కూడా జగన్మోహిని ఎవో మొదట తెలు సి కోలేక పౌల్లు నా, రాస్సి లను వు భ్య పేట్టి అవు తాన్ని దేవతలకు వూ త్రవు పొన్నీ న్నప్పిడు , ఆ విశ్వమోహిని విష్ణువే అని గ్రహించి, గ్ర ట్టుచప్పిడు కాకుండా అవు తాన్ని తాగ్ర త్త న్నారు .

జగన్మోహినీ విలాసివుండా విష్ణు ముఖద్వితా
సిమే అని తెలిసిన దేవతలు, నిర్లిప్తంగా
అవు రత్నం పొందుతూ ఉంటే, దైత్యులు జగ
న్మోహినీ మోహజాలంలో పడి ఉన్నట్లు
అవు తాన్ని కోల్పోయారు. జగన్మోహినీ వంచన
చేస్తున్నదని రావో మాఅనే ఒక ఒక తెలివైన
రావో ఉన్నాడు కనిపెట్టాడు. అతడు జలరాసీ
సంహార కుమారుడు, బహు యోగి.

జరుగుతున్న మోసాన్ని చెప్పినా విని
పించు కొనే స్థితిలో రావోలు లేకపోవడం
జూసి, రావో మదేవతల రూపిధరించి
దేవతల వర్ణనిలో చేరి, అవు తాన్ని త్రాగాడు.
సో ర్యచంద్రులు అది గవు నించి, వుందర
పిర్వతాగ్రంపేవిష్ణు మూగానే ఉన్న బో
రూపియైన విష్ణువుతో చెప్పారు. విష్ణువు తన
చక్రాన్ని రావో డి పేక్కి పంపాడు.

రావో మాచక్రాన్ని తప్పించు కోవాలని
గ్రహాలు తిరిగే అంతరికానికి ఎగిరాడు. విష్ణు
చక్రం వెంటబడించి రాక్షసుడి తలను ఖండించి,
తలనూ మొండెన్నీ వేరు చేసింది. అవు త
ప్రభావం వల్ల తలా, మొండెము రెండూ
నిజీవంగా ఉండి తల రావో మా, మొండె
కేతువుగా రెండుగ్రహాలుగా మారి, గ్రహ
కూటాన్ని లో చేర్చారు. రావో కేతు గ్రహాలతో
గ్రహాలు తొప్పుది అయ్యాయి.

సో ర్యచంద్రుల పేర్లకనితో అవు వాన్య,
పిర్నివు పిర్వదినాలలో, రావో కేతు ము
వారిని పట్టి వెడించ సాగారు. ఆ విధంగా
సో ర్యచంద్ర గ్రహాలు ఏర్పడ్డాయి.

అవు తాన్నంతా దేవతలకు ఇచ్చి జగ
న్మోహినీ అంతర్ధానమైంది. రావోలు తవు

తెలివివూ లినతనానికి చింతించి, అప్పిట్టింది
విష్ణు మూ, దేవతలకూ బద్ధశత్రు మత్తెగారు.

అవు తవు ధనసిందర్భంగా విష్ణు మూర్తా
వతారాన్ని, ధన్వంతరి అవతారాన్ని, జగ
న్మోహినీ అవతారాన్ని ధరించాడు.

ధన్వంతరి అవు తంతేబాట్ల ఓషధులనూ,
ఓషధివేదాన్ని తెచ్చాడు. ధన్వంతరి వైద్య
శాస్త్రానికి అధిదేవతగా, వైద్యుల కులదేవంగా
అర్చింపబడ్డాడు. జగన్మోహినీ విశ్వమోహినిగా
కీర్తించబడి నందర్య విలాసాలకు ప్రియ
ణంగా చెప్పుకోబడింది.

నారదుడు జగన్మోహినీ అవతారాన్ని కీర్తిస్తూ,
జగన్మోహినీరాగం వు హితివీణపేషిలికిస్తూ,
కైలాసానికి వెళ్ళాడు. పార్వతి అది విని,
“పావురు లెన్న రావోలు లను వంచించగలిగి
నంత వూ త్రాన జగన్మోహినీ అనిపించు కుం
టుందా?” అని అన్నది.

“ఔనమ్మా ఎంతటివారినైనా రుజింపజేసే ఈ విశ్వాన్నే ఉర్రూగించే విశ్వమోహినీ!” అని అంటూ నారపు త్త పెళ్ళాత్త .

పార్వతి ఆ ఎవయాన్నే శివుడితో చెప్పింది. శంకర త్త చిర నమ్మతో అలకించి ఊర్ల కు న్నాత్త . తర్ల వాత పార్వతితో కలిసే నంది వాహినంపై వైకుంఠానికి వెళ్ళి, విష్ణువుతో, “నీ జగన్మోహినీ అవతారాన్ని వు రొకసారి చూపిశావని వచ్చావు!” అన్నాత్త .

“ఏదో అవసరానికి ఏ వేషమైనా వెయ్యక తప్పిదు గదా! నీలాంటి వాడి వుందర అదేవూత్రం లెవ్దా!” అని అంటూ విష్ణుమా వూట్లాత్త త్తూనే అంతర్ధాన వుయ్యత్త .

అంతలో అల్లంత దూరానపై ల బంతితో ఆత్త త్తూ, పొత్త త్తూ జగన్మోహినీ కనిపించింది. శివుడు సర్వమూ మరిచి ఆమెవెంట పిడ్డాత్త . జగన్మోహినీ అందకుండా విశ్వాకాశంలోకి

దారి తీసింది. శివుడు చేతులువాచి ఆమె వెంట పడుతున్నాడు. పార్వతి నిర్విణ్ణురాలై చూస్తూ ఉండి పొల్చింది.

శివమోహినీ లీలావినోదాన్ని బ్రహ్మాది దేవతల్న కన్నుల పిండ్ల గగా తిలకిస్తూన్నాత్త . నంది సవ్వెరపోతున్నాడు. నారదుడు మహతి వీణమృశివరంజని రాగాన్ని వూర్ల వ్రోగి స్తూనాత్త .

వుంపు జగన్మోహినీ, వెనుక శివతూ విశ్వాంతరాల్లోకి పిర్ల గుల్ల తీస్తూ కొంత సుపిటికి కనిపించలేదు. పార్వతి కైలాసం చేర్ల కుంది. జగన్మోహినీ తేజోవుండలాల వుధ్య నుంచి దూసి కుపాత్తూ శివశ్లో విశ్వ వుంతా తిప్పి, తిప్పి, కైలాసానికి చేర్ల త్తూ, తన్ను తాకవద్దని శివశ్లో వారిస్తూ పార్వతి చెంతకు చేర్ల తూండగా, శివుడు ఆమె నడుము చుట్టి మోకరిల్లాడు.

“చూశావయ్యవూ, నీ ప్రాణేశ్వర డి ఆగడం!” అని అంటూ జగన్మోహినీ, శివతూ ఇంకేవు చేస్తూడో అని భయ పిత్త త్తూ పార్వతి చెంత నిలిచింది.

వెనువెంటనే జగన్మోహినీ రూపాన్ని చాలించి విష్ణుమహాపార్వతి ఎదుట సొత్కరించాత్త .

“అన్నా! నీవు విశ్వమోహన జగన్మోహినీ కేశవస్వావు వి! అంతా వీ శివకేశమా లీలా నాటకవు కద!” అన్నది పార్వతి విష్ణువతో.

“అంతేనమ్మా, అంతే లే!” అంటూ నార దుత్త వుపాతి వార్చుంపు త్తూ అక్కడికి వచ్చి జగన్మోహినీ, శివరంజని రాగాల్లోపిరి, పిర్ల ల లీలావిలాసాన్ని గాను చేస్తూ వుల్లోకాల్నూ తిరిగాత్త .

శిష్యుడు విష్ణుమూర్తి, “అవు తం సింగతే వు రిచి, నీ జగన్మోహినీ విలాసాన్ని కళ్ళారా గ్రోలిన రాక్షసుల్ని మెచ్చుకుంటున్నావు! రసి పీపాసి అని పురుల సోత్తు!” అని అన్నాడు వుండహాసిం చేస్తూ.

విష్ణుమూర్తి నవ్వు నవ్వి పౌర్వతితో, “అమ్మా వున్నందు శివరంజనిగా వూ గుంగాదేవి దివి నుంచి భువికి అవతరించే వేళ కూడా, ఈ వుహాశిష్యుడు ఇలాగే పిరవశించి నీకు సివతిని తెచ్చేలాగుంది!” అని అంటూ అంతర్దానమై పైకుంఠానికి చేరాడు.

తరువాతి కాలంలో విష్ణుమూర్తి ప్రజా పితకి, దేవమూర్తికి మిత్రుడుగా క్షేత్రావతారం ఎత్తాడు. చిన్నతనం నుంచే గొప్ప జ్ఞాన సంపన్నుడై తపస్సు చేసి కపిల మహామునిగా పురుషుల పొందాడు. కపిల భక్తుడు తల్లి దేవమూర్తికి

చెప్పిన అనేక తత్వబోధలు సాంఖ్యయోగంగా ప్రసిద్ధి పొందింది. కపిల భక్తుడు హిందూ పాతాళంలో ఒక గుహలో తపిస్తూ నిర్విరామంగా చేస్తూన్న కాలంలో, భూమి సంగర చక్రవర్తి నూరవ అశ్వమేధ యాగాన్ని తలపెట్టాడు. ఇంద్రుడు యాగాన్ని పూర్తి చేసి కపిల భక్తుడు హిందూ తపిస్తూ చేస్తూన్న గుహలో దాచాడు.

సగరుడి వెయ్యి మంది కుమారులు గుహాన్ని వెతుకుతూ పాతాళానికి బలం త్రవ్వకాని వెళ్ళి, కపిల భక్తుడు హిందూ గుహలో పూజారు. కపిల భక్తుడు గుహాన్ని అపహరించి దాచి, దొంగజపిం చేస్తూన్నాడని విధి పుకు పిడ్డారు. కపిల భక్తుడు కళ్ళు తెరిచి పూజు సిరికి వారంతా భూడిద అయ్యారు.

ఆ భస్మరాశి లభ్యమై పాదాల నుంచి పిట్ట స్వర్గంలో పుండానికిగా ప్రవహిస్తూన్న

గంగన్న ప్రవహింపజేసే పీతర్రులను తరింపి జేయడానికి సగరుడి మునిమనమడైన భగీరథుడు గొప్ప తపస్సు చేసి, గుగాదేవిని ప్రసన్నం చేసి కున్నాడు. గంగ ధాటిని తట్టుకొని భరించగల శిష్యుని తపస్సుతో ప్రసన్నం చేసి కున్నాడు.

గంగావతరణంలో శిష్యుడు గంగాదేవిని చూసి పరవశించి గుగన్న తన జటాజూటంలో గాఢంగా బంధించేసి కున్నాడు. తరువాత భగీరథుడి ప్రార్థనపేర్చు దీసిడలించి కొద్దిగా గంగను వదిలాడు. గంగ భగీరథుడి వెంట వెళ్ళి, అతని పితరుల భస్మరాసి లప్పేద్రవ హించి తరింపజేసింది.

పరపు శిష్యుడు గుగాధర్మ డ్యేరుజిల్లాడు. ఆ విధంగా గంగ పార్వతికి సవతి అయింది.

సినకసినందనాది పున్నులు అనబడే సినకుడు, సినందుడు, సినత్తుజాతుడు, సినత్కువూరుడు అనే నలుగురు బ్రహ్మ పూసనిషిత్తులు. ఎప్పిత్తు బాలురవలన ఉంటారు, విష్ణు భక్తి తత్పరులై విష్ణు మత కీర్తిస్తూ, అన్ని లోకాలూ నిరాటంకుగా తిరుగుతూంటారు. వారు విష్ణు మత పూడగారి

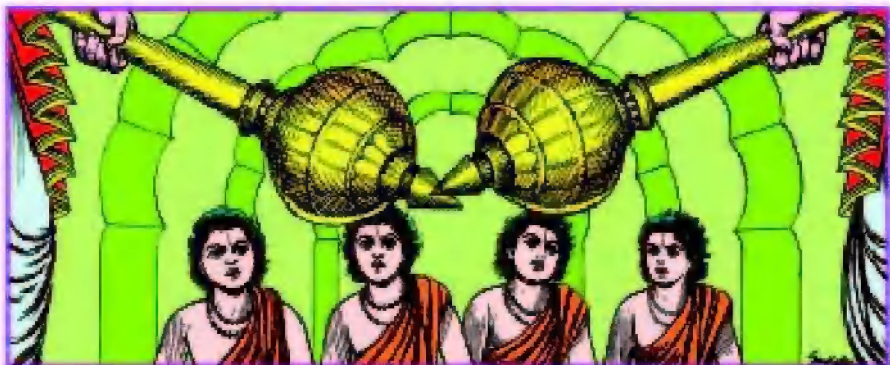
వైకుంఠానికి వెళ్ళారు. అన్ని ద్వారాలూ దాటి విష్ణు పుందిరద్వారం చేరుకున్నారు.

అక్కడ విష్ణు మతో సరిసమానమైన ధూపంతో నాలుగు చేతులతో శంఖ, చక్ర, గద, అభయ పుద్రలు పట్టి ద్వారపాలకులైన ఉన్నజయ్యుడు, విజయ్యుడు ఇది సేపుయ్యం కాదని పున్నులను వారించారు.

సినకసినందనాదులు, “పూకు విష్ణు సిందర్శనానికి సేపుయ్యా సేపుయ్యా లేమ్మ” అంటూ జయ విజయ్యలను లప్త పేట్టకుండా విష్ణు పుందిరంలోనికి వెళ్ళబోతూండే, ద్వారపాలకులు గదలు ఎత్తివారిని అడ్డుగించారు. సినకాది పున్నులు, “పుర్ర విష్ణు ద్వారపాలకులు గా ఉండతగవు. రాని ప్రిష్టండ్!” అని శపించారు.

ద్వారం దగ్గర కలకలం విని, లక్ష్మివెంట రాగా విష్ణు మతలు మీరు తెరుపుకొని అక్కడికి వచ్చాడు.

జయ విజయ్యలు పున్నులు తప్పకీచ్చిన శాపాన్ని చెప్పుకొని ఆక్రోశించారు. పున్నులు తొందరపడి శపించినందుకు లోలోన చాలా విచరించారు.

సాహస యువకులు

ప్రిజలు నిప్పు ఉపయోగం తెలుసుకోవడా నికి పై ర్వం జరిగిన కథ ఇది: ప్రిజలకు నిప్పి గురించి తెలుసు కాని, ఆ కాలపుట్టంలోదాన్ని ఎలా తయారు చేయాలో తెలియదు. ఫిజీ దీమాలలోని రోట్టూ పర్వతాలలోని ఒక గుహలో టుంబా అనే రాసేపు ఉండేవాడు. భయంకర కారుడైన టుంబా నోట్లో నిప్పు జ్వాలలు విరజిమ్మే కణకణలాడే కోరపిళ్ళు ఉండేవి. పెద్ద కొలిమినుంచి వెలువడే జ్వాలల్లా వాడు నోరే తెరిచినప్పటికీ అగ్నిజ్వాలలు వీచేవి.

అదన్ని చూస్తూ ఆ రాసేపు ఎప్పుడూ తన గుహలోపేతుకుని గుర్రు పేట్టి నిద్రపోతూండే వాడు. అరుదుగానే వెలుపలికి వచ్చేవాడు. అతడు కొండపేర్లుంచి పెద్ద పెద్ద అంగలతో నడిచేప్పుడు వాడి ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసల ద్వారా

వెలువడే అగ్నిజ్వాలలకు దామీనున్న చెట్టు చేవులు భిన్నమై పోయాయి.

కొండ పొడతలంలో, సముద్రం ఒడ్డున నిమోహిస్తున్న గ్రామస్థులు, రాసేపుణ్ణి చూసి గడగడలాడేవారు. వాడు గుహను వదిలి రాకుండా నిద్ర పోతూనే ఉండాలని దేవుణ్ణి ప్రార్థించేవారు.

ఆ గ్రామంలో లెబావ్, దకువా, పుసీలాకా, టుయ్ వేనె అనే నలుగురు చురుకైన కుర్రాళ్ళు ఉండేవారు. జ్వాలలు చివ్వు రాసేపుణ్ణి చూసి నవ్విడల్లా, వాడి నోటి నుంచి అగ్నిజ్వాలలు లాక్కుంటే ఎంత బాగుంటుందో అని ఆలోచించేవారు.

“వు నవద్దే గనక నిప్పి ఉంటే వు న జీవితం ఎంత హాయిగా ఉండేది!” అన్నాడు టుయ్ వేనె.

“మనస్థిలు రుచికరమైన వంటలు చేయగలరు!” అన్నాడు దకువా.

“చీకటి రాత్రులలో సేతుం వు నకు మెలుగూ, వెచ్చదనం లభించేది,” అన్నాడు పుసీలాకా.

“మరి ఆలస్యం దేనికి? రండి ఇప్పుడే వెళ్ళి రాసేపుని నుంచి కాస్త నిప్పిని దొంగిలించుకుని వచ్చేద్దాం!” అన్నాడు లెబావ్.

ధైర్యమంత లెబావ్ నలుగురు యువకులూ, కొన్ని ఎండిన కొబ్బరి ఆకులను తీసి కుని రాసేపు ను గుహకు బయటకు వెళ్ళారు. వాళ్ళు

కళ్ళతెరిచి చూశాడు. నలుగ్రుచ్చు వకులూ
వుండుతూన్న కొబ్బరాకులతో, గ్రహివుంచి
వెలుపలికి పరిగెత్తుతున్నారు.

“నా నిష్పిన్న దొంగిలించే సోవాసిం
చేసిందెవరు?” అని గర్జిస్తూ లేచి
కూర్చున్న రాస్మిడు, “ఈ దీవిలో
నాదగ్గర మాత్రమే నిష్పి ఉండాలి,”
అంటూ నిష్పిలు కక్కుతూ కుర్ర
వాళ్ళ వెంటబడ్డాడు.

కుర్రవాళ్ళు వాడి చేతికి అంద
కుండా అట్ర తిరిగి, ఇట్ర తిరిగి
గ్రాపుసిప్పిపింలో మళ్ళ ఒక కొండ
గ్రహిలోకి జొరబడి, గ్రహిద్వారానికి
అడ్డంగా ఒక పెద్ద బండవు పట్టారు.

“అహ! ట్రంబా నుంచి ఇక
వునం తప్పించు కున్నట్టే. వాడికి
బర్త మరెత్తడం అసిలు చేతకాదు. ఈ
బండవు అంగ్రుళం కూడా తడిలించలేదు,”
అన్నాడు దకువాకా.

“అలా అని వునం ఎప్పటికీ గ్రహి లోపలే
ఉండిపోలేం కదా?” అని హేచ్చరించిన వాళ్ళం
దరిలోకి తెలివైన లెకబాయ్, “టుంబా పేదవది
లింపు కుని వున వుందరం వుంగా ఇళ్ళకు
చేరే మాగ్గం అలోచించాలి,” అన్నాడు.

అంతలో గ్రహిద్వారం చేదిన ట్రంబా అట్రా,
ఇట్రా తిరుగుతూ, వాళ్ళను వెలుపలికి రమ్మని
కేళు పట్టసాగాడు. అల్లునా, వాళ్ళు ఉలు కూ
పెలు కూ లేకుండా అలాగే ఉండిపోయారు.
రాస్మిడికి ఆగ్రహంతో పీచ్చిపిట్టినట్టులుంది.
వాడి వు కుమితాల నుంచీ, చెవుల నుంచీ
వుంటలూ, పోగలూ రాసాగాయి. వాడివుంచి
అంటు కున్న వుంటల కారణంగా వుట్టు
పిక్కల ఆదవిలో కార్త చిచ్చు వ్యాపించింది.

రాస్మిడున్న గ్రాపు సిప్పిపింబాల్. రాస్మిడు
గ్రుచ్చు పేట్టి నిద్రపావు న్నాడు. వాడి ఒక్కొక్క
శ్వాసితో పాట్ర, కణకణలాదే దంతాలు గల
నోటి నుంచి అగ్నిజ్వాల వెలుపలికి వస్తూ,
లోపలికి పాత్రా ఎంతగా కనిపిస్తున్నాయి.

ఆ అగ్నిజ్వాలల వెలుతురులోనే యువ
కులు, ఏమాత్రం చప్పుడు కాకుండా మెల్లగా
అడుగులు వేసి కుంటూ గ్రహిలోపలికి వెళ్ళారు.
రాస్మిడికి నిద్రాభంగం కలగకుండా తవు
వెంట తెచ్చుకున్న ఎండు కొబ్బరాకులను వాడి
నోటి దగ్గర పట్టారు. వాటికి నిప్పంటు కున్నది.
యువకులు అవి తోత్సాంతో వెనుదిరగ
బోయారు. అప్పిడు ట్రంబా వేసే అనే యువ
కుడు వితివిచిన ఉత్సాహంతో, గెంత
డుతో అతని చేతిలోని వుండుతూన్న కొబ్బరాకు
ట్రంబా పేదమూకు తగిలింది. దాంతో వాడు
పిట్టిల్ 2004

ఆ వేడి తగలడంతో వాడికి ఓర్పునశించింది. గ్రహ లోపలి యువకులకు కూడా బయటి వేడిని భరించడం కష్టమయింది. ఎలాగైనా గుహలోపలి నుంచి బయటి వేడిని ప్రాణాలతో తప్పించుకోగలవుని భావించాడు. టుంబా స్థలం అక్కడ నిలబడలేకపోయాడు. గ్రహకు అడ్డుగా ఉన్న బండ దగ్గర నిలబడి, “ఒరే, నాయనలారా, చుట్టూ వుంటుంది. పురుగు నన్ను లోపలికి అనువు తీసి పురుగు నేనొక చక్కని పాట పాడి వినిపిస్తాను,” అన్నాడు వుంచిగా.

యువకులు టుంబాను ఆటవిట్టించాలనుకుని, బండను కొద్దిగా పక్కకు తోశారు. దాన్ని చూసిన టుంబా, “ఇంత చిన్న నందులో నేనెలా దూరగలను? బండను ఇంకొంచెం పక్కకు జరపండి,” అన్నాడు.

లోపల మళ్ళీ యువకులలో ఒకడైన లెకబాయ్ కి మెరుపులా ఒక ఆలోచన తట్టింది. దానిని తన మిత్రులకు మెల్లగా చెప్పాడు. నలుగురూ భుజంభుజం కలిపి బండను ఇంకొంచెం పక్కకు నెట్టారు. కొద్ది

వెనులుబాటు రాగానే టుంబా అందులోకి తలదూర్చి లోపలికి చూశాడు. అంతే! లెకబాయ్, “ఇప్పుడే!” అని హెచ్చరించాడు. నలుగురూ కలిసి బండను ఒక్కసారిగా పుంపుకు తోశారు. ఏం జరుగుతున్నదో తెలుసుకునే లోగానే టుంబా అలనాటి నున్నది. వాడి నోటి నుంచి దూరంగా విడ్డ నిప్పిపిళ్ళ చల్లారి నల్లబడిపోయాయి.

బండను పక్కకు తోసి, యువకులు గ్రహనుంచి వెలుపలికి వచ్చారు. చుట్టుపక్కల గ్రామాల ప్రజలను పిలిచి, “వేళా రావుణ్ణి చరాశాం. వాడి పిళ్ళ ఇకపై వుంటుంది విరజవృక్షాల్లునా, నిప్పిను వూత్రం పేవురు తీసి కువచ్చాం. ఇక పుంపు పునకు రావుణ్ణి బెడద ఉండదు. నిప్పి ఉంది గనక, పున బతుకులు పుఖంగా సాగతాయి!” అన్నారు.

గ్రామస్థులు ఆ వూటలకు పరమానందం చెందారు. యువకుల సాహసాన్ని మెచ్చుకున్నారు. నిప్పిను తప్పి తాము పంపుకుని దుంపిలు, చేమిలు హాయిగా మధుకోగలిగారు.

వజ్రాలహారం

హేలాపిఠిలో గుప్తిధను డనే వ్యాపారి ఇంట్లో, సావులనే పిద్దులు గేళ్ళ కుర్రవాడు పిని చేస్తాడేవాడు. సావులు తండి గుప్తిధను డి ఇంట పినివాడు గామపూటా హితాత్తుగా వు రణించడంతో, అప్పటికే తల్లిని పొగిట్టుకున్న సావులు, చిన్నతనంలోనే యజ్ఞాని ఇంట పినిలో చేరాడు. వాడు గుప్తిధను డి ఇంటి వెనుక మన్ను తోటలోని పొకలో మూటూండేవాడు.

గుప్తిధనుడు నెల తిరిగేసరికి సోములుకు జీతం రూబణా ఎంతో కొంత ఇస్తాడేవాడు. తిండి, బట్టా గుప్తిధను డి ఇంట్లోనే దొరుకు తూండడంతో, సావులు కు వేరే అవసరా లేవు లేక, అడవులన్నీ ఒక చిన్నదబ్బాలో వేసిదావు కునేవాడు.

గుప్తిధను డి ఇంట్లో ఎవరికి ఏ అవసరం వచ్చినా, సావులు వీడే ఆధారమేదేవాళ్ళు.

రోజులిలాగదు స్త్రాండగా - ఒకనాటి ఉదయం, నూతిలో నంచి నీళ్ళతోడితెట్టెలు నింపితున్న సావులు తో, గుప్తిధనుడు,

“ఒరేయ్, సావులూ! బారెడు పొద్దెక్కి పొతున్నా ఇంకా పాలు పీండలేదేమిట్రా? పీల్లలు పాలకోపిం గోలపేతు తున్నారు!” అన్నాడు గట్టిగా గదపూలు స్పిన్నట్టు.

ఆపూటలకు సావులు రోషం తెచ్చుకుని, “అయ్యా! మా అమ్మానాన్నలు నాకు పేట్టినాబురు సావు శేఖరప్రిసాద్. అలా పీలవకుండా, మీరిలా ఒరేయ్ సావులూ అని పీలవడం ఏమీ బాగాలేదండీ!” అన్నాడు.

గుప్తిధనుడు నిర్భాంతపాయాడు. ఇంట్లో వాళ్ళందరికీ, వాణ్ణి సావులు అని పీలవడమే అలవాటు. అయినా, లోగడ ఎన్నడూ ఇలా దురుసుగా వాడు మాట్లాడలేదు. ఈ రోజు విడికేవులు ఎందబ్బా, అనుకుంటూ, గుప్తిధనుడు, “అలాగేనండీ, సావు శేఖరప్రిసాద్ గారూ! కాస్త గేదెపాలు తీస్తారా?” అన్నాడు వేళాకోళంగా.

దాంతో తప్పిపడిన సావులు చెంబు పిట్టకుని పాలు తీయడానికి గొడ్లవావడిలోకి

వెళ్ళాడు ఉత్సాహంగా. కొద్దిసమీపర్యాత, సాములు పాలు పీండి తెచ్చిన చెంబు అందుకుంటూ, గుప్తధనుడి తల్లి, “ఒరే, సాములూ! నిన్నుగా ఇంట్లో కూర్చుంటున్నావు నిండుకున్నావు. అలా సంతకమెళ్ళి, కూర్చుంటున్నావు పట్టుకురా!” అన్నది.

సాములుకు చంద్రుని కోపం పుంపు కొచ్చింది. వాడు వెళ్ళి రగా, “డబ్బా, కూరల సంచీ ఇటు వీడెయ్యండి!” అన్నాడు.

గుప్తధనుడి తల్లి ఎక్కడలేని ఆశ్చర్యంతో వాడి కోసే చూస్తూ ఏదో అనబోయి వచ్చి కున్నది. కాస్తా పూర్ణంలో మూడి, సాములు ప్రవర్తనను గమనించిన గుప్తధనుడు, వాడిలో వచ్చిన మార్పుకు ఏదో బలమైన కారణం మూడి మూట పందని భావించి, అదేమిటో తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నించసాగాడు.

ఇంట్లో అందరూ నిద్రపాతూండగా, ఆ నాటిరాత్రి గుప్తధనుడు, సాములుంటున్న పాకడగ్గరకు వెళ్ళి, లోపల వాడెంచేస్తున్నాడో గమనించేందుకు కిటికీలోంచి చూశాడు. ఆ సమయంలో వాడు గుడ్డిదీపం వెలుగులో ఒక వజ్రాల హారాన్ని తిప్పి తిప్పి చూస్తూ తెగ పురిసేపాడుకున్నాడు. ఆ హారం వాడికి అడవికి కట్టల కోసం పోయినప్పుడు, చెట్టు మీదికి కాకి గూడు కుదిగి వచ్చి కొప్పుకువేలాడుతూ కనిపించింది. ఆ హారాన్ని కాకి గ్రాభుంలో ఎవరి మెడనుంచో జారిపడగా, ఏదో తినే వస్తువని గూటికి తెచ్చి, కాదని తెలుసుకుని కొప్పుల్లో వదిలేసేమూట పడింది!

సాముడిలో వచ్చిన మార్పుకు, ఆ వజ్రాల హారం కారణమని గుప్తధనుడికి తెలిసే పోయింది.

చందమామ

ఈ విధంగా కొద్ది రోజులు గడిచాయి. ఆ ఏడు గుప్తధనుడి తోటలో అరటిగెలలు విరివిగాకాసినై. గుప్తధనుడు, సాములతో కాస్తవేటకారంగానే, “సామశ్శుప్రసాదగారూ! అరటి గెలలు దింపించి, సుగంధ పురి సంతలో అమ్ముకోవడామా?” అన్నాడు.

అందుకు సాములు సంతోషంగా తల వైపాడు. ఆ సాయంత్రం వాళ్ళిద్దరూ అరటి గెలలతో సంతకువెళ్ళారు. గుప్తధనుడు వాడిని అక్కడి కాణదారలకు అప్పగించి తిరుగు ప్రయాణానికి సీద్ధవు ముందగా, సాములు అప్పుడే, “నేను సంతలో కొద్ది సమీపిరిగి, దుకాణాల్లో ఎలాంటి వస్తువు అమ్ముజూపిస్తున్నారో చూసేరావాలనుకుంటున్నాను,” అన్నాడు.

“సరే, అలాగే వెళ్ళిరా,” అన్నాడు గుప్తధనుడు.

అరగంట తర్వాత వాడు తలవంచు కుని నేల చూపిస్తూ చూస్తూ, గుప్తీధను డిడగరకు వచ్చి, “అయ్యగారూ! తవురి ఇష్టం. బయ్య లేదావుంటారా?” అన్నాడు వెలగొంతుతో.

“అలాగే, సావు శేఖరప్రసాద్ గారూ!” అన్నాడు గుప్తీధనుడు.

ఆ వెంటనే సోములు దీనంగా ముఖం పేట్టి, “నేను తవు ఇంటి పనివాణ్ణి, అయ్యగారూ! తవు కళ్ళదబ్బి పిట్ట పేరిగినవాణ్ణి. తవురు నన్ను ఒరే సావులూ, అని పీల్చి నింతోషంగా మూట్టండి!” అన్నాడు.

ఒక్క అరగంట కాలంలో వాడిలో ఇంత పూర్వు ఎందుకొచ్చిందో గుప్తీధను డికి అర్థంకాక వాడికి ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. దానిని ప్రేమించిన సావులూ, “అయ్యగారూ, తమరు క్షమిస్తానంటే ఒక సంగతి చెబుతాను,” అన్నాడు.

ఏమిటి అన్నట్లు చూశాడు గుప్తీధనుడు.

“వారం రోజుల క్రితం నాకొక వజ్రాల హారం దొరికింది. దాంతో హారాన్ని అప్పుగా వచ్చిన డబ్బుతో ఇల్లా, పోలాల్లా కొని వుహాభోగంగా బతగ్గలనని కలలుగుంటూ వుండిపోతుంటే ప్రవర్తించాను. తీరా ఇప్పుడు

దాన్ని అప్పుదావుని నగలపు కాణంవాడి దగ్గరికి తీసుకువెళితే, అది నకిలీదని తేల్చేశాడు. కాదు, అది అసలు హాథీ అని వాదించబోతే పనివాళ్ళచేత నాలుగు తన్నించి వురి బయటికి గెంటించాడు,” అంటూ వెలవెలబోతూ న్న హారాన్ని చూపాడు.

దాన్ని ఒకసారి పిరికిలనగా చూసిన గుప్తీధనుడు, “సావులూ, నువ్వు పిసివాడివి. వున్న వుండు ఎంతో జీవితం ముడి. కష్టపడి పని చేసి, అదే ప్రిం కలిసిస్తూ, ఒక వజ్రాల హారం కాదు. ఎన్ను నానింపొలుంచవచ్చు. అంతేగాని, ఎక్కడో దొరికిన హారాన్ని సొంతం చేసి కోవాలను కుని వుండి పడడం ప్రపంచ కరు. ఒకవేళ ఇది నిజమైన హారం అయితే మన దీన్ని పొగొట్టుకున్నవాళ్ళు ఎంతగా బాధపడి మూటారో ఆలోచించావా? దొరికిన వెంటనే దాన్ని నువ్వు న్యాయాధికారికి అప్పించి ఉండాలి. అమా?” అన్నాడు.

అమత అన్నట్లు తల ఊపాడు సావులూ.

“కష్టపడి సంపాదించినదే నిజమైన ధనం. పేగ్గా ధనం ఉన్నా లేకపోయినా నువ్వు నిష్కపుంచిగా, అణకువగా నడుపుకోవాలి. అదే నువ్వు నిష్కపిలంకారు,” అన్నాడు గుప్తీధనుడు.

రుజువు

వలభీనగరం వర్తకానికి ప్రసిద్ధి కెక్కిన రోజు లలో అనేక దేశాలవాళ్ళు అక్కడికి వచ్చే వాళ్ళు. ఒకసారి ఒక దోణ దేశాన్ని ఉ నగరానికి వచ్చి తన దగ్గర ఉన్న అల్లుడు వందల రూపాయలతో వర్తకానికి పినికి వచ్చే సరుకేమైనా ఉన్నదా అని పెద్ద వీధి అంతా తిరిగాడు.

ఆ సమయంలో ఎదురు పడిన ఒక అడవి అకస్మాత్తుగా అతని చెయ్యిపట్టుకుని, “నా దగ్గర ఉన్న కాజీని వ్యాపారం చేస్తావా?” అన్నది.

దోణ దేశాన్ని నిర్ధాంత పాలు, ‘నీ ఉబ్బు నే నెరగను, నువ్వెవరో కూడా నాకు తెలీదు,’ అన్నాడు.

జనం పొగయ్యారే గాని, ఎవరు అబద్ధ పూత్రులన్నదీ తెల్చుకోలేకపోయారు. “వీధిలో ఎందుకు ఘర్షణ పడతారు? న్యాయ స్థానం దగ్గరలోనే ఉన్నది. అక్కడికి వెళ్ళండి,” అని సిలహా ఇచ్చారు.

అడవి ఆ పరదేశిని చెయ్యి పట్టుకుని న్యాయాధికారి దగ్గరికి లాక్కుపోయి, “అయ్యో, ఈ వు నిషీ నడివీధిలో నా ఉబ్బు అల్లుడు వందల బలాత్కారంగా నా వద్ద నుంచి లాగే సుకున్నాడు. నాకు న్యాయం చెయ్యండి,” అని వేధు కున్నది.

“సాక్ష్యం ఏమైతే ఉన్నదా?” అని న్యాయాధికారి అడిగాడు.

ఆమె లేదన్నది తల అడ్డంగా ఊపుతూ.

“నీ వేపుటంటామా?” అని న్యాయాధికారి దోణ దేశాన్ని అడిగాడు.

“అయ్యో, వర్తకానికి సిర్ర కు కొందావు ని నీ ఉదయపు ఈ నగరం చేరావు. నా కిక్కడ తెలిసినవారవరూ లేరు. ఈ మనిషి ఎవరో నాకు తెలీదు. నా దగ్గర అల్లుడు వందల లున్నాయి, నిజమే. అది నా ఉబ్బే,” అన్నాడు దోణ దేశాన్ని.

అడవి అబద్ధం ఆత్రుత్వ న్నట్లు న్యాయాధికారి శంకించాడు. తన అన్న వూ ను ద థ

పిరపు కోవటానికి ఆయన ఒకప్పు క్రిపిన్నాడు . ఆయన దోణదేశస్థుడితో, “నీ పూట నవ్వు దగినదిగా లేదు . ఆపై డబ్బు ఆవు కొచ్చెల్లు,” అన్నాడు .

చేసింది లేక దోణదేశస్థుడు తన దగ్గర ఉన్న అల్లుడు వందలూ ఆ ఆడవు నిషీకి ఇచ్చేశాడు .

ఆమె అటువెళ్ళగానే న్యాయాధిపతి దక్షిణ దేశస్థుణ్ణి దగ్గరికి పిలిచి, “ఆమె వెనకే వెళ్ళి ఆమె దగ్గర ఉన్న డబ్బు లాగేసి కో. నీ కేపు ఇబ్బంది కలగకుండా నేను చూస్తాను , ” అన్నాడు .

దోణదేశస్థుడు గబగబా వెళ్ళి పేద్రవీధి గుండా సదు స్త్రీన్న ఆడవు నిషీని కలుసు కుని, ఆమె వద్ద నుంచి తన డబ్బు లాగేసి కోవటానికి ప్రియ త్నించాడు . కాని ఆడవు నిషీ డబ్బు వెడు లేదు . ఆగడవకు చుట్టూ జనం పొగయ్యారు .

ఆడు నిషీ తిరిగి న్యాయాధికారియొద్దకు వచ్చి, “అయ్యో, తావు నా కిప్పించిన ఈ డబ్బును ఈ నిషీ తిరిగి లాక్కోవటానికి ప్రియ త్నిన్నాడు , ” అన్నది.

“నిజమే నా? ను రుుతే ఈ సంగతి ఎవరూ చూశారా?” అని న్యాయాధికారి ఆమెను అడిగాడు .

“కాపర్తిని వీళ్ళందరినీ అడగండి ఈ నిషీ డబ్బు లాక్కోవడానికి ప్రియ త్నించడం వీళ్ళంతా చూశారు , ” అంటూ ఆడవు నిషీ, తన వెనకే వచ్చిన గుంపును చూపించింది.

“అడగక్కర్లేదు లే, ఇంతకూ ఆ డబ్బు లాగేసి కున్నాడా?” అని న్యాయాధికారి అడిగాడు .

“నేను అసిలు లాక్కోనివ్వలేదు , ” అన్నదామె.

“అదే నేనూ అను కున్నాను . నీ దగ్గర నుంచి డబ్బు లాగ గల సిత్రా ఆ నిషీకి లేదు . అతను అటు వంటి ప్రియ త్ను చేస్తు వందమంది పొగయ్యారు. కాని మొదటిసారి అతను నీ దగ్గర డబ్బు లాగేసి కున్నాడన్నామా మీ వెంట ఒక్కరూ లేరు. ఆ డబ్బు అతని దేనని రుజువయింది. వెంటనే ఆ డబ్బు అతని కిచ్చెయ్యి. మరోసారి ఇలా చేశావో, నిన్ను బందిఖానాలో పేట్టిస్తాను , ” అన్నాడు న్యాయాధికారి.

జయసందముని, శాంతిదేవ సహారాజుకు విశ్వాస పాత్రుడైన జైనగర్ సోమంతరాజు దగ్గరికి వచ్చి, శిశువుగా ఉన్న యువరాజు పతక హారాన్ని ఇచ్చి భద్రపరచవచ్చాడు. శాంతిపుర సీంహాసనాన్ని ఆక్రమించిన వీరిసేనాధిపతి, ప్రజల దృష్టిని మరలైపురు ముచ్చందానికి ఆమృతపురి మీదికి చంకెత్తాడు. అయితే హఠాత్తుగా చెలరేగిన తుఫాను, వెంటనే కారణంగా శత్రుసేనలు నందినీ నదినివాటి నీరు మునిగిపోతూనే వోయాయి.

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు విచిత్ర సాహసు గాథ

చిత్రాలు: గాంధీ అయ్య

నందినీ నది ఇవతలిగట్టున ఉన్న ఆమృతపురి సైనికులు, శాంతిపుర సేనలకు వాటిల్లిన ఘోర ప్రమాదాన్ని కళ్ళారా చూశారు.

కొందరు సైనికులు, నదీతీరానికి కొట్టుకు వచ్చారు.

దేవుడిలా వచ్చి కాపాడారు.

బాబూ నన్ను రక్షించండి.

ఇతడు బతుగ్గలడను కంటాను.

మీ ఇద్దరినీ ఒక ముఝగువీరుడు రక్షించాడా?

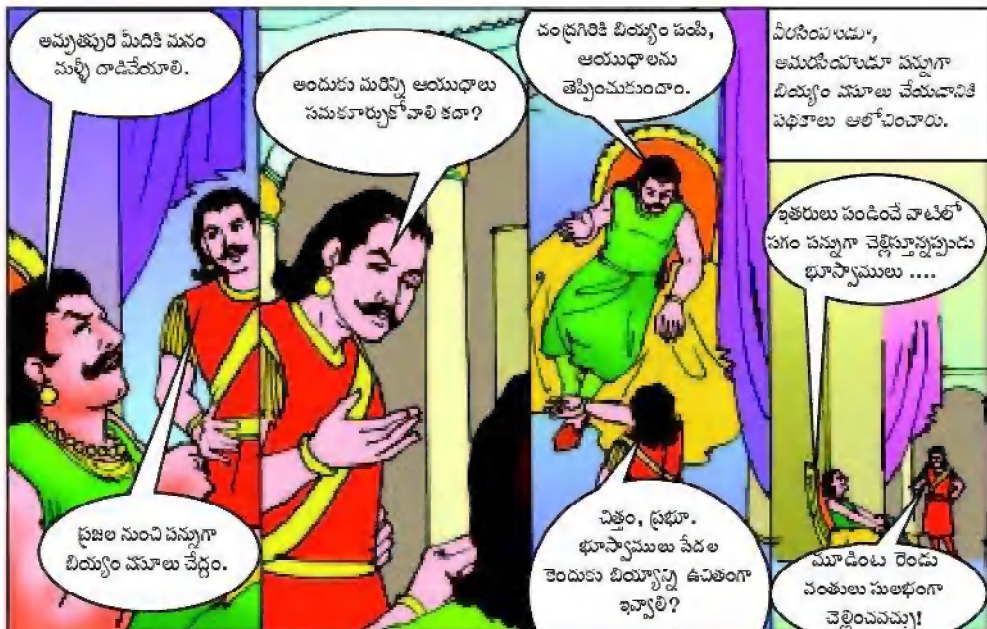
అవును, ప్రభూ! నాకేదో అనుమానంగా ఉంది. అయినా ....

నా అల్లుడు మరణించలేదనే నానవిష్టమైంది.

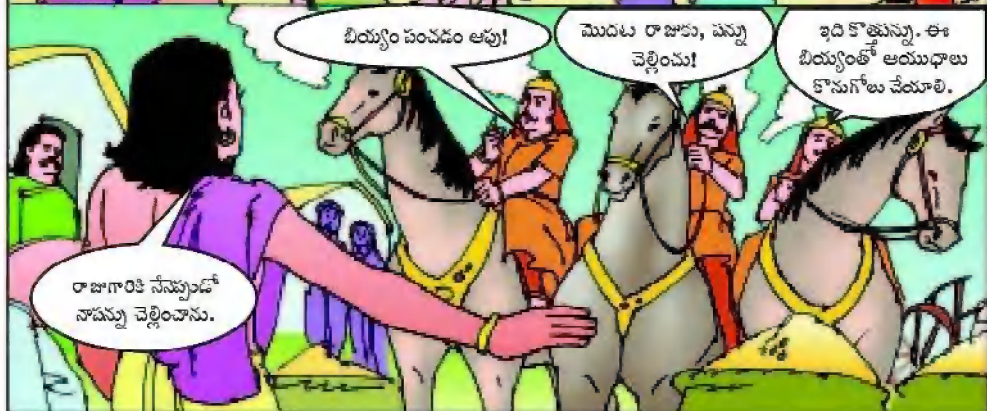
మరణించిన ప్రజల మధ్య తిరుగుతున్నాడు. అతడేదైనా సమాచారం తీసుకురావచ్చు.

వీరిసంహారు ముట్టి సైనికులను పయగలడని అనుమానంగా ఉంది. దానిని మరణించే కనుగొని ఉండాలి.

నా శాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తాను, మహాప్రభూ!

గ్రామస్థులకు కావలసినంత బియ్యంపై రిషియన్లు విక్రయిస్తున్నాడు.

నైనరల నాయకుడు కింద పడ్డాడు.

..... గ్రామస్థులు సిపాయిలతో పోరాడి వాళ్ళను పట్టే చెట్లకు బంధించారు.

మీకు ఎలాంటి హాసీ
చెయ్యం. మా ధాన్యం మేము
తీసుకవెళ్ళడానికి
అనుమతించండి.

ధాన్యం
తీసుకెళ్ళి,
భూస్వామికి
అప్పగించండి.

ఇప్పుడుమాడు.
గ్రామస్థులను వాళ్ళ ఇళ్ళ
చేరుకోవద్దండి.

దయచేసి మమ్మల్ని విడిచిపెట్టండి!
మేము రాజా క్షుణ్ణు
నెరవేర్చదలిచాం. అంతే.

ఇతడు మరణశిక్షను
తప్పించుకొన్న వాడి కదా?

కొత్తాయికు
కలురుచేస్తాం.
మీ విడుదలకు
అతడు ఏర్పాటు
చేస్తాడు.

-(ఇంకా ఉంది)

ఇంధనం పొదుపు చేద్దాం

తొతయ్య, బామ్మ రావడంతో వీణ ఎగిరి గంతేసింది. పైగా, వాళ్ళు ఒక నెల పాటు ఇక్కడే ఉంటారని తెలియడంతో ఇంకా సంతోషించింది. వు నవరాత్రి ఆస్వాద్యంగా దగ్గరికి తీసి కుంటూ, “సేల మఱు ఎలా గడిపావ,” అని అడిగింది బామ్మ.

“చాలా ఆనందంగా గడిపాను బామ్మా. సై నీయ వచ్చింది. నేను వంట చేయడం కూడా నేర్చుకున్నాను. వంట చేసి పుత్ర ఇంధనం ఎలా పొదుపా చేయాలో, అప్పు సై ధా ఆంటినాకు నేర్పార,” అన్నది వీణ చాలా గొప్పగా.

“అలాగా! ఎర్ర వి వేం నోర్చు కున్నావో చెప్పుచూద్దాం,” అన్నది బామ్మ చిన్నగా నవ్వుతూ.

వు నవరాలు తాను నేర్చుకున్నవన్నీ అప్పిగించింది. అంతా విన్న బామ్మ, “పుష్పా చెప్పినవి బాగానే ఉన్నాయి. అయితే, ఒక ముఖ్యమైన విషయం వు రిచిపొంతా మా అది కుట్టంబ నిభ్యలందరూ ఆచరించ తగింది,” అన్నది బామ్మ.

“ఏమిటది?” అని అడిగింది వీణ ఆశ్చర్యంగా.

“ఈ సింగతి నేను చాలా ఇళ్ళల్లో గవు సించాను. ఎక్కడో ఎందుకు వీ ఇంట్లోనూ

చూశాను. భోజనాలు అందరూ కలిసి చేయరు. ఒక్కొక్కరు వాళ్ళ వాళ్ళ ఇష్టానుసారం, వాళ్ళకు ఇష్టమైనప్పుడు వచ్చి తిని వెళ్ళతూ ఉంటారు. కాబట్టి భోజన విదార్థాలను ఒక్కొక్కరికోసం, ఒక్కొక్క సారి వేడిచేయ గాల్సి ఉంటుంది. దీనివల్ల అమూల్యమైన ఇంధనం వ ధా అవత్తుంది కదా? పేగ్గా ఆహారంలోని పోషకవిదార్థాలు నశించి పోతాయి! కుట్టంబ నిభ్యలందరూ భోజనాలకు ఒకసారి కూర్చుంటే ఈ ఇబ్బంది ఉండదు. పేగ్గా కుట్టంబ నిభ్యల వ ధ్యక్షురూ వు రాగాల పింపొందుతాయి,” అన్నది బామ్మ. “అవత్తు బామ్మా వ్ర వ్వన్నది నిజం. ఇకపై న ఇంట్లో అందరం ఒకసారి భోంచేస్తాం. భోజన నిభ్యం - కుట్టంబ నిభ్యం!” అన్నది వీణ.

“చాలా సంతోషం. ఒకవేళ భోజనం చేయడానికి ఆలస్యం అయి ండవు కోండి, ఆహారవిదార్థాలను వుళ్ళీ వేడిచేసి అవసరం లేకుండా హాట్-కేమలో పేట్టుకోవడం వుంచింది!” అంటూ బామ్మ వు నవరాత్రి ఆస్వాద్యంగా దగ్గరికి తీసి కున్నది.

బామ్మనుంచి వీణ ఎర్ర రొక విలువలు స విషయం నేర్చుకున్నది!

DO YOU KNOW?

KNOW?

It takes millions of years to form oil

Still would you let it get waste ?

Children: Do not swallow paraffin oil. If swallowed, consult a doctor. Do not use paraffin oil for cooking. Do not use paraffin oil for heating. Do not use paraffin oil for lighting.

Save oil. Save money.

NAME _____ AGE _____

ADDRESS _____

DATE _____

PETROLEUM CONSERVATION BOARD ASSOCIATION

P.O. Chennai 600 005. Phone 2333333. Fax 2333333. E-mail: pccba@vsnl.com. Web: www.pccba.org

విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

విజ్ఞాన వీచికలు :

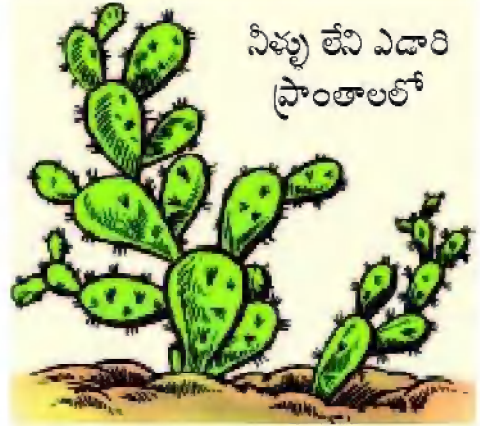
సముద్రం నుంచి ఉప్పు

సముద్ర జలం ఎందుకు ఉప్పుగా ఉంది? ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పే లాగా ప్రపంచ వ్యాప్తంగా పలు జానపదకథలు ప్రాచుర్యంలో ఉన్నాయి. ఉప్పు బస్తాలతో వెళుతున్న బ్రహ్మాండమైన ఓడ సముద్రపు ధ్యంలో వుండిపోయిందని; సముద్రం, గాలి, మేఘాలు ఈ మూటిమధ్య గొడవ ప్రారంభమై సముద్రపు ధనం జరిగిందని - అందుకే సముద్ర జలం ఉప్పుగా ఉంటుందని రకరకాల కథలు జానపదుల పుణ్య ఉండేవి. అయితే సముద్ర జలం ఉప్పుగా ఉండడానికి నిజమైన కారణాలు ఏమిటి? నదీజలాలు తప్ప తే పొట్లు కొండలపై నుంచి రకరకాల ఖనిజలవణాలను ఇతర - పదార్థాలనూ తీసుకు వస్తాయి, ఇవన్నీ సముద్రగర్భంలో కరుగుతాయి. సూర్యతాపానికి సముద్ర జలాలు ఆవిర్భవతాయి. లవణాలు వూత్రం ఆవిరి కాకుండా అలాగే ఉండిపోతాయి గనక సముద్ర జలాలు ఉప్పుగా ఉంటాయని చెబుతారు.

ఇక ఉప్పు తయారీ చేయడం ఎలాగో తెలుసా? సముద్ర జలాలను ప్రత్యేకంగా రూపొందించిన కయ్యలలో పిల్చుచగా నిల్చువ జేస్తారు. ఎండ వేడికి నీరు ఆవిరైపోయి ఉప్పు వూత్రం పుగిలి పోతుంది. దీనిని సాకరించి శుభ్రంచేసి సాధారణ ఉప్పుగా ఉపయోగించు కుంటాం.

మన పరిసరాలు :

నీళ్ళు లేని ఎడారి ప్రాంతాలలో

చెట్లు బతకడానికి, పేరగడానికి నీళ్ళు చాలా అవసరం అని వునకు తెలుసు. ఎడారి ప్రాంతాలను తీసి కుంటే అక్కడి ఏ ఒక్క సీనినిలలోనో తప్పి నీటి పుక్కనిపించవు. అయినా అలాంటి ప్రాంతాలలో కూడా బొప్పజెవులు పులాంటి కొన్ని మొక్కలు పేరుగుతాయి. వురి ఇవి నీళ్ళకేం చేస్తాయి? బొప్ప జెవులు కు ఆకులు ఉండమా శరీరకాండమే చూడడానికి ఆకుల అకారంలో కనిపిస్తాయి. ఈ కాండాలలో నీరు నిల్చువ మూట్లా, వర్షాలు లేని సమయంలోనూ ఆపు కుంటాయి. పేష్టా, పీటి వేళ్ళ భూమిలో లోతుకు పొతుకు పొతాయి. వర్షం కురిసినప్పుడు పిల్చునంత ఎక్కువ నీటిని వెల్చి కాండానికి చేరుస్తాయి. కావాలంటే వునం కూడా కుండీలలో బొప్ప జెవులు ను పెంచవచ్చు. అప్పుడప్పుడు నీళ్ళు పొస్తాయి ఉండాటి.

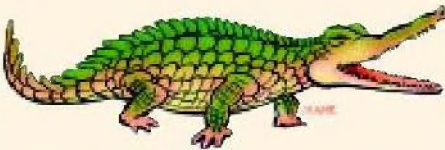
విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

మీకు తెలుసా ?

లతిపెద్ద ప్రాకే జంతువులు

చిత్తడి నేలలు , వూరు మూల ప్రాంత తటాకాలు , నదులు , జలాశయాలు , ఉష్ణమండల అడవులు అంటూ వివిధ ప్రదేశాలలో మొసళ్ళు తిరుగుతూ ఉంటాయి . సిరిసి పాలలో అంటే ప్రాకే జంతు మా లన్నిటిలోకీ ఇవే ఆకారంలో చాలా పెద్దవి.

మొసళ్ళలో దాదాపు ఇరవైమూడు రకాలు ఉన్నాయి . వీటన్నిటిలోకీ ఉష్ణనీళ్ళలో ఉండేవే చాలా పెద్దవి. ఇవి ఇరవై అడుగుల పొడవు వరకూ పేర్చుతాయి . దాదాపు ఒకటన్ను బరువు వుంటాయి . ఇవి చూడడానికి భయంకరంగా ఉంటాయి . వుఖ్యంగా బురద వేటల పేద పిచ్చుకుని పెద్ద పెద్ద పదునైన దంతాలు గల నోటిని తెరుస్తూన్నప్పుడు చూస్తూ పురి భయంకరంగా కనిపిస్తాయి .

మొసళ్ళు నేల మీదా, నీళ్ళలో నివసించే ఉభయ చరాలే అయి న్నప్పటికీ, నీళ్ళలోనే హాయిగా ఉంటాయి . ఇవి పిల్లలు , తాబేళ్ళు , ఒక్కోసారి అడవి పిందులు , ఆమెతూడలు వంటి ఇతర పెద్దపెద్ద జంతు మనుషు పిట్టి వుంగేస్తాయి .

మైసిలి నీళ్ళలోపల వునిగి ఒక్కసారిగా ఇరవై నిమిషాలు ఉండగలదు . నేలపై దగంటకు 14 కి.మీ. వేగంతో పరిగెత్తగలదు.

లోకజ్ఞానం :

పర్యాటక ప్రాంతాలు

1. గుర్పాన త్యం చూడాలంటే వునం ఏ రాష్ట్రానికి వెళ్ళాలి?

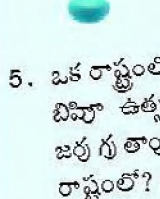

2. జరవా, సేంటీన టీయె తెగలు ఎక్కడ నివసిస్తారు ?

3. 1930లో దోణ భారతదేశంలో ఒక ఊరు ఉష్ణనిత్యా గ్రహానికి ప్రసిద్ధిగాంచింది. ఆ ఊరు ఏది?

4. ఒకే వుక్కతో చేసిన కంపు అద్దం ఏ రాష్ట్రంలో లభిస్తుంది?

5. ఒక రాష్ట్రంలో మూడు బిహూ ఉత్సవాలు జరుగుతాయి . ఏ రాష్ట్రంలో? ఆ ఉత్సవాలు ఏవి?

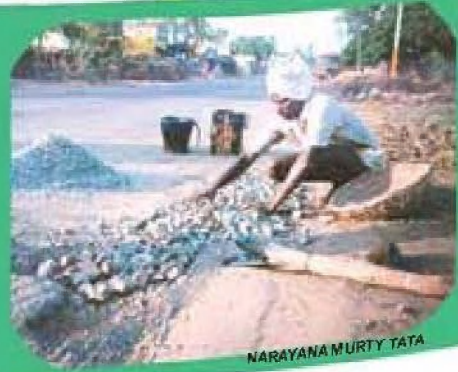
(నివూధానాలు 66వ మజిలీ)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క పూట లోగాని,
చిన్నవాళ్ళలోగాని వ్యాఖ్యలు రాయ గలరా?
రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

NARAYANA MURTY TATA

NARAYANA MURTY TATA

వ్యాఖ్యలను కాంపిటీషన్ పాఠశాలకు పంపిస్తే ఈ నెల 25వ తేదీలోగా పూర్తి అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు జూన్ 2004 సంచికలో ప్రచురిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ.100 బహుమతి నం.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ పు, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్టతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

అభినందనలు

ఫిబ్రవరి నెల పోటీ ఫలితాలు

టి. రాజేశ్వరి

8-1-72/1, 'హనువు'

పేద వాడేర్ర

విశాఖపట్నం - 530 017.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

మైదటి ఫోటో: ఎవరూ తేర నాతట్టు!
రెండవ ఫోటో: నవ్వుతో అంతా నీబట్టు!!

సమాధానాలు

1. గుజరాత
2. అందమైన, నికోబార్ దీవులు
3. వేదారణ్యం
4. కేరళలోని ఆరనప్పుల
5. అస్సాం : మామ బిహూ ; కటి బిహూ ; బోహాగ బిహూ .

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited,
No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor : B. Viswanatha Reddi (Viswam)

ఏప్రిల్ 2004

66

చందమామ పు

చందమామ

నిర్వహిస్తున్న

“కలలు కందాం, రండి!” పోటీ

భారత రాష్ట్రపతి డా. ఎ.పి.జె. అబ్దుల్ కలాం పిల్లలతో ముచ్చటించేప్పుడల్లా, “దేశ భవిష్యత్తును గురించి గొప్పగా కలలు కనండి. నిరంతర కృషితో కన్న కలలను సాకారం చేసుకోండి,” అంటూ పిల్లలకు ఉత్తేజం కలిగిస్తూనే విషయం మనకు తెలుసు. యెల్లిక్ దినం సందర్భంగా జనవరి 25వ తేదీ ఆయన దేశాన్ని ఉద్దేశించి ప్రసంగించారు. ప్రసంగానంతరం కొందరు పిల్లల చేత ఒక ప్రమాణం చేయించారు. మన యువపాఠకుల కోసం పది అంశాల ఆ ప్రమాణం ఇక్కడ పొందవలసివస్తున్నాం:

1. నేను శ్రద్ధగా చదివి, అంకితభావంతో పనిచేస్తాను. చేసే ప్రతి పనిలోనూ నైపుణ్యం సాధిస్తాను.
2. కనీసం పదిమంది నిరక్షరాస్యులకైనా చదవడం, రాయడం నేర్పుతాను.
3. కనీసం పదిమొక్కలైనానాటి వాటిని జాగ్రత్తగా పెంచే బాధ్యతను చేపడతాను.
4. గ్రామ సీమలకూ, పట్టణ ప్రాంతాలకూ వెళ్ళి, అక్కడ తాగుడు, జూదం లాంటి దుర్వ్యవహారాలకు లోనైన వారిలో కనీసం ఐదుగురినైనా, ఆ వ్యవసాయ నుంచి శాశ్వతంగా బయటపడేలా చేస్తాను.
5. సోటి వున్న ఫిల బాధలు పొగొట్టడానికి శాయ శక్తులా వ్రించి తీర్చిస్తాను.
6. ఎలాంటి కుల వుత్త భాషా భేదాలనూ పాటించను.
7. నిజాల్ని తీగా ఉంటూ, అవినీతి రహిత సివ్వాజం కోసం పోటు పడతాను.
8. ఆదర్శ పౌరుడిగా పెరిగి పెద్దవాడినై నాకుటుంబ గౌరవం పెంపొందడానికి కృషి చేస్తాను.
9. వూ నసీక, శారీరక వికలాంగుల పట్టాభివృద్ధిగా ఉంటూ, వాళ్ళ కూడా వున్న అందరిలాగే వూ వూలు జీవితం సాగించడానికి దోహదపడేలా శ్రమిస్తాను.
10. నాదేశ అభివృద్ధి, నాదేశ ప్రజలు సాధించే ఘన విజయాలనూ వూ సీ ఆనందిస్తూ, సిగర్వంగా వాటిని చాటి చెబుతాను.

ఈపది అంశాలను సాధించడానికి మీరు చేసిందేమిటో వివరస్థూ క్లుప్తంగా ఒక వ్యాసం రాసి వచ్చే స్వాతంత్ర్యదినంలోగా మాకు పంపండి. ఈ సందర్భంగా మాన బాలబాలికలకు చందమామ ఒక వ్యాసరచన పోటీ నిర్వహిస్తోంది. 8 నుంచి 15 సంవత్సరాలలోపు పిల్లలు ఈ వ్యాసరచన పోటీలో పాల్గొనవచ్చు.

ఉత్తమ వైస్ వ్యాసం నవంబర్ 2004

సిండికలో ప్రిపు రింపిబడు త్రింది.

ఆఖరు తేదీ

ఆగస్ట్ 31,

2004

పోటీలో పాల్గొని
ఆకర్షణీయమైన
జూహుతులు
గెలుపొందండి!

సూచనలు, బహుమతుల వివరాలకు మే 2004 సందిక చూడండి!

Tasty,
Tasty
Chocolate...

Richy,
Rich
Cream...

Share a Sweet Moment

The Complete
Chocolate Eclairs

India's largest selling sweets and tiffins.